

داستانی

بکھوڑیگے

ٹالرن محمدمہد

داستانى بکووژیک

ئالان محمەد

بەشە ئىكەن

ئىوارىيەكى درەنگ بوو لەناو باخچەكەدا، ھەوا بەرەو ساردبوون دەرپۆشت و خۆريش لە كۆتا ساتەكانى ئاوابوونى بوو. لەگەڵ ئاوابوونى خۆردا، ئەوا رەنگى درەخت و گۆلە رەنگينە جۆراوجۆرەكان بەرەو رەنگىكى تاريك دەچوو، وەكو ئەوھى كە نزيك بوونەوھى شەو بووبۆتە ھۆكارى ترسيان و رەنگيان دەرپەرى بۆت. لە كاتىكدا كە بەناو گۆرەپانى باخچە گشتييهكەدا دەرپۆشتين، ئەوا سەرەتا ھەستمان بەو سەرمايە نەكرد كە ھەموو پاييزىك بەرۆكى دەگرتين، ياخود وردتر بۆيم پشنگويەمان خستبوو. نەخىر، بەلكو بە پيچەوانە ھەستمان بە گەرمييهكى نەرم دەكرد، گەرمييهك كە رۆحى ھەردووكمانى لە سەرما دەپاراست، گەرمييهك كە لە ئاكامى ئاسوودەيى و خۆشەويستتيهوه درووست بووبوو. ھەلبەتە كە باس لەم گەرمييه دەكەم، ئەوا مەبەستم گەرمى رۆحە، ئەگينا شتێك نەبوو بە ناوى گەرمى جەستەيى لەو كەشە ساردەدا بە تايبەتى كە شەنبايەكى كز ھەلى كردبوو. كاتێك بينيم كە ئەو كەمێك دەلەرزیت، ئەوا پالتۆيەكەم دانا و بەسەر شانەكانى ئەوم دادا. ويستی رەتى بكاتەو، بەلام پيداگيريم لى كرد، نيتىر قبوولى كرد. ئەمە يەكەم جارمان نەبوو كە بەو ئىواره درەنگە پياسە بكەين، بەلكو لە راستيدا كاريكى رۆتيني بوو كە رۆژيەك نا رۆژيەك ئەنجاممان دەدا. شايەنى باسە كە ئەمە بىرۆكە يان ويستی من نەبوو بەو كاتە درەنگە و بەم سەرمايە بچينە دەرەو، بەلكو ھەر حەزيشم پى نەدەھات، بەلام ئەو حەزى بەم كەشە سارد و تاريكە دەھات، ئەمەش شتێكى سەير بوو، تاكە شتێكى سەيربوو لەودا. بەھەر حال دواى ئەوھى كە بۆ ماوھيەكى زۆر و بە شىوھيەكى رۆتيني دەچووينە دەرەو، ئەوا راپاھاتم، نيتىر كيشەم نەما. بەلام لیتان ناشارمەوھ كە ئەم سەرما نەفرەتتيه ھيشتا كەمێك ھەر بيزارم دەكات.

دوای ئەووی که بۆ ماووی نیو خوولەک بە دەم قسەکردنەو بەناو باخچەکەدا پیاسەمان کرد، ئەوا لە کۆتاییدا لەسەر دوور کورسی دانیشتین که لە دەوری میزەیهکی دارینی خەری بچووک دانرابوون. نزیکە ی پینج خوولەک بە دانیشتنەو قسەمان کرد، بەلام ئای که چەندە پینج خوولەکیکی پر لە نارەحتی بوو. ئەو کەشە ساردە بە راددەیهک کاری لە من کردبوو که ددانەکانم دەلەرزین، لە هەمان کاتیشدا جەستەشم کەوتبوو لەرزین. لوسی که ئەووی بینی، ئەوا زەردەخەنەیهکی بۆ کردم و گوتی: پیت چۆنە که پالتۆیهکەت پێ بدەمەو؟ ئاشکرایە که لە من زیاتر پێویستت پێیهتی.

نەمویست دان بەووی دابنیم که سەرمامە، بۆیە نکۆلی ئەووم کرد و گوتم: نەخێر، سەرمام نییە، با هەر لای خۆت پیت.

لوسی دووبارە زەردەخەنەیی کردەو، بەلام ئەم جارە هیچی نەگوت و لەسەر کورسییەکە هەستا. دەستی بۆ لای من درێژکردەو تاکو دەستی بگرم، دواتر گوتی: وا خەریکە دنیا تاریک دەبیت، وە هەوا زۆر ساردە، بۆیە با بگەرپینەو بۆ مالهو و دوو چای گەرم بخۆینەو تاکو ئەم سەرمايە لە جەستەمان دەرکەین. که گویم لەو بوو، ئەوا دلخۆشییەکی زۆر دایگرتەم. بەلام ئەم دلخۆشییەم نیشان نەدا، بەلکو وەکو ئەووی لام گەنگ نەبیت، ئەوا هەستام و دەستم گرت، دواتر گوتم: زۆرباشە. ئەگەر ئەمە ویستی تۆیە، ئەوا با برۆین.

ئەم جارە زەردەخەنەکی بوو بە پیکەنینیکی بچووک، که لە پیکەنینەکی تەواو بوو، ئەوا گوتی: دەزانم که سەرمامە و دەتەویت بگەرپینەو بۆ مالهو، ناخ لە ئیووی پیاوان، دان بە هیچ شتیکدا نانین!

که گویم لەو بوو، ئەوا پیکەنین منیشی داگرت، دواتر گوتم: باشە، باشە، راست دەکەیت. ئیستا که ئەم راستییە دەزانیت، ئەوا تکایە با خیرا

بگه پرينه وه، به رادديه ك سهرمامه كه دهمه ويٽ خوم بخرمه ناو ناگرداني
ماله كه مان تهنيا بو نه وهى گهرمه ببته وه!

زورمان پي نه چوو تاكو گه رايينه وه بو ماله وه به وهى كه ماله كه مان له نزيك
باخره كه وه بوو. كه گه رايينه وه بو ماله وه، نه وا لوسى پالتويه كهى داكه ند و پي
دامه وه، منيش له نزيك ده رگايه كه هلمواسى. دواى نه مه رويشتم بو ژوورى
ميوانه كان تاكو ناگرى ناگردانه كه پييكه م و خوئشى بكه م، دواى نه وهى ناگره كه م
پيكرد، نه وا رويشتمه سهر قه نه فه كه و له به ردم ناگردانه كه دانيشتم. له
هه مان كاتدا لوسى رويشت بو چيشته خانه كه تاكو كترييه كه پرى ناو بكات،
دواى نه وهى كه له پركردى ته وا بوو، نه وا كترييه كهى خسته سهر سه ماوره
هه لمينه كه تاكو بكوئيت. له كاتيكا كه چاوه رپي كوئيني كترييه كهى ده كرد،
نه وا له چيشته خانه كه هاته دهره وه و هات بو لاي من. له سهر قه نه فه كه له
نزيكه وه دانيشت، دواتر راکشا و سهرى خسته سهر رانه كانم، له كاتيكا كه
پييكه وه سه يري ناگره خوش و هيمنه كه مان ده كرد، نه وا دهستم به سهر قزيدا
دهينا و گورانييه دلخوازه كه م بو ده گوت كه برىتى بوو له مه:

ئىستوم فهرته قيا

يى قاندر يياليى

نؤفه ئيسپرييا تاييمى گرام

ئيبا پلهاگن ستا مويان دين قينى

نؤه سنگرا:

ناكوما دو هيه م؟

دوای تیپه‌رپوونی زیاتر له پینج خووله‌ک، ئەوا گویمان له دەنگی کوولانی کتربیه‌که بوو، بۆیه لوسی ههستا و رۆیشته چیشته‌خانه‌که تاكو چایه‌که ئاماده بکات، زۆری پێ نه‌چوو که به دوو کوپی بچووکی پر له چای گهرم گه‌رپایه‌وه. کوپیکی به مندا و هی خۆیشی له‌سه‌ر میزه بچووکه‌هی نزیک قه‌نه‌فه‌که دانا. بۆیه ئەمهی کرد چونکه به پینچه‌وانه‌ی من هه‌زی نه‌ده‌کرد راسته‌وخۆ چایه‌کی گهرم بخواته‌وه، هه‌میشه له‌سه‌ر میزه‌که‌ی داده‌نا تاكو که‌میک سارد بیته‌وه و ئینجا بیخواته‌وه.

له‌م جووره کاتانه‌دا، ئەوا هه‌میشه به دم قسه‌کردنه‌وه بووین، هه‌میشه باسی ئەوه‌مان ده‌کرد که رۆژه‌که‌مان چۆن به‌سه‌ر بردوووه و چ شتیکی سه‌رنج‌پراکیش روویداوه، به‌لام ئەو شه‌وه وه‌کو شه‌وه‌کانی تر نه‌بوو، که‌شیکی تایبه‌تی هه‌بوو. سه‌رمای ده‌ره‌وه، گهرمی ناوه‌وه، دیمه‌نی جوانی ناگر و بوونی چای گهرم، هه‌موو ئەمانه وایان کرد که به بیده‌نگی و به نیگایه‌کی پر له سۆزه‌وه سه‌یری یه‌کتی بکه‌ین. پێویستمان به بوونی هیچ وشه‌یه‌ک نه‌بوو تاكو خۆشه‌ویستی بۆ یه‌کتی ده‌ربهرین، نیگایه‌کانمان به‌س بوون بۆ ئەوه‌ی دلمان به‌رامبه‌ر یه‌کتی ئاوینه‌ بداته‌وه.

به‌م شیوه‌یه له سه‌یرکردنی یه‌کتی به‌رده‌وام بووین تاكو خه‌ریک بوو ناگری ناگردانه‌که خامۆش بیته‌وه، بۆیه خێرا رۆیشته‌وه لای ناگردانه‌که و دووباره ناگره‌که‌م خۆش کرده‌وه. دوای ئەوه‌ی که ئەمهم ئەنجامدا، ئەوا لوسی کوپه چایه‌کانی هه‌لگرت و به‌ره‌و چیشته‌خانه‌که رۆیشت تاكو له‌سه‌ر سینکه بچووکه‌که بیانشواته‌وه، دواتر وشکی کردنه‌وه و خستنییه سه‌ر هه‌لگری کوپ و په‌رداخه‌کان. له کاتی‌کدا که هیشتا هه‌ر له به‌رده‌م ناگردانه‌که بووم، ئەوا لوسی گه‌رپایه‌وه بۆ لام و گوتی: هه‌رچه‌نده کاته‌که‌ی زوو، به‌لام پیت چۆنه برۆینه

سەر جیگا و بخه‌وین؟ هه‌ست به ماندوویی ده‌که‌م، وه که‌شی ئە‌م‌شه‌ویش که که‌شیکی سارده، که‌شیکی زۆر خۆشه‌ بۆ خه‌وتن. بۆیه پیت چۆنه؟

حه‌زم به‌و بیرۆکه‌یه ده‌هات، به‌لام له‌به‌ر ئە‌وه نا که خه‌وم ده‌هات، به‌لکو له‌به‌ر ئە‌وه بوو که حه‌زم له‌وه بوو باوه‌ش به‌ودا بکه‌م.

هه‌رچه‌نده بیرۆکه‌که‌یم به‌دل بوو، به‌لام نه‌متوانی قبوولی بکه‌م و گوتم: حه‌ز ده‌که‌م نازیه‌که‌م، به‌لام ناتوانم به‌وه‌ی که ئە‌م‌شه‌و له نووسینگه‌که کارم هه‌یه.

پێویسته به قسه‌ی گه‌واهیه‌کاندا (شاهید) بچمه‌وه و سه‌یری به‌لگه‌کانی پۆلیس بکه‌م تا‌کو بتوانم شتیکی گونجاو و بێ هه‌له له رۆژنامه‌که‌دا بلاو بکه‌مه‌وه.

لوسی که گوئی له‌مه بوو، ئە‌وا که‌میک دلته‌نگ بوو، به‌لام ئە‌م دلته‌نگیه‌ی خیرا کۆتایی پیه‌هات به‌وه‌ی که ده‌یزانی کاره‌که‌م گرنگه. دواتر گوتی: باشه نازیه‌که‌م، که‌وايه تا‌کو ده‌گه‌رپیته‌وه چاوه‌رپیت بکه‌م یاخود...؟

له وه‌لامدا گوتم: نه‌خیر نازیه‌که‌م، ئە‌م‌شه‌و دره‌نگ ده‌گه‌رپیمه‌وه، بۆیه چاوه‌رپیم مه‌که و بخه‌وه.

دواتر زه‌رده‌خه‌نه‌ی بۆ کردم و گوتی: باشه نازیه‌که‌م، که‌وايه ده‌رۆمه سه‌ره‌وه تا‌کو بخه‌وم. که رۆیشتیت، ئە‌وا ناگره‌که بکووژینه‌وه و ده‌رگایه‌که‌ش دابخه.

له‌گه‌ل گوتمی ئە‌مه، ئە‌وا لیم نزیك بۆوه و ماچیکی نه‌رمی لپوه‌کانی کردم، دواتر رۆیشته سه‌ره‌وه و منیش به ته‌نیا لای ناگردانه‌که مامه‌وه. نزیکه‌ی کاژیریک له نزیك ناگردانه‌که مامه‌وه، تا‌که شتیك که بیرم لئ ده‌کرده‌وه بریتی بوو له‌و ناراستگۆیه‌ی که به‌رامبه‌ر ئە‌وم نه‌جامدا، ناراستگۆیه‌ک که نازاریکی زۆری ده‌دام. هه‌رگیز حه‌زم نه‌ده‌کرد و حه‌زیش نا‌که‌م درۆ له‌گه‌ل (لوسی) دا بکه‌م،

به لّام نه مه شتيکه که هرگيز نابيت تيشکی رپوناکی بکه ويته سهر و ناشکرا
بيت. چونکه نه گهر ناشکرا بيت، نهوا هرچی له پيناويدا کارم بوی کردوه و
قوربانيم بۆ داوه، نهوا له ناو دهچيت. بۆيه ناچار بووم که راستييه کهی پی
نه ليم. راستييه کهی نهويه که نهو شهوه له نووسينگه که کارم نه بوو، به لکو
کارم له شوينیکی تر هه بوو، کاریک له گه ل چاره نووس. دواي نهوهی که
ناگره کهم کووژاندهوه و له گه ل درچوونم درگايه کهم داخست، نهوا به رهو
ناوچهی وایت چاپل به رپیکه وتم. به هوئ نهوهی که ناوچه که دور بوو، نهوا
دهستم بۆ گالیسکه یه ک بهرز کردهوه و دواتر سه رکه وتمه سه ری،
ناونيشانه کهم پیگوت و به رهو شوینی مه به ست به رپیکه وتین. له کاتيکدا که
گالیسکه که به خیرایی به شه قامه سارد و تاريکه کانی ناوچهی "ستراند" دا
دهرؤيشت، نهوا له پر ته وای يادگارييه کانی رابردوو هزریان داگیر کردم، نهو
يادگارييه که منيان بهم رۆژه گه ياند. هه موو شتيکم بير هاته وه، هه موو
يادگارييه کان له چند ساتيکی که مدا به پيشمدا تيپه رين، رپک وه کو نهوهی که
بينه ری ژيانی رابردوی خوم بم.

7 ی حوزەیرانی 1877ز

رۆژیکی گەرم بوو، هەر ئەمەش چاوەرپی دەکریت لە رۆژەکانی مانگی حوزەیران، بەلام ئەم رۆژە زیاتر لە رۆژەکانی تر گەرمتر بوو. وەکو هەمیشە هەموو بەیانییەک پیش هەمووان لە خەو هەستام و نانی بەیانیم خوارد، دواتر رۆیشتەم دەرەو تاکو پیاسەییەک بە شەقامە وشکەکانی "وایت چاپل" دا بکەم. لە کاتیگدا کە بە شەقامەکاندا دەرۆیشتەم، ئەوا بینەری ژیانی رۆژانەیی خەلک بووم، بینەری رپووخساری تەمبەل و بئ وزەیی ئەو خەلکە بووم کە هێشتا ئاسەواری خەو بە رپووخساریانەو ديار بوو. دوکانەکان تازە دەکرانەو و خەلکیش دەچوونە سەر کار. هەبوو کارمەندیکی ئاسایی بوو کە بە پۆشاکە فەرمییەکی و جانتایەکی بەرەو نووسینگەکی دەرۆیشت، هەشبوو کریکار بوو و بەرەو بینای کارکردنی دەرۆیشت، هەشبوو وەکو باسەم کرد دوکانەکی دەکردهو تاکو بژیوی ئەو رۆژە پەیدا بکات. جیی باسە کە تەنیا پیاوکان نەدەچوونە سەر کار، بەلکو بەشیکی لە ئافەرەتەکانیش دەچوونە سەر کار. دەزانم کە ئەمە سەیرە، بەلام ئەو بەزانن کە من مەبەستم ئەو کارە نییە کە ئیو بیری لی دەکەنەو، بەلکو مەبەستم شتیکی ترە. لە سووچی چوار شەقام لە سەرروی مائی ئیمەو، ئەوا خانووییەک هەبوو کە تییدا ئافەرەتان... نازانم چۆن ئەمە بلیم. خانەییەک هەبوو کە تییدا ئافەرەتان کاری لەشفرۆشیان ئەنجام دەدا، بەلئی، ئەمە کاری ئەوان بوو. باوکم هەمیشە ئاگاداری دەکردهو کە لەوئ نزیک نەبمەو بەووی کە ئەوئ کرۆکی شەیتانە و تووشی گوناحم دەکات. هەرچەندە زۆربەیی کات ئاگادارییەکی باوکم رپی لی دەگرتەم کە لەوئ نزیک نەبمەو، بەلام هەندیکی جار خۆم بۆ نەدەگیرا و دەرۆیشتەم تاکو سەیریان بکەم. ئەو کات تەمەنم چوارده سال بوو، تازە هەرزەکار بووم. کە دەرۆیشتەم بۆ ئەوئ بۆ ئەو نەبوو تاکو سەیری جەستەیی رپوتیان بکەم، نەخیر... بەلکو

زیاتر بۆ ئەو بوو تاكو فزولییەتی خۆم تێربكەم. كارى ئەوان سەرنجى منى راکیشا بوو، لە هەمان كاتیشدا بەزەیییم پێدا دەهاتنەو بەوێى كە ئامادەى ئەوێان هەبوو جەستەى خۆیان بفرۆشن تەنیا بۆ ئەوێى بپەرە پارەیهك بەدەست بهێنن. بە پێى كات ئەم بەزەى پێداهاتنەو بوو بە تورەى، چونكە بپروام وابوو كە خودا ئافەرتى لەو گەورەتر درووست كردوو تاكو بۆ بپەرە پارەیهكى پووچ جەستەى خۆى بفرۆشیت و كارى سەرجیى لەگەڵ پیاواندا بكات. سەرەپاى تورەىیەكەم، ئەوا ئەمە رێگر نەبوو لەوێى كە بە نزیك ئەویدا نەپۆم. هەموو بەیانىیەك كە بەویدا دەپۆشتم، ئەوا سەیرى پەنجەرەكانى خانووێكەم دەكرد كە چۆن پەردەكانیان لە لایان لەشفرۆشەكانەو لادەدرا، سەیرى ئەوانم دەكرد كە چۆن دەرگای خانووێكەیان دەكردەو تاكو خزمەتى كریارانى ئەو رۆژەیان بكەن.

بەهەر حال كە بە نزیك ئەویدا رۆشتم، ئەوا زۆر نەمامەو و بەرەو چایخانەى بەرپۆز لاندگرن بەرپۆكەوتم. كە گەیشتمە چایخانەكەى، ئەوا وەكو هەمیشە بینیم كە تازە دوكانەكەى دەكردەو. لێى نزیك بوومەو و سلاوم لێكرد، ئەویش بە هەمان شێوێ سلاوى لێ كردمەو و دواتر بە رپوویەكى خۆشەو گوتى: دووبارە بەم بەیانىیە زوو هەستاویتەو، كە منداڵىكى سەیریت ! ئەوانەى لە تەمەنى تۆدان تاكو نزیكى نیوەرۆ هەلناستن، بۆچى وا هەمیشە زوو لە خەو هەلدەستیت؟!

كە گویم لەو بوو، ئەوا زەردەخەنەم كرد و گوتم: من وەكو ئەوانى تر نیم ! وە بۆیە وا زوو لە خەو هەلدەستم چونكە تەنیا بەیانیان هەوا فینكە، دەمەوێت خێرا چیژ لە رۆژەكە بینم تاكو گەرما دانەهاتوو، خۆت دەزانیت كە گەرماى مانگی مایس چەندە بێزاركەرە. بەهەر حال، ئایا چایەكە ئامادەیه؟

به‌رېز لاندگرن که گوئی له‌مه بوو، ئەوا به پیکه‌نینه‌وه گوتی: به‌راستی منداڵیکى سه‌یریت ! چایه‌که هیشتا ئاماده نییه، جارئ لیږه دانیشه تاكو ئاماده‌ی ده‌که‌م، زۆرم پئ ناچیت.

دواتر له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشتم که له‌ ده‌روه دانرابوو، له‌ کاتی‌کدا که چاوهرپئی چایه‌که‌م ده‌کرد، ئەوا بو تپه‌راندنی کات سه‌یری ئەو خه‌لکه‌م ده‌کرد که به‌ نزیک ئەویدا ده‌رؤیشتن. هه‌موو جوړه که‌سیکم ده‌بینی... پیاو، ئافره‌ت، گه‌نج، پیر، منداڵ، هتد. هه‌رچه‌نده تپرامان له‌ خه‌لک کاریکى باش نییه، به‌لام شتیک بوو که هه‌میشه چپژم لئ ده‌بینی. ده‌مویست بزانه‌م که هه‌ر یه‌کیک له‌وان بیر له‌ چى ده‌که‌نه‌وه، له‌ چ دونیایه‌ک دان، خه‌ون و ئاواتیان چیه، ویستم ناخیان ببینم. دان به‌وه داده‌نیم که هه‌رگیز نه‌بووه ناخى که‌سیکم به‌و شیوه‌یه بینیبیت، به‌ تایبه‌تى له‌و ته‌مه‌نه‌ بچووکه‌ی مندا. به‌لام هه‌لسوکه‌وتی ئەوانم ده‌بینی، ره‌فتاری چاوهرپوانکراوی ئەوانم ده‌بینی. بو‌ نه‌مونه ده‌مزانی که ئەو پیاوه سه‌رخۆشه‌ی که هه‌موو به‌یانیه‌ک به‌ویدا ده‌روات خۆی به‌ خه‌لک داده‌دات و توهریان ده‌کات، دواتر له‌ سووچیکى شه‌قامه‌که ده‌که‌وئته سه‌ر زه‌وى وه‌کو ئەوه‌ی خه‌وى لئ بکه‌وئت. هه‌لبه‌ته ئەم کاره‌ی به‌ ئەنقه‌ست نه‌بوو، به‌لکو به‌ هۆى سه‌رخۆشیه‌وه بوو. یاخود ئەو ئافره‌ته خزمه‌تکاره‌ی که هه‌موو به‌یانیه‌ک جلو به‌رگه‌کانی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌بات بو شۆرگه‌یه‌کی نزیک تاكو بیانشتوات، له‌ هه‌مان کاتیشدا منداڵیکى بچووکی چوار سالانى له‌گه‌لدايه که به‌ به‌رده‌وامی فرمیسک ده‌رپژیت و بیزاری ده‌کات، تاكو وای لئ دیت به‌ هۆى توهریه‌وه چاوى لئ سوور ده‌کاته‌وه، هه‌ندیک جاریش زلله‌یه‌کی وه‌ها توندی لئ ده‌دات که روومه‌تى راستی سوور ده‌کاته‌وه.

له‌ کاتی‌کدا که له‌و خه‌لکه‌ راده‌مام، ئەوا به‌رېز لاندگرن چایه‌که‌ی بو هینام، دواتر به‌ هیواشی خواردمه‌وه و که ته‌واویش بووم، ئەوا پارهی چایه‌که‌م پئدا.

خودحافیزیم لئ کرد و بهرمو مالهوه بهرپیکه وتم. له رپگای گه پانه وم ههستم کرد که نیوه پو و نزیك ده بیته وه و هه واش و زیاتر گهرم ده بیته، بویه ههنگاه کانم خیرا کردن تاكو له کوتاییدا گه رامه وه بو ماله وه. که گه یشته به ردهم ده رگای ماله که مان، ئەوا پیش ئەوهی ده رگایه که بکه مه وه دایکم ده رکه وت، به توندی گوئی راستی گرتم و منی برده ژوره وه. له کاتی کدا که به گوئ پاکیشانه وه منی ده برده چیشته خانه که، ئەوا داوای لیبووردنم لئ ده کرد و داوام ده کرد که بهرم بدات، به لام له گه ل هه ر قسه یه ک گوئی زیاتر و زیاتر پاده کی شام، به راستی نازاریکی زوری هه بوو. که چووینه ناو چیشته خانه که، ئەوا گوئی به ردام و فه رمانی کرد که له سه ر کورسی میزی نانخواردنه که دانیشتم، منیش به قسه م کرد و دانیشتم. دواتر کورسییه کی هه لگرت و له نزیك منی دانا، له سه ری دانیشته و به نیگایه کی توره وه سه یری کردم، دواتر گوتی: بوچی هه موو پوژیک بی ناگاداری هه چ که سیک ده چیه ده ره وه، ئایا نازانیت که من به مه چهنده نیگه ران ده بم؟! ئەی ئەگه ر شتیکت به سه ره ات، ئەو کاته چی بکه م؟! به لئینم پی بده که هه رگیز بی ناگاداری من یان باوکت نه چیه ده ره وه، ده ی به لئین بده!

هه رچه نده ئەم قسانه و ئەم توره بوونه ی شتیکی تازه نه بوو، به لام ئەمه یه که م جار بوو که بهم شیوه یه لئیم توره بیته، یه که م جار بوو که به دوو چاوی پر له فرمیسه که وه داوای ئەمه م لئ بکات. ئەمه کاری تی کردم، بویه به لئینم پیدا که هه رگیز جاریکی تر بی ناگاداری ئەو یان باوکت نه چه ده ره وه، سویندم به روحی (مه ریهم) ی پاک خوارد که هه رگیز جاریکی تر کاریکی له م شیوه یه ئەنجام نه ده مه وه. دایکم که گوئی له مه بوو، ئەوا توره یه که ی نه ما و فرمیسه که کانی سه ریبه وه، دواتر له سه ر کورسییه که ی هه ستا و باوه نشی پیدا کردم. دوا ی ئەمه داوای لی کردم برۆم بو ژوره که م تاكو ئەو کاته ی که له

ئامادەکردنى خوانى نيوەرۆ تەواو دەبىت، بۆيە بەقسەم کرد و بەرەو سەرەو
رۆيشتەم، دواتر دەرگای ژوورەكەم كردهو و لەسەر جیگایەكەم راکشام.

دواى نزيكەى نيو كاژير رۆيشتەم خوارەو تاكلو بزنام ئايا خواردنه كه ئامادەيه
يان نا، رۆيشتەم چيشتخانەكە و بينيم كه دايكم وا ميژهى خوانەكە ئامادە
دەكات. بۆيە رۆيشتەم سەر كورسيهك و دانيشتم، لە هەمان كاتيشدا باوكم
بە پيچەوانەى كاتهكانى تر زوو لەسەر كار گەرايهو، رۆيشتە ژوورەكەى تاكلو
جانتايەكەى دانيت، دواتر هاته لامان.

باوكم كارمەنديكى ساده بوو لە ئيستگەى پۆليس، سكالاً و دۆسيهى خەلكى
تۆمار دەکرد.

پيش ئەوهى لەسەر ميژهكە دانيشيت، ئەوا لە دايكم نزيك بۆوه و ماچيكي
رپومەتى چەپى كرد، دايكيشم شەرم دايگرت و گوتى: لە بەردەم كورەكەمان نا
ئازيزەكەم!

باوكم بەم قسەيه پيكنى و دواتر گوتى: كي شه چيه كه منداļ ماچيكي
خۆشهويستانهى دايك و باوكى بينيت؟

دواتر هاته سەر ميژهكە و لەسەر كورسيهكەى دانيشت، زۆرى پى نەچوو كه
رپوى لە من كرد و گوتى: ماثيو، تۆ بەم چوونه دەرەويهت دايكت هەميشە
تووشى نيگەرانى دەكەيت. چيتر نيگەرانى مەكە، تۆ ئيستا پياويت، دەبىت لەم
شتانە تيڭكەيت.

كە گويم لەمە بوو، ئەوا سەرم دانواند و هيچم نەگوت، بەلام دايكم بەقسەوه
هات و گوتى: بەليني پيدام كه لەمەودوا بى ئاگادارى من و تۆ نەچيته دەرەوه.

باوكم كه گوئی له مه بوو، ئەوا به پروویهکی خوښهوه گوتی: كهوايه كيشهكه چارهسەر بوو.

دواي ئەم گفټوگوڤيه، ئەوا هەرسێكمان دەستمان بە خواردنی ژەمهكه كرد. دايكم "بالتی گوشت"ی ئاماده كردبوو كه خواردنی دلخوازی من بوو، هەميشه داوام دەكرد كه ئەوه ئاماده بكات، بەلام ههفتهی تەنیا يەك جار ئامادهی دەكرد. تەواوی ههفتهكه چاوه‌پيیم دەكرد تاكو ئەم خواردنه ئاماده بكات، تەواوی رۆژه‌كانم دەژمارد، كاتیكیش كه دەمزانی ئەو رۆژه "بالتی گوشت" ئاماده دەكات، ئەوا دلخوښییهکی بێ كۆتا دایده‌گرتم.

بەهەر حال كه له خواردنهكه تەواو بووین، ئەوا وهكو هەميشه له‌گه‌ڵ دايكم قاپه‌كانم هه‌لگرت و بردم بۆ سەر سینكه‌كه، دواتریش میزه‌كه‌م بۆ پاك كرده‌وه. دواي ئەمه باوكم داواي لێكردم كه رۆژنامه‌كه‌ی بۆ بهینم، بۆیه بۆم برد و ئەویش له‌سەر كورسییه‌كه‌ی كه هه‌شتا له‌سەری دانیشت بوو دهستی كرد به‌ خویندنه‌وه‌ی رووداوه‌كانی ئەو ههفتهیه. دواتر رۆیشتم بۆ لای دايكم و پيیم گوت كه ده‌چمه ژووره‌كه‌م تاكو سه‌رخه‌ویك بشكینم، ئەویش سه‌ری رازیبوونی له‌قاند، بۆیه به‌ره‌و ژووره‌كه‌م به‌رپێكه‌وتم، دووباره رۆیشتمه‌وه سه‌ر جیگایه‌كه‌م و تاكو كاتژمێر 2:45 ی پاش نیوه‌رۆ خه‌وم لێ كه‌وت. كه له‌ خه‌و هه‌ستام، ئەوا ده‌ستم كرد به‌ خو ئاماده‌كردن بۆ ئەوه‌ی برۆم بۆ لای به‌رپێز ئیفنز. باوكم گرنگییه‌کی تايه‌تی به‌ خویندن ده‌دا، بۆیه منی راسپارده ده‌ستی به‌رپێز ویلیام ئیفنز كه قوتابییه‌کی زانكۆ بوو. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی كه هه‌شتا قوتابی بوو، ئەوا وانه‌ی به‌ قوتابیانی‌ش ده‌گوته‌وه، ئەویش له‌ به‌رامبه‌ر بره‌ پاره‌یه‌کی كه‌م. به‌هەر حال په‌رتووك و ده‌فته‌ره‌كانم هه‌لگرت و دواتر بۆ كاتژمێر 3:20 گه‌یشتمه به‌رده‌م شوقه‌ بچووكه‌كه‌ی كه به‌ كرێی گرتبوو. له‌ ده‌رگام دا و ئەویش ده‌رگای بۆ كرده‌وه، كه منی بینی، ئەوا گوتی: ماتیو، زوو هاتوویت،

وانه که تاكو بیست خووله کی تر دست پیناکات. به لام کینشه نییه، تاكو نه و کات وهره له ژوروهه چاوه ری بکه. منیش رۆیشتمه ژوروهه، که لووپه له کانم له سهر میزه یه کی بچووی لای دهرگایه که دانا و دواتر رۆیشتم له سهر قه نه فه که دانیشتم. به ریز ئیفنز که سیکی رپووخوش و زیره ک بوو، هه میشه به قسه کانی سه رنجی ده وروبه ری راده کینشا، که سیک بوو که هه مووان گویمان بو ده گرت. به هه رحال له کاتیکدا که باسی رپووداویکی پیکه نیناوی ژیانی رابردوی بو ده کردم، نه و له پر گویمان له ده نگی دهرگا بوو. به ریز ئیفنز هه ستا و دهرگایه که ی کرده وه، که نه وی بین، نه و داوای لیکرد بیته ژوروهه. نه وه ی هاته ژوروهه لوسی بارنز بوو، نه و کچه ی که له گه ل من لای به ریز ئیفنز وانه کانی ده خویند.

کچیکی حه قده سالانی قژ سوور بوو، بالایه کی مامناوه ندی هه بوو، وه ره نگی چاوه کانی قاوه ییه کی کال بوو. سلاومان له یه کتری کرد و دواتر به ریز ئیفنز داوای لی کردین که برۆینه سهر نه و میزه یه کی که هه میشه وانه کانمان له سهر ده خویند. په رتووک و ده فته ره کانمان هیئا و دواتر ده ستمان کرد به خویندنی وانه که.

وانه کان هه میشه کاژیر و نیویکیان ده خایاند، له ماوه ی نه و کاته دا زانیاری تازمی پی ده گوتین و له هه مان کاتیشدا پرسیاری دهرباره ی نه و زانیاری یانه ده کرد که پیشووتر پیمانی گوتبوو. جیی باسه که هه ردووکه مان دوو قوتابی باش بووین، هه میشه وانه کانمان به باشی ده خویند و وه لامی پرسیاره کانی نه ومان ده دایه وه. دوا ی نه وه ی که ته و او بووین، نه و به ریز ئیفنز نه کی پیداین تاكو بو رۆژی داهاتوو نه نجامی بده یین، که نه رکه که ی پیداین، نه و هه ستاین و خودا حافیزیمان لیکرد. من و لوسی هه میشه پیکه وه ده چووینه دهره وه، که ده چووینه دهره وه، نه و باسی وانه ی نه و رۆژه مان ده کرد، جگه له وه، نه و باسی

هیچی ترمان نه ده کرد. مآلی نهو له شوقه ی به پریز (ئیئنزن) هوه نزیك بوو، بویه همیشه زوو خودا حافیزیمان له یه کتری ده کرد. که یه کتریمان جیهیشت، نهوا منیش به رهو مآله هوه به پیکه وتم.

که گه پامه وه، نهوا راسته وخو رپویشتمه وه ژووره کهم، پهرتووک و دهفته ره کانم له سهر میزه ی نزیك جیگای نووستنه کهم دانان و دواتر که میک پراکشام. دوا ی نهوه ی که ماندووی به روکی به ردام، نهوا دهستم کرد به کردنه وه ی پهرتووکه کانم تاکو به وانه ی نهو رپوژدها بچمه وه. نهمه همیشه رپوتینی من بوو، ههر که له لای به پریز (ئیئنزن) هوه ده گه پامه وه، نهوا دوا ی که میک پشوودان دهستم ده کرد به پیداچوونه وه ی وانه ی نهو رپوژه.

له سهر نه م کارم به ردهوام بووم تاکو له په نجره ی ژووره کهم بینیم که خو ر وا ئاوا ده بیئت، دواتر له پیداچوونه وه کهم وه ستام و پهرتووکه کانم دانایه وه. له ژووره کهم رپویشتمه دهره وه و به رهو چیشتخانه که به پیکه وتم، بینیم دایکم وا میزی نانخواردنه که ئاماده ده کات، رپویشتمه لای و یارمه تیم دا، دواتر باوکیشم هات که دوو کاژیر له مه و بهر له سهر کار گه رابووه. دوا ی نهوه ی که هه موومان له سهر میزی نانخواردن دانیشترین، نهوا دهستم کرد به نانخواردن.

که بیر له و ئیواره یه ده که مه وه، نهوا دلّم به رادده یه ک توند ده بیئت که وام لی ده کات له شوینی خو ی هه لقه نم، ئازاره که ی به نه اندازه یه ک گه وره یه که هیشتا به نهستم ده توانم به رگه ی بگرم.

له کاتیگدا که ژه می ئیواره مان ده خوارد، نهوا باوکم رووی له من کرد و گوتی: وانه ی نه مپووت چو ن بوو، هیچی تازه فی ر بوویت؟

منیش وه لامم دایه وه و گوتم: به لی، نه مپو به پریز ئیئنزن...

قسەكەم تەواو نەبوو كە لەپەر دایكەم بە بئى ھۆشى لەسەر كورسییەكە كەوتە
سەر زەوى. من و باوكەم خیرا بەرەو ڕووى ئەو ڕۆیشتین، باوكەم دەستى راستى
خستە ژیر سەرى و سەرى بەرز كردهو، بە دەنگیكى پەر لە نیگەرانی و
ترسەو گوتى: ماری، ماری، ھەستەو!

لە كاتیكدا كە باوكەم ئەمەى دەگوت، ئەوا وەكو پەیکەرێك لە شوینی خۆم
وہستابووم، بە ڕاددەییەك شوک بووبووم كە نەمدەزانی چى بكەم. دواتر باوكەم
دەستى گرتەم و گوتى: ماتیو، ھەر ئیستا بڕۆ بۆ مالى دكتور جۆن، پى بلى كە
بەپەلە بىت بۆ ئیترە! دەى خیرا بڕۆ، بۆ وەستاویت؟!

كە گویم لەو بوو، ئەوا ھزرم بۆ گەرايەو. دواتر بەپەلە لەوئى ڕۆیشتەم و بەرەو
مالى دكتور جۆن براون بەرپەكەوتەم كە لە نزىك مالى ئیمەو بوو. ڕۆیشتەم بەر
دەرگای مالى كەى و بە توندى لە دەرگام دا، دواتر دكتور جۆن دەرگایەكەى بۆ
كردمەو و گوتى: ماتیو، ئەمە تۆیت؟ چى بوو، بۆوا پەشوگا و دیاریت؟

لەو كاتەدا ھەناسەم بە باشى بۆ نەدەھات و دەلەرزیم، بۆیە بە ئەستەم
توانیم بلیم: دایكەم... ئەو... باوكەم گوتى... تكایە!

ھەرچەندە قسەكانەم ھىچ مانایەكى وایان نەبوو، بەلام دكتور جۆن زانى كە
شتیكى خراب ڕوویداو. بۆیە خیرا ڕۆیشتە ژوورەكەى و جاننا پزىشكیەكەى
ھینا، دواى ئەمە دەرگای مالى كەى داخست و پیکەو بەپەلە بەرەو لای دایكەم
بەرپەكەوتین. كە گەیشتینە بەردەم مالى كەمان، ئەوا دەرگایەكەم كردهو و
ھەردووكمان چووینە ژوورەو، ئاماژەم بە دكتور جۆن دا كە بچیت بۆ
چىشتخانەكە، ئەویش بە ھەنگاوى خیراوە ڕۆیشتە ئەوئى. كە باوكەم ئەوى بینى،
ئەوا خیرا گوتى: دكتور، تكایە خیرا وەرە، نازانم ماری چىبەتى!

دکتۆر جۆن رۆیشته لای دایکم و دواتر دهستی خسته سهر ملی تاكو ههست
به لیدانه كانی دلی بكات، دواي ئەمه گوئییه كانی له لیوه كانی دایکم نزیك
كردهوه تاكو بزانییت كه ئایا هه ناسه ده دات یان نا. كه له كاره كه ی تهواو بوو،
ئهوا رپووخساریکی نواند كه هه رگیز له بیری ناکه م. به رپوویه کی په ریشانه وه
رپووی له من و باوكم كرد و گوتی: ماری چیتر له ژیاندا نه ماوه، داواي لیبووردن
ده كه م.

كه باوكم گوئی له وه بوو، ئهوا چاوه كانی فرمیسیکیان پیداهات و به دلیکی
شكاوه وه گوتی: ماری، ماری! تکیه بهم شیوه یه جیم مه هیله ماری! تکیه...
تکیه...!

كه گوئیستی ئه وه بووم، ئهوا باوهرم نه كرد، بۆیه به رپوویه کی چه په ساوه وه
گوتم: نه خیر، تو درۆ ده كه ییت! نهو هیشتا زیندووه! باوکه... پپی بلن، پپی
بلن كه نهو هیشتا زیندووه!

دواتر دکتۆر جۆن لیم نزیك بۆوه و باوهشی پیدا كردم، دهستی راستی بهرز
كرده وه و به سهر سه ری داهینام، دواتر به دهنگیکی چه ماوییه وه گوتی: ببوره
مائو، ببوره.

پیش نه وه ی دایکمان بنیژین، نهوا دکتۆر جۆن داواي كرد كه لاشه كه ی رهوانه ی
پزیشکی یاسایی بکریت تاكو هۆکاری مه رگی بزانیین. دواي نه وه ی كه پزیشکی
یاسایی له هۆکاری مه رگی نه وی کۆلییه وه، نهوا بۆی ده رکه وت كه دایکم به
هۆی جه لته ی میشکه وه مردووه، نه مه ش به لامانوه شتیکی سه یر بوو به وه ی
كه نه وه نده ی ناگادار بووبین نهو کیشته ی نه بوو، هه لبه ته واده زانیین، دلنیا نین.
ئه گه ری هه یه كه دایکم خۆیشی نه وه ی نه زانیییت چونکه هه رگیز نه بووه باس
له وه بكات. به هه رحال دواي نه وه ی كه پزیشکی یاسایی له کاری خۆی تهواو

بوو، ئەوا لاشەكەى رەوانەى دەستى ئىمە كردهو تاكو بە شىۋەيەكى گونجاو لە گۆرستانى وايت چاپل بىنىڭىن. لە كاتى ناشتىدا، ئەوا كەسانىكى زۆر هاتن كە زۆر بەيان دراوسىكانمان بوون، ئەوانى تىرىش ھاوپرئ يان ناسياوى باوكم بوون. دواى ئەوەى كە قەشەكە نزاى بۆ رۇحى داىكم كرد و كۆتايى بە مەراسىمەكە ھىنا، ئەوا دوو پىاو كە يەككىيان باوكم بوو دەستيان كرد بە كىردنى خۆل بەسەر دارەمەيتەكە، زۆرى پىئ نەچوو كە چالى گۆرەكەيان پىر كرد. دواى ناشتەكە، ئەوا مالمان پىر بوو لەوانەى كە بۆ ماتەمىنى داىكم ھاىبوون. لەوانەى كە ھاىبوون، ئەوا يەككىيان دكتور جۆن بوو كە لىم نىزىك بۆو بۆ ئەوەى سەرەخۆشىم لى بكات. دواى ئەوەى كە لەمە تەواو بوو، ئەوا بە دەنگىكى مېھرەبانەوە گوتى: مائىو، ھەرچىيەكت وىست، ئەوا تەنيا داواى بكە و بۆتى جىبەجى دەكەم. بگرە، ئەمە كارەكەمە، ناوئىشانى نۆرىنگەكەم و ئەو نەخۆشخانەيەى كە كارى لى دەكەم لەسەرە. بۆيە ئەمەت پىئ دەدەم چونكە بەمزووانە مالمەكەم دەگوازمەوە بۆ شوىنىكى تر تاكو لە نۆرىنگەكەمەوە نىزىك بەم.

تۆ كورپكى باشىت مائىو، ورياي خۆتە.

دواى ئەوەى كە كارەكەى پىدام، ئەوا منى جىھىشت و رۆيشت بۆ لاي باوكم تاكو سەرەخۆشى لەوئىش بكات.

دواى ئەوەى كە دكتور جۆن جىي ھىشتەم، ئەوا بەرپىز ئىشز ھات بۆ لام، ئەمەم بەلاوە سەير بوو بەوەى كە نەمدەزانى بە بوونى ئەم ماتەمىنىيە دەزانىت. بەھەرچال كە لىم نىزىك بۆو، ئەوا دەستى راستى بۆ درىژ كىردمەوە تاكو تۆقەى لەگەلدا بكەم، بۆيە منىش دەستەم بۆ درىژ كىردەوە و تۆقەم لەگەلدا كرد. دواتر دەستەكەى تىرىشى بەرز كىردەوە و بە ھەردوو دەستەكانى دەستى منى گوشى، لە كاتىكدا كە ئەمەى ئەنجام دا، ئەوا بە رپويەكى مېھرەبانەوە گوتى: سەرەخۆشيتان لى دەكەم مائىو، كە ھەوالى كۆچى دواى داىكتم بىست، ئەوا

دووچاری خەمیکی کوشنده بوومهوه، دنیام که ئیستا روحی ئەو له بههشته. هەرچەندە باش نەمدەناسی، بەلام مادام کورپکی وهکو تۆی هەیه، ئەوا دنیام که ئافرهتیکی ناوازه بووه.

له کاتیکیدا که ئەمانە دەگوت، ئەوا نەمتوانی رپگه له پزانی فرمیسهکانم بگرم. دواي چەند ساتیک دەستم کشاندهوه دواوه و فرمیسهکانم سرپیهوه، دواتر گوتەم: سوپاس بەرپز ئیقنز، بوونی تۆ لیره خەمهکه مان کهم دهکاتهوه، سوپاس بۆ هاتنت.

بەرپز ئیقنز بە ریزهوه سههري دانواند و دواتر منی جیهیشت.

ئەم جۆره گفتوگۆیانە تهواوی رۆژهکه دووباره بوونهوه، هەر کهسیک هاتبا، ئەوا هەمان شتی به من و باوکم دهگوت. له بیستنی ئەم ههموو قسه دووبارانه بیزار بووبووم، دەمویست لهوی برۆم و له شوینیکی چۆل خەمهکانی دلم برپژم، دەمویست برۆم بۆ شوینیکی که هیچ کهسیک پئی نهزانییت تاكو به ئاسوودهیی فرمیسهکانم برپژم. بەلام نەمتوانی ئەوی جیبیلم، نەمتوانی بی فهرمانی باوکم بکهه.

دواي ئەوهی که ماته مینییه که تهواو بوو، ئەوا باوکم رووی له من کرد، لیم نزیك بۆوه و باوهشیکی گهرمی پیدا کردم، منیش به هه مان شیوه دەستم به دەوری ئەودا هینا و باوهشم پیدا کرد. ویستم شتیکی بلیم، بەلام به پئویستم نهزانی چونکه هیچ وشهیهک یان رستهیهک نهیده توانی لهو ساته دا جیی خۆی بگریتهوه، بۆیه بیدهنگیم نواند و به چاوی پر له فرمیسهکهوه ساته که مان تیپه راند.

بەشە دوووە

25 ی کانوونی یه که می 1880ز

بۆ ئەو رۆژه بهرپرز لاندگرن رپگه ی پیدام زوو له سه ر کار برۆم، خۆیشی دواتر دوکانه که ی داخست تا کو بگه رپته وه بۆ ماله وه. پيش نه وه ی جیبه یلم، نه وا دیارییه کی بچووکم پي به خشی. دیارییه که ی کرده وه و کاترمیرکی رهنگ زیرینی دهره ینا که له دوکانیک به نرخیکی گونجاو بۆم کړی بوو. هه رچه نده له زیر درووست نه کرابوو، به لام کاترمیرکی به نرخ بوو. که کاترمیره که ی دهره ینا و بینی، نه وا گوتم: ویستم نه مه ت پي ببه خشم تا کو سوپاسی یارمه تی و چاکه کانی تۆ بکه م. که دایکم مرد، نه وا هاتیه لام و دلنه واییت دامه وه، کارت پي به خشییم تا کو سه رقال ببه و که میک له خه مه کانم به دووربه م. بۆیه سوپاس بهرپرز لاندگرن، وه چه ژنی "کریسماس" ت پیروز بیّت.

بهرپرز لاندگرن که نه مه ی بیست، نه وا به زه رده خه نه یه کی میهره بانه وه گو تی: پیویست به سوپاس ناکات ماثیو، تۆ وه کو کوړی من وایت، نه وه باش بزانه. وه نه وه منم ده بیّت سوپاست بکه م به وه ی که دیارییه کی وه ها به نرخت به من به خشیوه.

منیش دیارییه کم بۆ هیناویت، بگه.

زه رفیکی نامه ی سپی پیدام، که کردم وه، نه وا بینیم که پاره ی تیدایه. ویستم ره تی بکه مه وه به وه ی که بری پاره که له وه زیاتر بوو که هفتانه وه کو هه قده ست وه رم ده گرت، به لام بهرپرز لاندگرن پیداکیری کرد و گو تی: نه م ماوه یه زۆر ماندوو بوویت، بۆیه وابزانه نه مه قه ره بووی کاره کانه ت، قبوولی بکه.

که نه وه م بیست، نه وا زه رفه که م له ناو گیرفانی پالتویه که م هاویشت، دواتر له بهرپرز لاندگرن نزیک بوومه وه و باوه شم پیدا کرد. دوا ی نه مه خودا حافییمان له یه کتری کرد و هه ر یه که مان به ره م ماله وه بهرپکه وتین.

له كاتيڭدا كه دهگه پامه وه، ئەوا شەقامه سپی بووه كانم بینی كه به فر
دایانپۆشی بوو، خانووه سارده كانم بینی كه تپیدا دووكه لی ناگری
ئاگردانه كانیان به ره و ئاسمان بهرز ده بۆوه. دواتر له سووچی شەقامیكه وه
نزیك بوومه وه كه تپیدا دوو كه سی هه ژارم بینی، بینیم كه ئاگریكان له ناو
به رمیلێكدا كرد بۆوه تاكو خۆیان گهرم بكه نه وه و له دهستی سه رمای ئەو
زستانه خۆیان پزگار بكهن. بۆ ماوه یهك تپیان پامام و خه مەم بۆ حالی ئەوان
خوارد، به لام زۆر نه مامه وه به وهی كه هه ستم كرد سه رما كارم تپیده كات، بۆیه
قۆپچه كانی پالتۆیه كه م داخست و به هه نگاوی خیراوه ئەویم جیهیشت. دوا
ماوه یهك به پی رپۆیشتن، ئەوا گه پامه وه بۆ ماله وه. رپۆیشتمه ژووره وه و دواتر
پالتۆیه كه م دانا، له نزیك ده رگایه كه هه لمواسی و دواتر به ره و چیشته خانه كه
به رپۆیه وتم.

دواي ئەوهی كه دایكم مرد، ئەوا له لای دراوسییه كانم خۆم فیری چیشته لینان
كرد، بۆیه ئەمەم كرد چونكه نه ده كرده بۆ هه میشه پشت به خواردنی ده ره وه
به سستین، یاخود دراوسییه كانمان بۆمان بنیرن. بۆیه خۆم فیڕ كرد و له و كاته وه
من ژمه كانم ناماده ده كرد.

به هۆی ئەوهی كه زوو گه پامه وه، ئەوا كاتم هه بوو تاكو ئیواره خواردنیکی
به چیژ بۆ خۆم و باوكم ناماده بكه م. له كاتيڭدا كه سه رقالی كاره كانم بووم،
ئەوا باوكم هاته چیشته خانه كه تاكو رپۆژنامه كهی هه لگریت و له ژووری
میوانه كان له سه ر قه نه فه كه بیخوینیته وه. كه رپۆژنامه كهی هه لگرت، ئەوا
دووركه وته وه. به لام دواتر گه رایه وه وه كو ئەوهی شتیکی له بیر كرده ییت، رپوی
له من كرد و گوتی: بۆ ئیواره دوو جیی تریش بكه وه، كارۆلاین و (جینفری)
كچی بۆ به سه ربردنی جه ژنی کریسماس دین بۆ لامان.

که گوئیستی ئەمە بووم، ئەوا دووچارى نارەحتییەکی کوشنەدە بووم. چاوەرپێی ئەووم نەدەکرد که ئەو دووانە بۆ بەسەربردنی کریسماس بێن بۆ لامان، دیار بوو که بۆ شتیکی گرنگ دین. نەمەهیشت نارەحتییەکەم دەرکەویت، بۆیە زەرەخەنەییەکی ساردم خستە سەر لێوکانم و دواتر گوتم: باشە.

نازانم چۆن خواردنەکەم ئامادەکرد لە کاتیگدا بەو شیۆویە نارەحت بووبووم، بەلام هەر ئامادەم کرد.

که ئیوارە داها، ئەوا میوانەکان لە کاتی خۆیدا هاتن. لە دەرگیان دا و منیش بۆم کردنەو، خاتوو کارۆلاین بێ ئەووی سلاو بکات، ئەوا بە شیۆویەکی سارد گوتی: بۆچی وا زۆرت پێچوو تاكو دەرگایەکە بکەیتەو؟

بە شیۆویەکی سارد داواى لیبووردنم لى کرد، دواتر ئاماژەم پێدا که بێتە ژوورەو. داواى ئەووی که بە ڕوویەکی ناحەزەو ڕۆیشتە ژوورەو، ئەوا لەداواى ئەو (جینفرای کچی دەرکەوت. بە شیۆویەکی سەیر لە منى ڕووانى، بى ئەووی هیچ بلێت... ئەوا بە لامدا تێپەری و ڕۆیشتە ژوورەو.

باوکم و کارۆلاین سالیك پيش ئیستا لە ڕیگەى هاوڕیپەکەو یەکتریان ناسی، واتا داواى دوو سالی لە کۆچی داوی دایکم. کارۆلاین بیوژن بوو، هاوسەری پینشووی سەربازیک بوو لە سوپای شاهانەیی شاژن.

که شۆرشگێرانی هەریمی بیهار لە هیندستان دژی داگیرکاری بەریتانی وەستانەو و هیرشیان کردە سەر کۆمپانیای هیندی ڕۆژەهەلاتی، ئەوا شاژن فیکتۆریا فەرمانی کرد که بە زووترین کات سوپا یەکەى پالپشتی بۆ ئەوئ بنیڕیت تاكو ئاگرى شۆرشگێرەکان خامۆش بکەنەو. بۆیە سوپا بەدەم فەرمانی شاژنەو چەندین کەرتی بۆ هەریمی بیهار نارد، یەکیک لەو سەربازانە زۆرانەى که بۆ هیندستان نیردران هاوسەری کارۆلاین بوو.

کاتیڭ کهرتی پیادهی 116 ی شاهانهی له بیهار پووبه پووی شوپرشگپران بوونهوه، ئەوا شهپکی خویناوی پوویدا، شهپک که تییدا هاوسه ری کارۆلاین ژیانی له دهستدا.

باوکم که کاتی خۆی چیرۆکی ئەوی له دەمی هاوپییه که یه وه بیست، ئەوا به زهیی پیداهاته وه، بۆیه داوا ی کرد که چاوی پی بکه ویت، له و کاته وه ئەو و باوکم پۆژ به پۆژ په یوه ندییان تۆکه تر ده بوو. ده مزانی که پۆژیک هاوسه رگیری له گه ل یه کتریدا ده کهن، ئەمه منی زۆر ناره حه ت ده کرد. هه لبه ته ئەم ناره حه تییه م هه پمه کی نه بوو، به لکو له بهر دوو هۆکار بوو که بریتی بوون له مانه:

یه که میان بۆ ئەوه ده گه رایه وه که هه زم نه ده کرد هیچ که سیڭ جی دایکم بگریته وه، نه مده ویست باوکم که سیڭی تر بدۆزیته وه و هاوسه رگیری له گه لدا بکات. ده زانم که ئەمه هۆکاریکی مندا لانه یه، به لام ئەمه ههستی من بوو.

دوو هه میش بۆ ئەوه ده گه رایه وه که هه زم به کارۆلاین و (جینفر) ی کچی که ته مه نی بیست و چوار سال بوو نه ده هات، به تایبه تی جینفر. هۆکاری ئەم هه ز پینه هاتنه ش بۆ ئەوه ده گه رایه وه که کارۆلاین به پوویه کی خۆشه وه له گه ل من نه ده دوا، به لکو هه میشه به شیوه یه کی سارد قسه ی له گه لدا ده کردم، که منیش قسه م بۆ ده کرد، ئەوا گوئی نه ده گرت و پشتگوئی ده خستم، ئەمه وایکرد که له سه ر دلم رهش بیئت. سه باره ت به (جینفر) یش ناتوانم هه مان شت بلیم به وه ی که له م پووه وه وه کو دایکی نه بوو، چونکه به لایه نی که مه وه دایکی قسه ی له گه لدا ده کردم، به لام ئەو ته نیا به شیوه یه کی نامۆ سه یری ده کردم و بیده نگی ده نواند. ئەم ره قتاره سه یره ی وایکرد تا کو بکریت لییه وه دووربم، هه رواشم کرد.

که کاتی نانخواردن هات، ئەوا دەستم کرد بە رپکخستنی میژەکه. جیی باسه که هیچیان یارمه‌تیان نەدام لەو کارە، ناچاربووم هەموو شتیەک بۆ خۆم ئەنجام بدم. دواي ئەووی که هەموو شتیەکم رپکخست و خواردنەکه‌م برده سەر میژەکه، ئەوا بانگی باوکم کرد و گوتم: باوکه، خواردنەکه نامادەیه !

دواتر باوکم لەگەڵ کارۆلایین و جینفر هاتن بۆ چیشتخانه‌که و لەسەر میزی نانخواردنەکه دانیشتن. پێش ئەووی دەست پێ بکهین، ئەوا باوکم دەستی بە نزای پێش نانخواردن کرد، ئەمەم بەلاوه سەیر بوو بەووی کۆتا جارم بیر نایەت که ئەو نزای کردبێت. هەرچەندە که‌سیکی بە باوەر بوو، بەلام لەوانە نەبوو که نزا بکات.

بەهەر حال لە کاتی‌کدا نزای دەکرد، ئەوا هەموومان سەرمان دانواندبوو. جار جار که سەرم بەرز دەکرده‌وه، ئەوا (جینفر)م دەبینی که بە دوو چاوی تیزه‌وه سەیری دەکردم، ئەمە منی زۆر بیزار دەکرد. که لە نزایه‌که‌ی ته‌واو بوو، ئەوا هەموومان گوتمان "ئامین" و دەستمان بە نانخواردن کرد. لە کاتی‌کدا که نانه‌که‌مان دەخوارد، ئەوا باوکم داوای لە من و جینفر کرد که سەرنجی بخه‌ینه سەر، ویستی شتی‌که‌مان پێ بلێت، بۆیه ئێمەش گویمان بۆ گرت. دواتر باوکم دەستی (کارۆلایین) ی گرت و گوتی: وەکو دەزانن که ئەوه ماوه‌ی سالی‌که من و کارۆلایین یه‌کتری دەناسین، لە ماوه‌ی ئەم یه‌ک ساله‌دا بۆم دەرکه‌وت که بۆ یه‌کتری زۆر گونجاوین و خالی هاوبه‌شمان زۆره، بۆیه بریارمان داوه که دواي کریسماس هاوسه‌رگیری بکه‌ین.

چاوه‌رپیی ئەوهم دەکرد که شتیکی لەم شیوه‌یه بلێت، بەلام هیشتا هەر شوکی کردم، ئەووی که لێی دەرسانم روویدا. هەرچەندە بەم هاوسه‌رگیرییه رازی نەبووم، بەلام نەتوانی هیچ شتی‌ک بلێم، دەسه‌لاتی ئەوهم نەبوو که لە دژی

ويستی ئەوان بوەستەوه. بۆيە بە زەردەخەنەيەك كە بە ئەستەم توانيم
بيخەمە سەر ليوەکانم، ئەوا گۆتم: پيرۆزە، بە هيوای ژيانئىكى خۆش.

(جینفرايش بە هەمان شيوە پيرۆزباييان ليکرد، بەلام بە پيچەوانەى من ئەو بەم
هەوالە كەميك خۆشحال دياربوو، ئەمەم بەلاو سەير بوو. بۆيە بەلامەوه سەير
بوو چونكە وەكو چۆن من حەزم بە داىكى ئەو نەدەهات، ئەوا ئەويش حەزى بە
باوكى من نەدەهات، چونكە هەر كاتيک كە سەيرى باوكمى دەکرد، ئەوا بە
چاويكى بيز و رقهوه سەيرى دەکرد. هەرچەندە باوكم ئاگادارى ئەوه نەبوو،
بەلام من ئاگادار بووم.

كە ئەووم بينى، ئەوا لە دلى خۆمدا گۆتم كە لەوانەيە وەكو من شانۆ بنويئيت،
بەلى، ئەوه تاكە ليكدانەوهيەكى درووست بوو .

4ى ئادارى 1881ز

دوو مانگ بەسەر ئەو ئيوارەيەدا تپپەرى كە باوكم و كارۆلاين برپارياندا
هاوسەرگيرى بكەن، برپارەكەشيان بە شيوەيەكى خيرا خستە بوارى
جيبەكردنەوه بەوهى كە دواى جەژنى كريسماس رويشتن بۆ دادگا و لەوى
لەبەردەم دادومردا باوكم ئەوى مارى كرد. ئاهەنگى هاوسەرگيريان ئەنجام نەدا،
بەلكو تەنيا ئەو ماريە بوو كە باسم كرد، بەم شيوەيە دەستيان بە ژيانى
هاوسەريەتى كرد. دواى هاوسەرگيريەكەشيان، ئەوا كارۆلاين و جينفر مالىيان
گواستەوه و هاتن بۆ لامان تاكو لەگەل ئيمە بژين.

بە هوى ئەوهى كە حەزم نەدەکرد رووخسارى هيچ كام لە كارۆلاين و جينفر
بينم، ئەوا لە چايخانەكەى بەرپز لانديگرن زياتر دەمامەوه و زياتر كارم دەکرد،
بۆيە ئيواران درەنگ دەهاتەوه، ئەمەم بەدل بوو. بۆيە ئەمەم بەدل بوو چونكە

که دهگه پامه وه بۆ ماله وه، نهوا ههر يه که يان له ژووری خويان ده بوون، بۆيه به بیدهنگی ده چوومه ژووره وه تاكو هيچيان ههست به بوونم نه که ن.

به م شیوهيه بۆ ماوه يه ک به رده وام بووم، پلانه که م سهري گرت. به لام به داخه وه زۆري نه خياند به وهی که ئیواره يه کيان له کاتي رۆيشتنم به ره و ژووره که م، نهوا جینفر له ژووره که ی هاته دهره وه و منی بينی. پيم شتیکی سهير بوو که له و کات و ساته دا هاته دهره وه، دياربوو که گوئی له دهنگی پييه کانی من بوو بۆيه هاتبوو دهره وه، به هه رحال وا بيرم کرده وه. که منی بينی، نهوا به شیوازیکی نامۆ سهيري کردم، وه کو هه ميشه. سلّوم لی کرد، به لام وه لامی نه دامه وه و دواتر به ههنگاوی هیواشه وه رۆيشته وه ژووره که ی. نه وه ستام تاكو بير له و رهفتاری بکه مه وه، بۆيه خیرا رۆيشتمه ژووره که م و دهرگايه که م داخست. دواتر له سه ر جییه که م دانیشتم و که وتمه بير کرده وه. له و ساته دا ته نیا بيرم له يه ک شت ده کرده وه، نه ویش نه م شیوازی سه ير کردن و رهفتاره نامۆيانه ی جینفر بوو که منی خستبووه حاله تی نيگه رانييه وه، حاله تیکی نيگه رانی توند.

بۆ نه وه ی خۆم سه رقال بکه م و چيتر بير له وه نه که مه وه، نهوا له شوپنی خۆم هه ستام و رۆيشتمه سه ر میزه که م. په رتووکیکم هه لگرت و دهستم کرد به خويندنه وه ی. په رتووکه که رۆمانیک بوو به ناوی "تاوان و سزا" له نووسینی فيودور دوستویشسکی، رۆمانیکی سه رنجراکیش بوو، بۆيه ته واوی شه وه که م له خويندنه وه ی رۆمانه که دا به سه ر برد. که له خويندنه وه ی نه و به شه ته واو بووم که تيیدا پاله وانه که ده چيیت بۆ لای سۆنيا تاكو دان به هه موو شتیکیدا بنییت، نهوا په رتووکه که م داخست و له سه ر میزه که م دانيه وه.

ههستم کرد که چاوه کانم قورس بوونه، بۆيه له سه ر کورسييه که هه ستام و رۆيشتمه سه ر جیگايه که م. به هۆی نه وه ی که هه م جهسته م ماندوو بوو و

هەمیش مېشکەم ماندوو بوو، ئەوا هەر کە سەرم خستە سەر سەرىنە کە خەوم
لېکەوت.

بۆ بەيانى داھاتوو کە لە خەو ھەستام، ئەوا جىگايە کەم رېکخست و دواتر لە
ژوورە کەم رۆيشتەم دەرەو، بەرەو چيشتخانە کە بەرپکەوتەم و دواتر نانى
بەيانيم خوارد. کە لە ژەمە کە تەواو بووم، ئەوا رۆيشتەم دەرەو و بەرەو کار
بەرپکەوتەم. بە ھۆى ئەو ھى کە چايخانە کە قەرەباغ بوو، ئەوا تەواوى ئەو رۆژە
سەرقالى کارکردن بووم. ئەو رۆژە ھىچ شتێكى سەرنجراکيش رووى نەدا تاكو
باسى بکەم، بۆيە راستەوخۆ دەرپۆمە سەر ئەو رووداوى کە ئىوارە دواى
گەرانەووم لەسەر کار روويدا. کە گەرنامەو بە ماڵەو، ئەوا بينيم کە باوکم و
کارۆلاين خۆيان بۆ چوون بۆ شوينىک ئامادە دەکەن. نەمدەزانى کە بەم کاتە بۆ
کوئ دەرپۆن، بۆيە رۆيشتەم لای باوکم و پرسيم: باوکە، بەم ئىوارەيە بۆ کوئ
دەرپۆن؟

لە کاتيکدا کە باوکم چاکەتە تەنکە کەى لەبەر دەکرد، ئەوا رووى لە من کرد و
گوتى: بەرپز جۆنز و خيزانە کەى بانگيشتى خوانيکى کردووين، بۆيە من و
کارۆلاين بەرەو ماڵى ئەوان بەرپز دەکەوين.

لە گەل ئەو قسەيەى، ئەوا سەيرى (کارۆلاين)م کرد و دواتریش دووبارە سەيرى
باوکم کردەو، ئەم جارە گوتەم: زۆرباشە، کەوايە ديارە کە ئەم ئىوارەيە بە تەنيا
دەمىنمەو. لىتان ناسارمەو کە ئەمەم بە روويە کى خوشەو گوت، دلخۆش
بووم کە بە تەنيا دەمىنمەو.

بەلام باوکم رېگەى پىنەدام ئەم دلخۆشيبەم دريژە بکيشيت بەو ھى کە گوتى:
(جىنفر)يش لە ماڵەو دەمىنيتەو.

که گویم له وه بوو، ئەوا وه کو ئەوه وابوو هه وره برووسکه یه کم بهرکه ویت، بهم هه وائه زۆر نارەحەت بووم، نەمدە ویست به تەنیا له گه‌ل ئەودا بمینمه‌وه، له گه‌ل (جینفر)ای نامۆ.

خەریک بوو نارەزایه‌تی دەر بپریم، به‌لام خێرا زمانی خۆم گرت چونکه دهمزانی که باوکم توپه‌ ده‌بیت ئەگەر قسه‌یه‌ک بکه‌م، بۆیه هیچم نه‌گوت. له کاتی‌کدا که باوکم و کارۆلاین ده‌چوونه دهره‌وه، ئەوا جینفر له ژووره‌که‌ی هاته دهره‌وه. باوکم پیش ئەوه‌ی دەرگایه‌که له دوا‌ی خۆی دا‌بخات، ئەوا گوتی: بۆ کاتر می‌ده‌ ده‌گه‌رپینمه‌وه، تا‌کو ئەو کات کاتیکی خۆش به‌سه‌ر به‌ن.

دواتر جینفر هاته پیشه‌وه و به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک که له زه‌رده‌خه‌نه‌ی که‌متیاریک ده‌چوو گوتی: بیخه‌مبه‌ به‌رپز هاریگن، من و ماتیو ناهیلین بی‌زاری به‌رۆکمان بگریت.

که گو‌یبیستی ئەوه بووم، ئەوا هه‌ستم به‌ شتیکی سه‌یر کرد، هه‌ستی‌ک که پیی ده‌گوتم به‌مزوانه‌ شتیکی خراب رووده‌دات. به‌لام پشتگو‌یم خست، چونکه وابیرم ده‌کرده‌وه که هیچ شتی‌ک نییه‌ مایه‌ی ترس یان نیگه‌رانی بی‌ت، ئای که چه‌نده هه‌له‌ بووم.

دوا‌ی ئەمه‌، ئەوا باوکم و کارۆلاین رو‌یشتنه‌ دهره‌وه، من و (جینفر)یش به‌ تەنیا ماینه‌وه.

دوا‌ی ئەوه‌ی که بینیم به‌ تەنیا له‌گه‌ل (جینفر)دا ماومه‌وه، ئەوا ویستم خێرا له‌وئ برۆم و به‌ره‌و ژووره‌که‌م به‌رپیکه‌وم. که له پلی‌کانه‌کان نزیک بوومه‌وه، ئەوا جینفر رووی له‌ من کرد و گوتی: ئەوه بۆ کو‌ی ده‌رۆیت؟

منیش وه‌لامم دا‌یه‌وه و گوتم: به‌ره‌و ژووره‌که‌م ده‌رۆم، ماندووم.

که گوئی له مه بوو، ئەوا گوتی: به لّام نانی ئیوارەت نه خواردوو، وەرە پیکه وه نانه که بخوین، خواردنیکی به چێژم ئاماده کردوو.

ئەم میهره بانیه له پرهی ئەوم به لّاه شتیکی سهیر بوو، یه کهم جار بوو بهو شیوهیه قسه له گه لّ مندا بکات.

دوای ئەوهی که جینفر پیدایگیری زیاتری کرد، ئەوا رازی بووم نانه کهی له گه لّدا بخۆم، بۆیه رۆیشتمه سهه میزه که و دانیشتم. دوای ماوه یه کی کهم چیشته کهی هیئا و دهستمان کرد به نانخواردن. دوای ئەوهی که تهواو بووین، ئەوا ویستم میزه که خاوین بکه مه وه، به لّام جینفر رپگری لّی کردم و گوتی: ئەمه ئه رکی منه، بۆیه تکایه خۆت ماندوو مه که.

له گه لّ گوتنی ئەمه، ئەوا په رداخ و قاپه کانی هه لّگرت، دواتر بۆ لای سینکه کهی بردن. میزه کهی خاوین کرده وه و دواتر دووباره رۆیشته وه بۆ لای سینکه که تا کو قاپ و په رداخه کان بشواته وه. که له کاره کهی تهواو بوو، ئەوا کتربیه کهی ده ره یئا که له به شی خواره وه که وه نته ره که بوو، پرپی ئاوی کرد و دواتر خستییه سهه سه ماوه ره که. که کتربیه که کوئی، ئەوا دوو په رداخی هیئان و چای تیگردن. دواتر به ره و لای من هات و چایه کهی پیدام، خۆیشی له به رامبه ر من له سهه میزه که دانیشتم.

که ئەم شتانه م بین، ئەوا به تهواوی سهه رسام بوو بووم. هه رگیز چاوه رپی ئەوم نه ده کرد که جینفر وا به کار بیّت، یاخود به م شیوهیه خزمه تم بکات و رپووخۆش بیّت، ئەمه م به لّاه سههیر بوو. هه رچه ندی شتیکی وه ها له پر سههیر بوو، به لّام چێژم لّی ده بین، چێژم له م هه لّسوکه وت و ره فتاره تازهی جینفر ده بین.

له کاتیځدا که چایه که مان ده خوارده وه، ئەوا باسی بابەتی جۆراوجۆرمان کرد. دواى ماوه یهک له قسه کردن له گه‌لى، ئەوا بۆم ده رکه وت که جینفر به و رادده یه ش خراب نییه که بیرم لى ده کرده وه. بۆیه به خۆمدا شکامه وه و له دلى خۆمدا گوتم که نه ده بوايه به و شیوه یه گومانى لى بکه م، یاخود هزم به چاره ی نه یه ت. به هه رحال له قسه کردن به رده وام بووین تاکو دواى ده خووله ک ههستم به شتیکی سهیر کرد، ههستم کرد که سه رم خه ریکه ده که ویتته سه ر زه وى و هاوسه نگی خۆم له دهست دهم. به رادده یه ک گىژ بووبووم که په رداخه که م له دهست که وت و له سه ر زه وى شکا، دواتر به دوو چاوى قورسه وه که به ئەسته م ده متوانى به رزیان بکه مه وه رپووم له جینفر کرد. ویستم داواى یارمه تی بکه م، به لام زمانم گیرابوو، ته نانه ت توانستی ئەوه شم نه بوو که ده میشم بکه مه وه. پىش ئەوه ی به ته واوى له هۆش خۆم بچم، ئەوا شتیکم بینى که تاکو ئەمپۆش هه ر خه وى پىوه ده بینم و پى راده چله کم. بینیم که جینفر زه ره خه نه یه کى گه وره که وتۆته سه ر لیوه کانى و وا به دوو چاوى تیژه وه سه یرم ده کات. دواتر گویم له دهنگى لیدانى ده رگا بوو، جینفر منى جیه یشت و رۆیشت تاکو ده رگایه که بکاته وه، ده رگایه که ی کرده وه و دوو کچ هاتنه ژووره وه. دواتر هه رسیکیان هاتنه به رده مم، دواى خووله کیک له تیرپامان، ئەوا یه کیکیان رپووى له جینفر کرد و به ده میک که خه ریک بوو لیکاوى پىدا بیته خواره وه گوتى: چیتر ناتوانم چاوه رپى بکه م، با دهست پىبکه ین!

که به هۆش هاتمه وه، ئەوا ههستم کرد که جهسته م ره ق بووه، وزه ی ههستانم نه بوو، ته نانه ت نه متوانى سه ریشم بجوولینم. دواى نزیکه ی خووله کیک، ئەوا هه ولم دا وزه به خۆم بده م و به لایه نى که مه وه سه رم بجوولینم. له م کاره دا سه رکه وتوو بووم به وه ی که توانیم سه رم بۆ راست و چه پم بسوورپینم. به وردى له ده ورو به رم رپوانى، بینیم که له ژوورى میوانه کان لای قه نه فه که بووم،

نەمزانی که چۆن گەیشتبووومە ئەوێ. دواتر جینفر و ئەو دوو کچەم بیر هاتەو، هیچ کام لەو سییانه دیار نەمابوون. دواى ئەمە وزەى زیاترم بە خۆمدا تاكو له کۆتاییدا توانیم هەستەمە سەر پێیهکانم، که هەستام و هەنگاوێک رۆیشتەمە پێشەو، ئەوا هەستەم بە شتیکی سەیر کرد، یاخود با بلیم هەستەم بە نەبوونی شتیکی کرد. که سەیری خوارەوی خۆم کرد، ئەوا بینیم که له کهمەرەو تاكو بنی پێیهکانم رۆوتم ! ئەمە منى خستە حالەتى تۆقینەو، نەمزانی ئەو چۆن و کەى رۆویداوه ! له کاتیکیدا که بە شپرزەیی له شوینی خۆم وەستابووم، ئەوا لەپەر سەرنجەم کهوتە سەر پانتۆلەکەم که له دواوی قەنەفەکە فرێدرا بوو. که هەلمگرت، ئەوا تیبینیم کرد که سەراوژێر کراوه، وەکو ئەوێ بەپەله دانرابییت. بەلام بیر نەدەهات که پانتۆلەکەم دانابییت، بە تاییهتی بەو شیۆمیه و له ژووری میوانهکانیش. دواتر پانتۆلەکەم لەبەر کردەو و بەرەو چیشتخانەکە بەرپیکەوتم، لەسەر کورسیهک دانیشتم و سەرم خستە نیوان دەستەکانم. دواى چەند ساتیکی له بیرکردنەو، ئەوا درکم کرد که چی رۆویداوه، بەلام نەمتوانی باوەرپی پێ بکەم، ئەوێ بیرم لێ دەکردەو مەحال بوو ! ئەو سییانه ئەو کارەیان نەکردوو، مەحالە!

بەلام له کۆتاییدا ملکه چی کهتوار (واقع) بووم، ملکه چی ئەو راستییه بووم که هەموو بەلگەکان پشتگیریان دەکرد، ئەو سییانه دەستدریژیان کردبوومە سەر! لەپەر گویم له دەنگی کردنەوێ دەرگا بوو، بە شیۆمیهکی وەها توند کرایهوه که وەکو ئەو و ابوو هەرقل شەقی لێدابییت!

دواتر یهکیک هاته ژوورەو، ئەوێ هاته ژوورەو باوکم بوو!

که ئەوم بینی، ئەوا دلخۆشییهکی بێ کۆتا دایگرتەم، بەرەو لای ئەو رامکرد تاكو باوەشی پێدا بکەم، که لێی نزیک بوومەو، ئەوا زللهیهکی وەها توندی لێدام که

هینشتاش هر ههست به نازارهکەى دهکەم، زللهیهک بوو که پر بوو له رق و تورپیی و نائومییدی. دواى ئەوهی زللهکەى منى خسته سەر زهوی، ئەوا سەرم بەرز کردەوه و بە سەرسامییەوه سەیرم کرد، نەمزانی که بۆچی بەو شیۆهیه لییدام. خەریک بوو ههستمهوه که لهپر و بە شیۆهیهکی خیرا لیم نزیك بۆوه، شهقیکی لییدام که خەریک بوو پهراسوهکانم بشکینیت. ههستم به نازاریک کرد که ههناسهی لى بریم، بۆیه کهوتمه کۆخین.

دواتر به دهستی چهپی قزی گرتم و سەری بەرز کردەوه، به دهستیشی راستی بهوپهپی هیزهوه مست بارانی کردم. هر لییدام و لییدام تاکو ههستم به شکانی لووت و لهدهستدانی بهشیک له ددانهکانم کرد. دواى ئەوهی که وهستا، ئەوا سی ههنگاو کشایهوه دواوه، دواتر وهکو شینیک بهوی و بهویدا دهرویشت. لهپر کارۆلاین دەرکهوت، که سەیری منى کرد، ئەوا به چاویکی پر له بیزهوه سەیری کردم، وهکو ئەوهی که شتیکی پیسی بینیییت. دواتر له باوکم نزیك بۆوه و شتیکی به گویدا چرپاند، باوکیشم گوئی بۆ گرت. دواى ئەوهی که تهواو بوو، ئەوا باوکم رووی له من کرد، به روویهکی تورپ و دوو چاوی کهمیك له فرمیسهکهوه گوتی: تۆ تاکه هیواى من بوویت، تاکه شانازی من بوویت، چۆن توانیت بهم شیۆهیه لیم یاخی بیت؟! چۆن توانیت ئەوه بهرامبهر ئیمه بکهیت، چۆن توانیت ئەوه بهرامبهر (جینفری داماو بکهیت هه بیئرخ؟!)

لهگهڵ گوتنی ناوهکەى، ئەوا جینفر له دەرگایهکهوه هاته ژورهوه و رویشته پشنتی دایکی، به چاوی پر له فرمیسهکهوه سەیری باوکمی کرد، بهلام سەیری منى نهکرد. ههلبهته به شیۆهیهکی راستهوخۆ نا چونکه که باوکم چاوهکانی لهسەر ئەو لابرد، ئەوا رووی له من کرد و وهکو نههریمهنیك زهردهخهney بۆ کردم!

ئىستا زانيم چى پرويداوه، جينفر رويشتبووه لاي نهوان و گوتبووى كه نهوه من
بوومه دستدريژيم كردوته سهر !

كه دركم بهوه كرد، نهوا پروم له باوكم كرد و گوتم: باوکه، نهوهى بيستووته
درووست نييه، سويند دهخوم كه نهو درؤ...

باوكم نه يهيشت قسه كه تهاو باوكم كه قسهى پى برپيم و گوتى: دهمت داخه
!

بؤ ساتيک وهستا و دواتر گوتى: لهسهر ويستی کارؤلاين، نهوا رهوانهى ياسات
ناکم، بؤيه سوپاسى بکه، وه سوپاسى نهوهشى بکه كه هر ئىستا و ليّره
سهرم له لاشهت جيا نه کردوتهوه. لهمهودوا تو چيتر كورپى من نيت، بؤيه پيش
نهوهى له برپارهكم پهشيمان ببهوه، نهوا ليّره برؤ دهرهوه، هر ئىستا!

كه گويبيستى نهوانه بووم، نهوا هيشتا باوهرم بهوه نه ده كرد كه روويدهدا،
هموو شتيك وهكو خهونيكي ناخوش دهردهكهوت. بؤيه له قولايى دلّمهوه نزام
ده كرد كه نهوه تهنيا خهويكى ناخوش بيّت، ده مويست لهم خهوه ناخوشه
هستهوه، بهلام نهوه خهون نه بوو.

له كاتيكا كه بهو شيويه له شوينى خوم رهق بووبووم، نهوا باوكم هات و
ملى گرتم، بهرهو لاي دهرگايه كهى نزيك كردمهوه و دواتر فرپيدامه سهر
شهقام.

دواتر هر يه كه له باوكم، کارؤلاين، جينفر لاي دهرگايه كه وهستان و سهريان
كردم. باوكم به بيژهوه سهيرى كردم، (کارؤلاين) يش به هه مان شيوه، بهلام
جينفر به شيويهكى تر سهيرى كردم... زهرده خه نه يهكى كرد و چاويكى لى
داگرتم.

دواتر کارۆلاین و جینفر رۆیشتنه ژوورهوه، باوکیشم پیش ئهوهی بهدوایان
بکهویت و دهرگایه که دابخات، ئهوا تفیکی لی کردم، دواتر پشتی تیکردم و
گه رایهوه بو ژوورهوه.

ئهو شهوه شهوئیکی تاریک بوو، ئاسمان ههراوی بوو و شهقامهکان بیدهنگ
بوون. هیچ کهسیک له دهرهوه نهبوو، تاکه بوونیک که له دهرهوه بینرابا من
بووم.

دوای ئهوهی بو نزیکهی پینج خوولهک به سهرسیامی و دل شکاوییهوه لهو
شوینه وهستام که باوکم تفی لی کردم، ئهوا رووم له ئاراستهی پیچهوانه کرد و
لهوئ رۆیشتم. که چند ههنگاوئیک دوورکهوتمهوه، ئهوا له شوینی خۆم
وهستام. که وهستام، ئهوا ههستم به شتیکی سهیر کرد، شتیکی که بو من تازه
بوو. ئهوهی ههستم پی کرد... رق بوو، رقیکی پاک و بیگهرد، رقیکی که پاش
چند سالیکی ههموو ئهوانه ههستی پیدهکن که دهرهق به من نادادپهروه
بوون، رقیکی که دهبیت به مایهی لهناوچوونیان.

به شه سيٲه م

بۆ سالیکی تەواو خەریکی خویندەنەوی ئەو پەرتووکه پزیشکییانە بووم که دکتۆر جۆن پیدابووم، نەمدەزانی ھۆکاری ئەم خویندەنە چی بوو که بەسەریدا سەپاندبووم. زۆری پێ نەچوو که شەویکیان بیزار بووم و ناپەزایەتی خۆم دەربری، بۆیە ئەمەم کرد چونکه تاکە شتیەک لەو کاتەدا دەمویست ئەو بوو که تۆلە ی خۆم بکەمەو و ئەویش لەو کارەدا یارمەتیم بدات، وەکو بەلینی پیدابووم، نەووەکو بکەومە ناو داوی خویندەنەو.

ھەرچەندە ئەو چاکە ی زۆری لەگەڵدا کردم، بەلام ئەو رێگر نەبوو لەووی که لەسەر شتیکی وەھا رای خۆم دەرنبەرم. دواتر که بیزاری و ناپەزایەتی خۆم دەربری، ئەوا دکتۆر جۆن بە زەردەخەنەییەکەو که لە پیکەنینهو نزیك بوو گوتی: چاوەرپی ئەو دەکرد زووتر تووشی بیزاری ببیت، نەووەکو سالیکی تەواو بەرگە بگریت. ئەووی گرنگە ئەوویە که ئیستا ئامادەیت، وە تەواوی ئەو پەرتووکانە ی که خویندووتنەو سوودی خۆیان دەرەخەن، بەمزوانە ئەوەت بۆ دەرەکەوئیت.

دواتر ئامازە ی پیدام که لەگەلی برۆم بۆ ژیر زەمینەکە، دەویست شتیکم نیشان بدات، بۆیە داوی کەوتم و پیکەو بە پلیکانەکاندا بەرەو خوارەو بەرپیکەوتین.

پیش ئەووی بچمە سەر ئەووی که ئەو شەو چی نیشان دام، ئەو بۆتان باسی ئەو دەکەم که چۆن بیره گەیشتم.

داوی ئەووی که لە مالهو دەرکرام، ئەوا جگە لە بەرپیز لاندگرن هیچ کەسیکی ترم نەبوو تاکو هانای بۆ ببەم، بۆیە رۆیشتمە لای مالهکە ی. خەریک بوو لە دەرگا بەدەم که لەپر گویم لە دەنگی ئاھەنگ گێران بوو، دەنگەکە لە ژوورەو

دهات. دواتر له دەرگایه که دوورکه وتمهوه و له په نجره لای راستهوه نژیک بوومهوه، که سهیری ناووهوم کرد، ئەوا بینیم که بهرپز لاندگرن له گه‌ل خیزان و منداله‌کانی وا کاتیکی خو‌ش به‌سه‌ر ده‌بات. که ئەو دلخو‌شییه‌م بینی، ئەوا بۆ ساتیک توره بووم، بۆچی ده‌بوایه ئەو دلخو‌ش بی‌ت له کاتی‌کدا من وا هه‌موو شتی‌کم له‌ده‌ستداوه ! به‌لام دواتر سه‌رزهنشتی خو‌م کرد و گوتم: چۆن ده‌بی‌ت ئەم هه‌سته‌م هه‌بی‌ت، چۆن ده‌بی‌ت به‌رامبه‌ر به‌رپز لاندگرن وا چه‌په‌ل بم؟ دواتر بی‌زم له خو‌م کرده‌وه. دوا‌ی ئەوه‌ی که هاتمه‌وه سه‌ر خو‌م، ئەوا بۆ حا‌لی ئەو دلخو‌ش بووم، خو‌شحا‌ل بووم که وا خو‌ی و خیزانه‌که‌ی هه‌ست به‌و هه‌موو دلخو‌شییه‌ ده‌که‌ن. که ماوه‌یه‌ک لای په‌نجره‌که وه‌ستام، ئەوا بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که ئایا رۆژی‌ک دادی‌ت هه‌ست به‌و دلخو‌شییه‌ی ئەوان بکه‌م، ئایا رۆژی‌ک دادی‌ت که دووباره هه‌ستی دلخو‌شی به‌رۆکی دل‌م بگری‌ته‌وه؟

نه‌مویست که‌شه‌که‌یان لای تی‌ک بده‌م، بۆیه ئەویم جیه‌یشت، جی‌ی باسی‌شه که ئەوه کو‌تا جار بوو به‌رپز لاندگرن بینیم.

دوا‌ی ئەوه‌ی که ما‌لی به‌رپز (لاندگرن)م جیه‌یشت، ئەوا له سووچی‌کی تاریکی شه‌قامی‌که‌وه دانیشتم. نه‌مزانی که چی بکه‌م و روو له کو‌ی بکه‌م، بۆیه بۆ ماوه‌یه‌ک له‌وئ دانیشتم. نژیکه‌ی دوو کاژیر له‌وئ دانیشتم بئ ئەوه‌ی هیج که‌سی‌ک بینیم یان بمبینی‌ت، له‌گه‌ل تی‌په‌رپوونی هه‌ر چرکه‌یه‌ک، ئەوا چاوه‌کانم زیاتر و زیاتر قورس ده‌بوون. به‌ ئەسته‌م ده‌متوانی خو‌م کۆنترۆل بکه‌م تا‌کو سه‌رم نه‌که‌ویته سه‌ر زه‌وی. بۆ ئەوه‌ی له‌وئ له‌هو‌ش خو‌م نه‌چم، ئەوا هه‌ستامه سه‌ر پئ و ده‌ستم به‌ رۆیشتن کرد، ده‌مزانی که به‌ که‌می‌ک جوولان ه‌زم چالاک ده‌بی‌ت. هه‌ر که هه‌ستام، ئەوا شتی‌ک له‌ گیرفانی پانتۆله‌که‌م به‌ربۆوه، کارتیک بوو. که هه‌لمگرت و به‌ که‌می‌ک سه‌رنجه‌وه سه‌یرم کرد، ئەوا بیرم هاته‌وه ئەوه ئەو کارته‌ بوو که دکتۆر جو‌ن له‌ رۆژی ماته‌مینی دایکم پی‌یدام. به‌

هۆی ئەووی که هیچ کهسیکی تر نهبوو، ئەوا ئەو تاکه کهسیک بوو که بتموانیبا
رپوی تیبکه م. که ناونیشانی ئەوم خویندهوه، ئەوا کارتهکه م له گیرفانی
پانتۆلهکه م هاویشتهوه و بهرهو ناوچهی ستراند بهرپیکه وتم، ئەو ناوچهیهی که
تییدا نیشتهجئ بووبوو. ناوچهی ستراند دوور بوو، بهلام دواي چند کاژیریک
به پیوه توانیم بگه مه ئەوی. کاتیکی درهنگی شهو بوو، بۆیه تهواوی شهقامهکان
و ئەو گهپهکهی که تییدا دکتۆر جۆن نیشتهجئ بووبوو تاریک بوون، به ئەسته م
توانیم خانووهکهی بدۆزمهوه، بهلام له کۆتاییدا هه ر دۆزیمهوه.

که رپویشتمه بهر ده رگای ماله کهی، ئەوا سه رهتا هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا
و دواي چند ساتیک له ده رگامدا. دواتر گویم له دهنگی پییهکانی دکتۆر جۆن
بوو که به سه ر پلیکانهکاندا ده هاته وه خواره وه، دواتر ده رگایه کهی کرده وه و به
توره ییه وه گوئی: سارا، ئەمشه و کاتی کارکردنی من نییه، بۆیه...

وشه ی کۆتایی تهواو نه کرد کاتیکی منی بینی، چاوهکانی زهق بوون و سه ره سامی
دایگرت، دواتر به شیوه یه کی خیرا هه ردوو دهستهکانی له سه ر شانیهکانی دانام
و به نیگه رانییه وه گوئی: ماثیو، ئەوه چیت به سه رهاتووه؟! بۆچی وا...

پرسیاره کهی تهواو نه کرد که له پر هیز له قاچهکانمدا نه ما و که وتم. دکتۆر جۆن
که ئەمه ی بینی، ئەوا منی هه لگرت و به خیرایی به ره و نهۆمی سه ره وه ی بردم.
له سه ر جیگایه کهی دانام و دواتر رپویشته خواره وه، که گه رایه وه، ئەوا بینیم
شتیکی پئ بوو، جاننا پزیشکییه کهی هی نابوو. دواي ئەوه ی که پاکی کردمه وه و
برینهکانمی تیمار کرده وه، ئەوا هه بیکی خهوی پیدام تاکو خهوم لی بکه ویت و
پشوو بدم. هه به که م لی وه رگرت و قوتم دا، دواي پینج خهوله ک ئاگام له
جیهان نه ما و که وتمه دونیای خهونهکانه وه.

بۇ ماۋەى دوو رۇژ لەسەر جىگا مامەۋە، لە ماۋەى ئەۋ كاتەدا دكتور جۇن بە شىۋەىيەكى بەردەۋام دەھاتە لام و چەسپى برىنەكانى بۇ نوى دەكردمەۋە. بۇ رۇژى سىيەم تۋانيم ھەستەم سەر پىيەكانم، بەلام تۋانستى رۇيشتنم نەبوۋ، بۇيە لەسەر جىگايەكە دانىشتەم. دكتور جۇن كە بىنى بە لايەنى كەمەۋە دەتۋانم ھەستەم، ئەۋا زۇر خۇشحال بوۋ. ھەرچەندە زۇربەى برىنەكانم سارپىژ بوۋبونەۋە، بەلام ھىشتا ھەستەم بە ئازارپىكى زۇر دەكرد، بۇيە دكتور جۇن دەرمانپىكى ئازارشكىنى پىدام كە كارىگەرىيەكى باشى ھەبوۋ. جگە لەۋە، ئەۋا چەندىن دەرمانى تىرىشى بۇ دانام تاكو بە تەۋاۋى چاك بىمەۋە. دۋاى ھەفتەيەك وزەم بە تەۋاۋى بۇ گەپايەۋە و چىتر ھەستەم بە ئازار نەدەكرد، تەنانەت لووتىشم سارپىژ بوۋبوۋە و چىتر شوينەۋارى شكانى پىۋە ديار نەمابوۋ، ديار بوۋ كە دكتور جۇن بە شىۋەىيەك لە شىۋەكان تۋانپىۋى لووتى شكاوم چاك بكاتەۋە. بەھەر حال، ئىۋارەيەكى درەنگ لەسەر جىگا ھەستام و رۇيشتەم خۋارەۋە، بىنىم كە دكتور جۇن لە تاقىگە بچوۋكە كەيدا بوۋ كە تىيدا چەندىن جۇرى دەرمانى ھەلدەگرت، ۋە چەندىن جۇرى پەرتوۋكىشى ھەبوۋ كە لەناۋ تاقىگە كەدا لەسەر رەفپىك دايىنابوۋن. تاقىگە كەى لە بەشى چەپى رىپرەۋەكەۋە بوۋ، لە نزيك پلىكانەكان.

كە رۇيشتەم لاي، ئەۋا بىنىم سەرقالى جۇرە تاقىكردەنەۋەيەكى پزىشكى بوۋ، بە شىۋەىيەكى شىلگىرانە كارەكەى خۇى ئەنجام دەدا، ئەۋەى جىى سەرنج بوۋ. بەھەر حال دواتر لە دەرگامدا و ئەۋىش ئاۋرى دايەۋە، كە منى بىنى، ئەۋا ۋازى لە كارەكەى ھىنا و ھاتە لام. دواتر بۇ ژوورى ميوانەكان رىنۋىنى كردم و لەسەر قەنەفەكە دانىشتىن. زۇرى پى نەچۋو كە دكتور جۇن گوتى: ماشىۋ، خۇشحالەم كە ئىستا باشتىرت، بەلام خۇزگە زياتر لەسەر جىگا مابايتەۋە و پشۋوت دابا.

منیش گوتەم: چیتەر نەمتوانی لەسەر جیگایەکه بەمێنمەوه، وه دڵنیا به که ئیستا زۆر باشتەرم.

بۆیه هاتمه لات تاكو سوپاست بكەم بهوهی که ئەم ماوهیه ئاگات لێ بووم و گرنگیت پێدام. بەراستی نازانم که چۆن قەرزی چاکه کانت بدمهوه، بۆیه له قولایی دلمهوه سوپاست دهکەم.

دکتۆر جۆن که گوئی لهوه بوو، ئەوا زەرده خەنەیه کی میهره بان کهوته سەر لیوه کانی و دەستی لەسەر شانی راستی دانام، دواتر گوتی: پێویست بەم جۆره قسانه ناکات ماثیو، ئەوه ئەرکی منە یارمەتی ئەوانە بدم که پێویستیان به یارمەتییه.

دواتر زەرده خەنەکه لەسەر لیوه کانی لاجوون، رپوویه کی جددی کهوته سەر رپووخساری و دواتر گوتی: ماثیو، ئیستا که تەندرووستیت باشتەر، ئەوا پیت چۆنه بۆم باسی ئەوه بکهیت که چیت بهسەر هاتوو؟

که گویم لهوه بوو، ئەوا خەمیکی قولل دلی داگیر کردم، نەمدەویست باسی ئەو رپووداوانه بکهم بهوهی که حەزم نەده کرد به یادم بێنەوه. دکتۆر جۆن که بینی بێدەنگم، ئەوا گوتی: پهستانت ناخه مه سەر ماثیو، ئەگەر حەز ناکهیت، ئەوا کیشە نییه. بهلام دڵنیات دهکەمهوه که به شیوهیه کی باش گویت بۆ دهگرم، ئەوهش بزانه که نهینی پارێزم، بۆیه دهتوانیت متمانەم پێ بکهیت.

بۆ ساتیک له چاوه رەشه کانی ئەوم رپووانی، دەمزانی که راست دهکات و دهتوانم متمانە ی پێ بکهم، بۆیه برپارمدا که هه موو شتیکی پێ بلیم.

دوای ئەوهی که هه موو شتیکم بۆ باس کرد، ئەوا بۆ چه ند ساتیک هه ردوو کمان بێدەنگ بووین.

ويستم كه بزانم بير له چي دهكاتوه، بهلام پووخساري به پادديهك نارپون بوو كه لهو كاردا سهركهوتوو نهبووم. دواتر به شيويهكي لهپر له شويني خوي ههستا و پويشته ژوررهكي، نزيكه ينج خوولهك لهويدا مايهوه. كه دواتر گهرايهوه، ئهوا بينيم كومهله پهرتووكيكي زوري لهگهله خويدا هيئابوو. له ميژهي تهنيشت قهنهفهكهوه نزيك بووه و پهرتووكهكاني لهسهر دانان، دواتر گوتي: ئهمهي دووچاري بوويت ناداپهروهريه، ناتوانم ئهوه قبول بكهم، بويه دلنياهه كه له توله كردنهوه كه تدا يارمهتيت دهم. بهلام سهرمهتا دهبيت نامادته بكهم بو ئهوه كار، بويه تهواوي ئهمانه بخوينهوه.

ساليك بهسهر ئهوه ئيوارهيهدا تپهري، ساليكي تهواو خهريكي خويندنهوهي ئهوه پهرتووكانه بووم، تاكو له كوتاييدا دكتور جون پيي گوتم كه ئيستا نامادهم.

كه له ژورريكي بچووكي ژير زه مينهكه نزيك بووينهوه، ئهوا دكتور جون دهرگايهكي كردهوه و پينيوني ژوررهوهي كردم. ژوررهكه زور تاريك بوو، بويه دكتور جون فانوسيكی گازی هيئا و پيكرد، فانوسهكه تهواوي ژوررهكي رپوناك كردهوه. له كوتاييدا كه ژوررهكه رپوناك بووه، ئهوا شتيك بيني كه ترسي خسته قولايي دلهوه! بينيم پياويك كه جهستهي چهندين بريني لهسهر بوون له ناوهندي ژوررهكه لهسهر ميژهيهكي دريژ بهستراوتهوه. بهوه ديمهنه زور شلهزام، به پادديهك كه لهسهر پووخسارم دهركهوتبوو. دكتور جون كه شلهژاني مني بيني، ئهوا گوتي: دهمانم كه ئهوه شتيكي لهناكاو بوو، بهلام ههر دهباويه بهم شيويه بۆت دهركهويت.

دواتر به شلهژانيكي زورهوه سهيري دكتور (جون)م كرد و گوتم: ئهوه پياوه بۆچي بهستراوتهوه؟ ليژه چي دهكات؟ ئايا...

پرسیاری کۆتاییم تهواو نه کرد که له پڕ درکم به شتیك کرد، کۆتا رستهی ئەوم
بیر هاتهوه، "دهبوايه بهم شیویه بهۆت دهرکهویت". بهمه بۆم دهرکهوت که
ئەوه ئەو بووه ئەو پیاوهی لهوئ بهستۆتهوه و نازاری داوه.

دوای ئەمه، ئەوا به ههنگاوی هیواشهوه له دکتۆر جۆن دوورکهوتمهوه، له
دەرگایه که نزیک بوومهوه و ویستم راکهم، بهلام دکتۆر جۆن رێگری لێ کردم و
گوتی: پێش ئەوهی شتیك بکهیت که دواتر لهسهری پهشیمان بیهوه، ئەوا
باش گویم بۆ بگره. ئەمهی دهیبینیت کهسیکی ئاسایی نییه، یاخود با بلیم
تاوانباریکی ئاسایی نییه. چهپهلیکه به ناوی ئیدوارد جۆن، پینشووتر به
گومانی کوشتنی خوشکهکهی له لایان پۆلیسهوه دهستگیر کرابوو، بهلام
نه یانتوانی تۆمهتهکهی بسهلمینن بهوهی که هیچ بهلگهیهکی بهرجهسته له دژی
ئەو بوونی نهبوو، بۆیه پۆلیس ناچار بوو که ئازادی بکهن. بهلام من بهلگهم له
دژی ههیه، نهوهکو ههر ئەمه، بهلکو شتیکی تریش دهزانم که پۆلیس لێی بێ
خه بهره. دوای ئەوهی که لاشه مردوووه که نێردرا بۆ لای پزشکی یاسایی، ئەوا
پشکنرا، پزشکیکه که هیچ شتیکی تایبهتی نه دۆزییهوه که سهرنجی راکیشییت،
بۆیه وازی له پشکنینهکهی هیئا.

بهلام دهمزانی که شتیك ههیه بتوانیت ببیت به بهلگه له دژی ئەو چهپهله،
بۆیه له تاریکایی شهودا دزهم کرده ناو تاقیگه که و لاشه کهم پشکنی. دوای
نزیکهی ده خولهک شتیکم دۆزییهوه که پزشکیکه که ههست به بوونی
نه کردبوو. که دهمیم کردهوه، ئەوا پارچه گۆشتیکی سووری بچووک له بهشی
دواوهی ددانی پینشهوهیم دۆزییهوه که قهبارهی له قهبارهی میروولهیه کیش
بچووکت بوو. دوای ئەوهی که بۆ ساتیک تیپرمام، ئەوا بۆم دهرکهوت که ئەوه
گۆشتی مرۆقه، ئەمهش مانای ئەوه بوو که کوژراوه که پێش مهرگی گازی له
بکووژه کهی گرتوووه. که ئەم راستییهم زانی، ئەوا بۆ رۆژی داهاتوو رۆیشتم بۆ

لاى مالى ئەم چەپەلە. ماوەيەك لە دەرمووە چاوەرپىم كرد تاكو لە كۆتاييدا هاتە دەرمووە، تىببىنيم كرد كە بە شىۋەيەكى گوماناوى دەستى راستى دادەپۆشى، بۆيە لىي نزيك بوومەووە تاكو ھۆكاري ئەو كاري بزنام. بە ئەنقەست خۆم پىدادا و خستە سەر زەوى، لە كاتىكدا كە لەسەر زەوى بوو، ئەوا داواى لىبووردنم لى كرد و دەستم بۆ درىژكردەووە تاكو ھەستىتەووە. ئەويش دەستى راستى بەرز كردهووە، كە دەستيم بينى، ئەوا تىببىنى شوينەواری برىنى گازیكى توندم كرد. بەمە گومانەكەم بوو بە راستى. وە سەبارەت بەو شتەى كە من دەيزانم و پۆليس نايزانىت، ئەوا ئىستا پىت دەلىم. لە كاتىكدا كە لە تاقىگەكە بووم، ئەوا پشكنىنى زياترم ئەنجام دا.

پارچە قومانشەكەى سەر ئەندامى ميينەم لابرە و سەيرم كرد، يەككە لە كەرسەكانم بەكارھىنا (چىلكەيەكى درىژى مسىنى سەر بازەيى بوو) و خستە ناو ئەندامى ميينەكەيەووە، بۆيە ئەمەم كرد تاكو گومانىكى ترم پشتراست بكەمەووە. كە دەرمەينايەووە، ئەوا ئەو شتەم بينى كە چاوەرپىم دەكرد. لە سەرى چىلكەكە شتىكى سىي رپون دەركەوت، ئەووە سىپىرم بوو. كە ئەمەم بينى، ئەوا بۆم دەركەوت كە بكووزەكە سەرەتا دەستدرىژى كردۆتە سەرى و دواتر كوشتووويەتى. كە ھەموو ئەمانەم زانين، ئەوا بۆم دەركەوت كە ئەم چەپەلە تاوانبارى راستەقىنەيە.

لەوانەيە بىرسىت كە چۆن بە بوونى ئەم دۆسيەيەم زانيووە، ئەووە ئاسانە، لە رىگەى ھەوالى رۆژنامەكانەووە.

بەھەرچال، وەكو ھەميشە دەمتوانى بەلگەكان بخمە دەستى پۆليسىووە، بەلام وەكو تاوانبارەكانى تر، ئەوا ئەمەش شاينى ئەووە نىيە كە لە ژياندا بەمىنيتەووە. پۆليس ئەگەر بىگرىت، ئەوا تەنيا زىندانى دەكەن. ئەو شاينى سزاي لەووە قورستەرە، بۆيە من بەم كارە ھەلدەستم.

له كاتيكدا كه به شيويهه كي دراماتيكي كوتايي به قسه كاني هيئا، نهوا نزيكه ي سى خوولهك به بيدهنگي له شويني خوم وهستام، بيرم له راستي قسه كاني دهكرده وه درباري سزاداني نهو جوره كه سانه، كه سانئكي وهكو جينفر كه جگه له مهرگ نه بيت، نهوا هيچ جوره سزايه كي تر گونجاو نييه.

نه ده بوايه بيرم ته نيا بو نه وه بچيت، ده بوايه بيرم له خراپي نهو كاروش كردبايه وه، به لام بيرم لي نه كرده وه، ههروهكو نه وه ي كه نه م كاره هيچ لايه نيكي خراپيشي نه بيت. دواي ماويههك دكتور جون بيدهنگيهه كه ي شكاند و چه قويه كي تيژي بچووكي پيدام، له ناو دهسته كاني هاويشت و پي گوتم كه به توندي بيگرم. دواتر مني برده لاي پياوه كه و له ته نيشتي وهستايين. دكتور جون دوو سى زله ي له پياوه كه دا تاكو به هوش خوي بيته وه، كه پياوه كه ههستايه وه، نهوا كه وته حاله تي توقينه وه. چاوه كاني زهق كه وتن و دهستي به جووله كردن كرد تاكو زنجيره كه بپسي نييت، به لام له وه دا سه ركه وتوو نه بوو. كه خهريك بوو ده مي بكاته وه و هاوار بكات، نهوا دكتور جون مستيكي لي دا و ده مي به خوينا هيئا، دواتر چه سپيكي له گيرفاني چا كه ته كه ي ده ره يئا و ده مي پياوه كه ي به ست، به م شيويهه بيدهنگي كرد. دواي نه وه ي كه نه مه ي نه جامدا، نهوا دكتور جون سه رنجي كه وته سه ر من و گوتي: وه ره پيشه وه ماثيو، سه يري بكه. سه يري برينه كاني بكه، ئايا هيچ هه يه كه جي سهرنج بيت؟

كه لي ورد بوومه وه، نهوا زانيم مه بهستي چيه، بويه گوتم: به لي، جهسته ي نهوت لهو شوينا نه بريندار كر دووه كه له ده ماري سه ره كييه وه دوورن.

كه نه مه ي بيست، نهوا زه رده خه نه ي كرد و گوتي: پيم گوتيت كه نهو په رتووكانه سووديان ده بيت ! ئيستا كه نه وه ده زانيت، نهوا ده مه وي توش به هه مان شيوه نه جامي به ديت. نهو شوينا نه ي كه ماون و له ده ماري سه ره كييه وه دوورن بريندار بكه، وه هه ولبده زورترين نازاري پي بگه يه نييت.

نازانم كه بۆچى كه وتمه داوى قسه كانىيه وه، نازانم كه بۆچى وا به شىوه يه كى رها هرچى گوتى كارى له من كرد، نازانم كه بۆچى وا له پر سارد كه وتم و برپارم دا ئەشكه نجهى كه سيك بدهم كه نايناسم و پيشووتر نه مينيوه. تاكو ئەم ساتهش، ئەوا هر هه مان ئەو پرسيارانه دووباره ده كه مه وه و له خۆميان ده كه م، به لام هه رگيز وه لامه كانيانم ده ست ناكه ويّت.

كه ئەوهى داوا كرد، ئەوا چه قۆيه كه م بهرز كرده وه و به پى رينمايه كانى، ئەوا تاوانبار كه م بريندارم كرد. له كاتيكا كه به چه قۆيه كه م دوو چارى نازارىكى زۆرم ده كرده وه، ئەوا جهستهى ده له رزى و چاوه كانيشى له گه ل هه ر برينيك زه قتر ده بوون، به رادده يه ك زه ق بوو بوون كه وامدەزانی خهريكه دینه دەرەوه، زۆرى پى نه چوو كه به هوى نازارى زۆره وه له هوش خوى چوو. دواى ئەوهى كه له مه ته واو بووم، ئەوا دكتور جۆن گوتى: ئىستا كۆتايى پى بهينه.

ئەشكه نجه دان شتيك بوو و كوشتنيش شتيكى تر بوو، نه مده زانى كه ئايا تواناي ئەووم هه يه كۆتايى به ژيانى كه سيك بهينم يان نا، بۆيه دوودل كه وتم. دكتور جۆن كه ئەمهى بينى، ئەوا ده ستى گرتم و به ره و قورگى پياوه كهى بهرز كرده وه، كه چه قۆيه كه كه وته ژير قورگى پياوه كه، ئەوا دكتور جۆن دووباره گوتىيه وه: ئىستا كۆتايى پى بهينه.

دكتور جۆن له ههنگاوى يه كه م يارمه تى دام، بۆيه له سه رم پيوست بوو كه خۆم ههنگاوى دووم و كۆتايى ئەنجام بدهم. بۆيه چه قۆيه كه م توند گرت و دواتر به شىوه يه كى قوول تيغه كه م به ژير قورگيدا هينا. له كاتيكا كه خوينه كهى ده كه وته سه ر ميژ و دواتر ييش بۆ سه ر زه وييه كه، ئەوا دكتور جۆن منى سووراند تاكو رووبه رووى بوهستم. بۆ ساتيك له چاوه كانى منى رووانى و دواتر گوتى: ئىستا كه ئەمهت ئەنجامدا، ئەوا چ هه ستىكت هه يه؟

منیش به شیوهیه کی سارد وه لأمم دایه وه و گوتم: ههست به هیچ شتیك ناکه م.

وه به راستی هیچ ههستیكم نه بوو، ههستم به ترس نه کرد، ههستم به نازاری ویزدان نه کرد، ههستم به تاوان نه کرد، ههستم به هیچ شتیك نه کرد.

که گوئی له مه بوو، ئەوا به زهرده خه نه وه گوتی: وه ناشیبت هیچ ههستیكت هه بیئت، به تایبه تی بو ئەم جوړه تاو نبارانه. ئەمه ی که ئیستا ئەنجامتدا تاقیکردنه وه یه ک بوو، تاقیکردنه وه یه ک که گومانم هه بوو له وه ی بتوانیت تییدا سه رکه وتوو بیت، به لأم به راستی سه رکه وتوو بوویت. ئیستا نامادهیت، نامادهیت بو قۆناغی دواتر.

به شی چوارم

15 ی تشرینی یه که می 1886 ز

هەر چه نده له گه‌ل بیرۆکه‌ی سووتاندنی لاشه‌که‌یدا نه‌بووم، به‌لام له
وه‌سیه‌ته‌که‌یدا نه‌مه‌ی داواکردبوو، بۆیه به‌ناچاری داوایه‌که‌م بۆ جیبه‌جی کرد.
هه‌روه‌ها هیچ جوړه ماته‌مینیه‌کیشم بۆ ریک نه‌خه‌ست به‌وه‌ی که
نه‌یده‌ویست هیچ که‌سیک خه‌م بۆ مه‌رگی نه‌و بخوات، بۆیه نه‌مه‌شم بۆ
جیبه‌جی کرد. پاش مه‌رگی، نه‌وا هه‌موو شتیکی بۆ من جییه‌شت، هه‌لبه‌ته
نه‌وه‌م نه‌زانی تا‌کو بۆ رۆژی دواتر پارێزه‌ری وه‌سیه‌ته‌که‌ی هات و نه‌مه‌ی پی
گوتم. هه‌ر نه‌و رۆژه‌ زانیم که جگه له من، نه‌وا هیچ که‌سیکی تری نه‌بوو.

چهند ساتیک پیش نه‌وه‌ی گیان له‌ده‌ست بدات، نه‌وا به‌دوو چاوی پر له
نازاره‌وه‌ رپوی له من کرد، به‌ نه‌سته‌م توانی قسه‌ بکات به‌وه‌ی که له‌گه‌ل گوتم
هه‌ر وشه‌یه‌ک، نه‌وا نازاره‌که‌ی زیاتر ده‌بوو، به‌لام بۆ چهند ساتیک به‌سه‌ر
نازاره‌که‌یدا زال بوو و گوتم: خه‌م بۆ مه‌رگی من مه‌خۆ، ته‌نیا سه‌رنجت له‌سه‌ر
کاره‌که‌ت بیت...

دووچاری کۆخه‌یه‌کی توند بۆوه، بۆ چهند ساتیک کۆخی و دواتر هاته‌وه‌ سه‌ر
باری ئاسایی خۆی، بۆیه ده‌ستی به‌ قسه‌ کرده‌وه و گوتم: پیش نه‌وه‌ی هی‌رش
خۆت بکه‌یت، نه‌وا هه‌میشه به‌ وردی له ئامانجه‌کانت بکۆله‌وه، زانیاریان
له‌سه‌ر په‌یدا بکه‌ و خالی لاوازیان له‌دژ به‌کاربینه، وه هه‌رگیز، هه‌رگیز به‌زه‌یی
به‌رامبه‌ر نه‌وانه نه‌نوینیت که شایسته‌ی مه‌رگن.

له‌گه‌ل تیپه‌رپوونی هه‌ر ساتیک، نه‌وا هه‌ناسه‌کانی قوولتر ده‌بوون و زیاتر
ده‌کۆخی، به‌لام نه‌وه ریکر نه‌بوو له‌وه‌ی که شتیکم لئ داوا بکات. بۆیه به
ده‌نگیکی نزم و بی وزه‌وه گوتم: به‌لینی شتیکم پی بده، به‌لینم پی بده که
کاتیک تۆلت له‌وانه کرده‌وه که نادادپه‌روه‌ریان به‌رامبه‌ر کردوویت، نه‌وا چیژ له

كوشتنيان نه بينيت. چيژي كوشتن خاوه نه كه ي به ره و تاريخي ده بات،
تاريخيه كي بي كوتا، بويه له و ريگايه به دوور به.

كه گويبستي نه و داوايه ي بووم، نه و سهري رازي بوونم له قاند. كه نه وه ي
بيني، نه و زه رده خه نه ي كرد.

دواي چند ساتيك سهري به ره و لاي چه پ لار بووه، چاوه كاني داخستن و
هرگيز نه يكر دنه وه، به م شيويه له سه ر كوتايي به ژياني هات.

هرگيز چاوه رپي نه وه م نه ده كرد كه سيك به چاوه كاني خوم بينم كه به هوي
شيرپه نجه ي سييه كانه وه به ريت، نه مهش له به ر نه وه ي نه و كاته نه م جوره
نه خو شيبه نيگار ده گهن بوو. له په رتووكه پزيشكييه كاندا له سه رم
خويند بووه، به لام هرگيز كه سيك نه بيني بوو كه به راستي تووشي بووييت.
بويه كاتيك دكتور جون پي گوتم كه شيرپه نجه له سييه كاني داوه، نه و شوک
بووم!

دواي نه وه ي كه مانگيك به سه ر مردنيدا تيپه ري، نه و شه ويكيان رويشتمه
ژووره كه ي، سندووقيكی کارتونيم له به شي سه ره وه ي دولا به كه ي ده ره ينا و
شته كاني ناوه وه يم پشكني. ناوه وه ي سندووقه كه پيكه اتبوو له چند
كه لوپه ليكي كون و چند توماريكي گرنگ، كارم به توماره كان بوو، بويه
هه موويانم ده ره ينا. كه توماره كانم ده ره ينا، نه و شتيك له بني سندووقه كه
بيني، وي نه يه ك بوو. كه سه يرم كرد، نه و بينيم نه وه نه و وي نه يه بوو كه چند
مانگيك پيش مردني گرتبوومان، نه مده زاني كه نه وه ي هه لگرتبوو. له وي نه كه دا
ده ستي چه ي له سه ر شانم دانابوو، منيش هه ردوو ده سته كانم بو دواوه
بردبوون. دكتور جون خوشحال ديار بوو به وه ي كه زه رده خه نه يه كي راسته قينه
كه وتبووه سه ر ليوه كاني، به پيچه وانه ي من كه روويه كي ساردم نواندبوو.

که بۆ ماوهیهک له وینهکه رامام، ئەوا بیرم له دکتۆر جۆن کردەوه. بۆ ساتیک دلتەنگی داگیرتم بەوهی که بیری بوونی ئەوم دەکرد، دواتر بیرم لەو کاتانە کردەوه که تییدا هەوڵی دەدا یارمەتیم بدات و نامادەم بکات بۆ کارەکهەم، هەرچەندە ئەو کاتانە بۆ مەبەستیکی ئاسایی نەبوون، بەلام بەلامەوه بەنرخ بوون. هەرگیز ئەم شتانەم بەو نەگوتبوو، بەلام دەمزانی که هەستیان پێدەکات.

دوای ماوهیهک بیرم کەوتەوه سەر تۆمارەکان، بۆیه وینهکهەم له گیرفانی پانتۆلهکهەم هاویشت و دواتر بە تۆمارەکانەوه له ژوورەکه رۆیشتەم دەرەوه. بە پلیکانەکاندا بەرەو خوارەوه رۆیشتەم و دواتریش بەرەو ژووری میوانەکان بەرپیکەوتەم. له نزیک ئاگردانەکه لەسەر قەنەفەکه دانیشتم، دواتریش میزەیهکی دارینی رەنگ قاوهیی تۆخم هینایە پێشم تاکو تۆمارەکانی لەسەر دانیم.

دواتر بەدوای لیستی ناوی ئەو تاوانبارەنەدا گەرپام که پێشووتر لەسەر پارچە کاغەزیکی زەرد ناوم تۆمار کردبوون. که لیستەکهەم دۆزییەوه، ئەوا ناوهکانم خویندەوه و دەستم کرد بە هەلبژاردنی ئامانجی داهاووم.

لهگەڵ ناوی هەر تاوانباریک، ئەوا زانیارییهکانی له خوارەوه بەردەست بوون. زانیاری وەکو شوینی نیشتەجیبوون، تەمەن، جۆری تاوان، خالی لاوازی، هتد.

دکتۆر جۆن فیڕی ئەوهی کردبووم که هەمیشە دەبیت سەرەتا زانیاری پێویست بەدەست بێنم پێش ئەوهی هێرشەکهەم بکهەم، ئیستا که کارەکانم بەم شیۆیه ئەنجام دەدەم، ئەوا قەدری ئەو وانەیهی دەزانم.

ئامانجی داهاووم ئافرهتیک سی و حەوت ساڵان بوو بە ناوی جەین سکۆت، بە گومانی کوشتنی دراوسێیهکی، ئەوا لێپێچینهوهی لهگەڵ کرا، بەلام وەکو هەمیشە پۆلیس بیکەلکی خۆی سەلماند بەوهی که نەیانوانی هیچ بەلگەیهکی

له دژى بدۆزنهوه، بۆيه ئازادىان كرد. به لام به پيچهوانهى پۆليس، ئەوا له رېگهى لىكۆلینهوه كانم بۆم دهركهوت كه به راستى ئەو بوو دراوسپيهكهى كوشتبوو، له هه مان كاتيشدا مروارپيهكى گرانبههانشى لى دزى بوو.

كه زانيارپيهكانم كۆكردنهوه و به تهواوى ئامادهبووم، ئەوا له تاريكى شهودا به رهو شوپنى نيشتهجى بوونى بهرپكهوتم. كه گهيشتمه شوپنى مه بهست، ئەوا له شوپنپكى نادياردا خۆم شاردهوه، بۆ زياتر له كاژرپك لهوئ مامهوه تاكو له كۆتاييدا شهقامهكه به تهواوى چۆل بوو. كه بينيم شهقامهكه چۆله، ئەوا له مالهكهى نزىك بوومهوه. دواتر رۆيشتم بۆ لاي راستى خانووهكه و به سهه ديوارپكدا به سههركهوتم تاكو دهستم به پهنجهرهكه بگات، دواتر پهنجهرهكه م كردهوه و به ههنگاوى هپواشهوه رۆيشتمه ژوورهوه.

ئافرهتهكه به تهنيا دهژيا، بۆيه كارهكه م ئاسان بوو. دواى چهند ساتپك له وهستانم له لاي پهنجهرهكه، ئەوا به رهو ژوورى خهوتنى بهرپكهوتم. دهرگاپهكه م كردهوه و رۆيشتمه ژوورهوه، دواتر له دواى خۆم دهرگاپهكه م به هپواشى داخستهوه. بينيم كه به پۆشاكپكى خهوى سپى له سهه جپپهكهى خهوتبوو. لپى نزىك بوومهوه و دواتر له لاي راستى سهه وهستانم، خهنجهرهكه م دهرهپنا و له ژپر قورگيمدا رامگرت. دواتر بانگم كرد تاكو له خه وهستپت، بۆيه ئەمهم كرد چونكه ههرگپز ئامانجهكانم به بى ئاگاپى نهكوشتووه و ناشكوژم، دهمهوپت ترس له چاوپاندا بينم، دهمهوپت ئەو راستپيه بزنان كه به هوى تاوانهكانپانهوه ژپانپان لهدهست ددهن.

كه چاوهكانى كردهوه، ئەوا ترس ههموو گپانى داگرت، خهرىك بوو هاوار بكات، به لام خپرا دهمم گرت و رپگرپم لى كرد. كه چهقۆپهكهى له ژپر قورگى بينى، ئەوا نهوپرا بجوولپت، بۆيه وهكو پهپكهرپك له شوپنى خوى ماپهوه. دواى

ئەوۋى كە دەستىم لەسەر دەمى لاپىرد، ئەوا پىرسىم: ئايا دەزانىت كە بۇچى ئەمە دەكەم؟

ئافىرەتەكە بە ترسەوۋە گوتى: نەخىر، تۆ نانسىم، تۆ كىيىت؟ وە بۇچى بەم شىۋەيە ھەرەشەم لى دەكەيت؟!

زەردەخەنەيەكى گالتەجارانە كەوتە سەر لىۋەكانم و دواتر گوتىم: نانسامەى من گىرنگ نىيە، بەلام ئايا بەراستى نازانىت بۇ لىرەم؟ ئىستا پىت دەلىم. من دەرنىجامى كارەكانىم، ياخود وردىر بلىم، من دەرنىجامى تاوانەكەتم.

كە زانى مەبەستىم چىيە، ئەوا بە پارانەوۋە گوتى: تىكايە، تىكايە ئازارم مەدە ! ئەوۋە بزىنە كە ئەو سۆزىنىيە شايەنى مردن بوو، بۇچى دەبوايە ئەو مروارىيە جوانەى ھەبىت و من نەمبىت؟! مروارىيەكەم فرۆشتوۋە و پارەكەيشم لايە، وەرە لەگەلتى دەكەم بە نىۋە، ياخود نەخىر، وەرە ھەموۋىت پى دەدەم، بۇيە تىكايە ئازارم مەدە و لىم بگەپى با بىرۆم!

بۇ ساتىك لە شىۋىنى خۆم وەستام، وايزانى كە بىر لە پىشنىارەكەى دەكەمەوۋە. دواتر لەپىر بە خەنجەرەكەم قورگىم بىرى، بەمە چاۋەكانى زەق بوون و باۋەپى بەوۋە نەكرد كە رپوۋىدا، دواى ئەمە ھەردوۋ دەستەكانى خىستەنە ژىر قورگى تاكو خويىنەكە بوەستىنىت، بەلام سوۋدى نەبوۋ بەوۋى كە لە ماۋەيەكى كەمدا ژيانى لەدەستدا. دەمزانى كە درۆ دەكات، مروارىيەكەى ھىشتىبۆۋە. بۇيە ژوورەكەم پىشكىنى و دواى چەند خوۋلەكىك دۆزىمەوۋە، لە ژىر دۆلابى پۇشاكەكانىدا شاردبوۋىەوۋە. دواى ئەمە، ئەوا لەۋى رۆيشتەم دەروۋە و بەرەو شىۋىنىكى تر بەرپىكەوتىم. دواى نىزىكەى دە خوۋلەك، ئەوا گەيشتەم شىۋىنى مەبەست، ھەتىۋخانەيەك بوو كە ئاستى دارايى باش نەبوو. مروارىيەكەم لە بەردەمى دەرگايەكە دانا و لە دەرگام دا، دواى ئەمە بەپەلە لەۋى رۆيشتەم و لە سوۋچىكى

تاریک خۆم شاردهوه. دواتر ئافرهتییکی قهشه که سه‌رپه‌رشتیاری هه‌تیوخانه‌که بوو هاته‌ده‌روهه. سه‌یری ده‌وروبه‌ری کرد تا‌کو بزانی‌ت ئه‌وه کۆ بوو که له‌ ده‌رگای دابوو، که هیچ‌که‌سی‌کی نه‌بینی، ئه‌وا گه‌رپه‌وه‌وه دواوه تا‌کو ده‌رگایه‌که دابخات. که خه‌ریک بوو ده‌رگایه‌که دابخات، ئه‌وا سه‌رنجی که‌وته به‌رده‌می و مروارییه‌که‌ی بینی. که هه‌لیگرت و پشکنی، ئه‌وا تووشی شوک بوو. دووباره سه‌یری ده‌وروبه‌ری کرده‌وه تا‌کو بزانی‌ت که ئایا ئه‌وه ون بووه یاخود که‌سی‌ک به‌ئه‌نقه‌ست له‌وێی داناوه، که هیچ‌که‌سی‌کی نه‌بینی، ئه‌وا بو‌ی ده‌رکه‌وت که ئه‌وه به‌وان به‌خه‌راوه، پێی وابوو که که‌سی به‌خه‌شه‌ر نه‌یویستوووه خۆی ده‌رخات، بو‌چوونه‌که‌شی راست بوو. که درکی به‌م راستیه‌که کرد، ئه‌وا دل‌خۆشیه‌که دایگرت که خه‌ریک بوو فرمی‌سکی بو‌ بریژیت، دواتر نیشه‌نه‌ی خاچی کی‌شا و نزای کرد، سوپاسی خوی کرد و سوپاسی ئه‌وه‌شی کرد که مروارییه‌که‌ی پێ به‌خه‌شیون.

دوای ئه‌مه، ئه‌وا له‌وێ رۆیشتم و دواتر به‌ره‌و ماله‌وه گه‌رپه‌وه‌وه.

6ى كانوونى يەكەمى 1886ز

دواى ئەۋەى كە لە خەۋ ھەستام و دواتر نانى بەيانىم خواردا، ئەۋا خۆم ئامادەكرد تاكو بۆ سەر كار بېرۆم. بە ھۆى ئەۋەى كە بەفر دەبارى و ھەۋاى دەرەۋە سارد بوو، ئەۋا پالتۆيەكى رەشى ئەستورم پۆشى تاكو نەخۆش نەكەوم. كە رۆيشتەمە دەرەۋە، ئەۋا ھەستەم كرد سەرمايەكە لەۋە زياترە كە چاۋەرپىم دەكرد، بۆيە ھەنگاۋەكانم خىرا كردن تاكو بە زووترىن كات بگەمە سەر كار و لەۋى سەرمايەكە لە جەستەم دەرەكەم. كە گەيشتەمە نووسىنگەكەم، ئەۋا خىرا رۆيشتەمە ژوورەۋە و لەسەر ئەۋ مېزەيە دانىشتەم كە لەسەرپىم كار دەكرد. ھەۋا ناۋ نووسىنگەكە گەرم و خۆش بوو، بۆيە خىرا سەرمايەكەم لەبىر چۆۋە.

لەۋانەيە بېرسن كە من لە كوئى كارم دەكرد و ئەۋ كارەم چۆن دەستكەۋت، بۆيە با پىتان بلىم.

كاتىك مەشكەكەم كۆتايى پىھات و ئامادە بووم، ئەۋا دكتور جۆن پىي باش بوو كە خۆم فىرى پىشەيەك بىكەم، بىرۆكەكەيم بەدل بوو. بە ھۆى ئەۋەى كە زانىارى پزىشكى باشم ھەبوو و لە بەكارھىنانى كەرسىتە پزىشكىيەكانىشدا شارەزا بوو، ئەۋا دكتور جۆن پىي باش بوو بىم بە يارىدەدەرى پزىشكى ياساى. ھەلبەتە ئەمە مەبەستىكى لە پىشتەۋە بوو، ئەۋەيش بۆ ئەۋە بوو تاكو زانىارى لەسەر كوژراۋەكان بەدەست بەيىنم و بەلگە لە دژى تاۋانبارەكان كۆبىكەمەۋە. بەلام ئەۋ جۆرە كارە گومانى بۆ درووست دەكردم بەۋەى كە ئەگەر كەسى تاۋانبارم دۆزىبايەۋە و كۆتايىم بە ژيانى ھىنابا، ئەۋا زۆرى پى نەدەچوو كە گومانەكان دەكەۋتەنە سەر سەرم بەۋەى كە زانىارىم لەسەر قوربانىيەكانىان ھەبوو. كە راي خۆم دەربرى و پىم گوت كە ئەۋە بىرۆكەيەكى باش نىيە، ئەۋا

دواى بىرکردنەوہ ئەوئش ھاوړا بوو. دواتر ھەردووكمان كەوتئنه داوى
بىرکردنەوہ، بەلام بىرمان بو ھىچ شتئك نەچوو.

بو رۆژى دواتر كە لەسەر مئزەى نانخواردنەكە دانىشتبووئىن، ئەوا دكتور جۆن
رۆژنامەيەكى ھەلگرت و دەستى كرد بە خوئندنەوہ، لەپر سەرنجم كەوتە سەر
بەشى دواوہى رۆژنامەكە كە تئيدا باسى لە ھەوالەكانى پۆلىس دەكرد، دواتر
رۆژنامەكەم لئ وەرگرت و ئەو بەشەم خوئندنەوہ كە سەرنجى راکئشام. كە لە
خوئندنەوہى تەواو بووم، ئەوا گوتەم: ئەمە دەكەم، دەبەم بە رۆژنامەنووس.

دكتور جۆن كە گوئى لەوہ بوو، ئەوا پئكەنى و گوتى: بو مەگەر چى لە نووسئىن
دەزانئت؟ توانستى پزئشكئت باشتەر نەوہكو نووسئىن، ھەولبدە شتئك
ھەلبرئئت كە تئيدا باش بئت.

منئش گوتەم: بەلام بئرى لئ بكەوہ، ئەمە باشتئىن كارە. بەم شئوہيە دەتوانم
زانئارى باشتئىش كۆبكەمەوہ، وەكو رۆژنامەنووسئك دەتوانم برۆمە
نووسئنگەى پۆلىس و بە بئانووى ئامادەكردنى بابەتئك زانئارى لەسەر
دۆسىەكان كۆبكەمەوہ!

دكتور جۆن بو ساتئك بئدەنگ بوو و كەوتە بىرکردنەوہ، دواى ماوہيەك
بئدەنگئىەكەى شكاند و گوتى: زۆربائشە، كەوايە با برۆئىن.

پرسئىم: بو كوى؟

ئەوئش وەلامى دامەوہ و گوتى: دەرۆئىن بو نووسئنگەى رۆژنامەنووسى "لەندن
دەئلى نوز"، بەرپۆبەرى نووسئنگەكە دەناسم، ئەو رازى دەكەم كە ئەو كارەت
پئ ببەخشئت، ئئتر لەو رۆژەوہ بووم بە رۆژنامەنووس.

وهكو سه ره تا پلانم بۆ دانابوو، ئەوا كارەكەم سهەرى گرت. له رېگه‌ى كارەكەمه‌وه توانيم زانيارى له‌سهەر دۆسيه‌كان به‌دهست بهيڤم و ئامانجه‌كانم باشتر بناسم. ستاييشى خۆم ناكەم، به‌لام به‌راستى له كارەكەمدا سهەر كه‌وتوو بووم. مه‌به‌ستم كوشتنى ئەو تاوانبارانه نيه‌ه، هه‌لبه‌ته له‌وه‌شدا باش بووم، به‌لكو مه‌به‌ستم كارى رۆژنامه‌نووسيه‌ه. له ماوه‌ى ئەو چه‌ند سا‌له‌ى كار كردنم چه‌ندين بابەتم پيشكه‌ش كردن كه سه‌رنجى خوينه‌رانى راکيشا بوو، ئەمه‌ش واى كردبوو رۆژنامه‌كانمان زياتر و زياتر بفرۆشرين. به‌رپويه‌ره‌كەم ئەمه‌ى زۆر به‌دل بوو، بۆيه هەر كاتىك كه بابەتتكم پيشكه‌ش ده‌كرد و خوينه‌ران به‌دليان بوو، ئەوا ده‌ستى له‌سهەر شانى داده‌نام و ده‌يگوت: ئافه‌رين جه‌يمز، به‌راستى كه‌سيكى به‌توانايت. ئەگەر جۆن له ژياندا مابايه‌وه و كارى تۆى بينيبا، ئەوا دلنيام شانازى پيوه ده‌كرديت وه‌كو چۆن من شانازيت پيوه ده‌كەم.

به‌ئى، ئەوه‌م له‌بهرچوو پيتان بلّيم كه نام چيتر ماثيو نه‌مابوو، به‌لكو نام بوو بوو به‌ جه‌يمز، جه‌يمز كۆرماك.

پاش سا‌ل و نيوپك له چوونم بۆ لاى دكتور جۆن، ئەوا دكتور جۆن ناسنامه‌يه‌كى تازه‌ى پى به‌خشيم كه له رېگه‌ى ناسياويكويه‌وه له بازاى رەش بۆى درووست كردبووم، بۆيه ئەمه‌ى كرد چونكه ده‌يزانى له داها‌توودا ناوه‌كەم كيشه‌م بۆ درووست ده‌كات، بۆيه ناويكى تازه‌ى پى به‌خشيم.

دواى ئەوه‌ى كه ته‌واوى به‌يانيه‌كه خه‌رىكى پيداچوونه‌وه‌ى ئەو نووسينه‌ بووم كه له‌سهەر تالانى بانكك ناماده‌م كردبوو، ئەوا هه‌ستم به‌ ماندوويى كرد. بۆيه له‌سهەر ميژه‌كه هه‌ستام و خۆم پيچايه‌وه تاكو برۆمه ده‌ره‌وه. كه له نووسينه‌كه رۆيشتمه ده‌ره‌وه و كه‌وتمه سه‌ر شوسته‌كه، ئەوا له‌پر گويم له ده‌نگى يه‌كك بوو كه ده‌يگوت: ماثيو !

سهرتا گرنگيم پي نهدا بهوهي كه وامزاني بانگي يهكيكي تر دهكات، بهلام كه
بو جاري دووهم دووبارهي كردهوه، نهوا ناوپم دايهوه. دواتر لييم نزيك بووه و
دووباره به ناوي ماثيو بانگي كردهوه، لييتان ناشارمهوه نهوهم بهلاوه سهير بوو
بهوهي كه جگه له دكتور جون، نهوا لهو كاتهدا هيچ كهسيكي تر ناوي
راستهقينهي نهدهزانييم. دواتر هاته بهردهمم و به پروويهكي گهشهوه گوتي:
ماثيو، نهمه بهراستي تويت، وايه؟ بهلي خوتيت! باوهر ناكهيت كه چهنده به
بيننت خوئشخالتم، ماويهكي زوره يهكتريمان نهبينيوه!

به شيويهكي گوماناي سهيرم كرد، هرچهندي ههولمدا بيرم بيتهوه، بهلام
نهمزاني نهو نافرته كييه. كه بيني بهو شيويه سهيري دهكهه، نهوا گوتي:
نامناسيتهوه، وايه؟ نهوه منم لوسي، پيكهوه به بچووكي لاي بهپرز نيئنز
وانه مان دهخويند.

كه نهوهم بيست، نهوا سهرتا باوهرم نهكرد، بهلام دواتر كه سهرنجم خسته
سهر قره سوورهكهي، نهوا زانييم خويهتي.

دواي نهمه گوتم: لوسي، تاكو خوت نهناساند، نهوا نهمناسيتهوه. بهراستي زور
گوپراويت، بوويت به خاتوونيكي قهشهنگ.

كه گوئي لهمه بوو، نهوا روومهتي سوور ههلگهرا و دواتر گوتي: سوپاست
دهكهه، توش له ماوهي نهه نو ساهدا زور گوپراويت.

دواتر پرسيم: نهوه لييره چي دهكهيت؟

نهويش وهلامي دامهوه و گوتي: هاتووم تاكو له روظنامهكاندا ريكلام بو كارهكهه
بكهه، نيشي درووماني لهگهل داكهدا نهنجام دهدهم. نهه تو لييره چي دهكهيت؟
وهلامم دايهوه و گوتم: له راستيدا لييره كار دهكهه، روظنامهنووسم.

كە ئەمەى بىست، ئەوا بە لايەو زۆر سەير بوو، بۆيە گوتى: بەراستتە؟! ئايا تازە دەستت بەكار كىردوو؟

منىش گوتىم: نەخىر، بەلكو ماوى چەند سالىكە.

كە گوئى لەمە بوو، ئەوا پرسى: ئەى چۆنە تاكو ئىستا ناوى تۆم لە رۆژنامەكاندا نەبىنيو؟

كە گوئىم لەو بوو، ئەوا زەردەخەنەيەكم كىرد و گوتىم: دلنىام كە بىنيوتە، نووسىنەكانم لە ژىر ناوى (جەيمز كۆرماك)دا بلاو كىردۆتەو، ئەمە ئىستا ناوى منە.

كە گوئىبىستى ئەو بوو، ئەوا تووشى شۆك بوو و دواتر گوتى: بەراستتە؟! من شەيداي ئەو دۆسيانەم كە لەسەرت نووسىون، بەراستى ناوازن ! وە پىم سەيرە كە ناوى خۆت گۆپىو، ناوى (ماثيو)م پى خۆشترە. بەلام ئايا دەتوانم بىرسىم كە بۆچى ناوى خۆت گۆپىو؟

بەم پرسىيارە كەمىك تىكچووم، بەلام خۆم كۆنترۆل كىرد و گوتىم: دواى مەرگى داىكم، ئەوا مالمەووم جىهششت تاكو ژيانىكى تازە بۆ خۆم بنىات بنىم، گۆپىنى ناوەكەشم يەكەمىن هەنگاو بوو بەرەو ئەو ژيانە.

كە گوئىبىستى ئەمە بوو، ئەوا لەپەر خەم پروخسارى داگرت، چاوەكانى نزم كىردنەو و گوتى: ببورە كە ئەو كاتە بۆ ماتەمىنى داىكت نەهاتم، تاكو درەنگ نەمزانى. بۆ ماوەيەكى زۆر چاوەپىم كىردىت تاكو بىتەو بۆ لامان و لاى بەپىز ئىقنز سەرەخۆشيت لى بكەم، بەلام هەرگىز نەگەرايتەو، نەشم دەتوانى بىم بۆ مالمەكەتان بەووى كە شەرمم دەكىرد. دواى ئەووى كە بۆ ئەو سالا بەپىز ئىقنز شوقەكەى جىهششت، ئەوا بە تەواوى بى هىوا بووم لە دۆزىنەووى تۆ.

دواتر چاوه‌کانی به‌رز کردنه‌وه و گوتی: دهی چیترا نه‌مانه گرنگ نین، نه‌وهی گرنگه ئیستایه. ده‌لیم نه‌گهر کاتت هه‌یه، نه‌وا پیت چۆنه بچین بۆ نه‌وه کافیه تاکو چایه‌ک یان قاوه‌یه‌ک بخۆینه‌وه؟ با له‌وهی کاته له‌ده‌ستچوووه‌کانمان قه‌ره‌بوو بکه‌ینه‌وه و نه‌م سه‌رمایه له‌جه‌سته‌مان ده‌رکه‌ین.

سه‌ره‌تا نه‌مویست قبوولی بکه‌م به‌وهی که به‌راستی به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو، ده‌زانم که نه‌مه‌ی ده‌لیم دل ره‌قییه، به‌لام نه‌مه‌ی راستییه‌که‌یه. که خه‌ریک بوو ره‌تی بکه‌مه‌وه و بلیم ناتوانم، نه‌وا گوتی: وشه‌ی "نه‌خیر" قبوول ناکه‌م، هه‌ر ده‌بیت بییت!

ده‌مزانی که واز ناهینیت، بۆیه به‌ناچاری له‌گه‌لیدا رۆیشتم بۆ کافیه‌که.

نزیکه‌ی کارئیریک له‌وهی ماینه‌وه، له‌ماوه‌ی نه‌وه کاته‌دا، نه‌وا باسی زۆر شتی بۆ کردم. بۆ نه‌مونه چۆن خۆی و دایکی بوون به‌دروومان دوا‌ی نه‌وه‌ی باوکی جیان هیشت به‌وه‌ی که مایه‌پووج بووبوو، یاخود چۆن دواتر مایان گواسته‌وه بۆ ناوچه‌ی ویستمینسته‌ر، هه‌روه‌ها بۆی باسی نه‌وه‌ش کردم که له‌کاتی پشوویدا چی ده‌کات، هه‌زی له‌چییه و خه‌ونه‌کانی چین.

ته‌نیا نه‌وه کاتانه قسه‌م ده‌کرد که پرسیاریکی لی ده‌کردم، هه‌زم له‌قسه‌کردن نه‌بوو، بۆیه زیاتر نه‌وه ده‌دوا. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک سه‌یری کاتژمیره‌که‌م کرد و بینیم که کاتی نه‌وه‌یه بگه‌رپمه‌وه سه‌ر کاره‌که‌م، بۆیه پیکه‌وه له‌وهی هه‌ستاین و رۆیشتینه‌وه ده‌روه. به‌هۆی نه‌وه‌ی که زۆرم به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو، نه‌وا ویستم خوداحافیزییه‌کی ساردی لی بکه‌م و برۆم، به‌لام شتی‌ک روویدا که وایکرد نه‌مه نه‌که‌م. که رۆیشتینه‌وه ده‌روه، نه‌وا رووی له‌من کرد و گوتی: زۆر خوشحالم بووم به‌بیننت ماثیو، وه هه‌ر پیت ده‌لیم ماثیو، لام گرنگ نییه که ناوی خۆت گۆرپوه. هیوادارم جاریکی تر یه‌کتري ببینه‌وه، بۆیه بگره، نه‌مه کارت‌ی منه.

ناو و ناوینیشانه که می له سه ره، که ی ویستت، ئەوا سهردانم بکه، به هانتت
خۆشحال دەبم.

که کارته که ی پیدام، ئەوا زهرده خه نه یه کی بو کردم، زهرده خه نه یه ک که له دلّی
دام. نازانم ئەوه چی بوو له و کاته دا ههستم پیکرد، شتیکی سهیر بوو. له پیر
دلّم به شیوه یه کی توند لییدا، به لام لیدانیکی خراب نه بوو، به لکو لیدانیک بوو
که منی ئاسووده کرد. دهزانم که ئەوه ی دهییستن شتیکی سهیره، به لام
ههستم به وه کرد. که زهرده خه نه کهیم بینی، ئەوا شتیکی له مندا گۆرا، بویه
هر که کارته که م لی وهرگرت، ئەوا بو یه که مین جار به پرویه کی گه شه وه
گوتم: پیت چۆنه بو حهفته ی داهاتوو پیکه وه بچینه دهره وه؟ ریستنۆرانتیک پی
دهزانم که خواردنی خۆش پیشکesh دهکات.

که گوئی له مه بوو، ئەوا پرومه تی سوور هه لگه را و گوتی: مه به ستت ئەوه یه که
پیکه وه بو ژوانیک بچینه دهره وه؟

منیش وه لامم دایه وه و گوتم: به لی، ئەگه ر بوّت ئاسایی بیّت. به لام ئەگه ر هه ز
ناکه ییت یان ناتوانییت، ئەوا...

نه یه ییشیت قسه که م ته واو بکه م که له پیر گوتی: به لی، خۆشحال دەبم ئەگه ر
پیکه وه بچینه دهره وه!

منیش گوتم: زۆرباشه، که وایه کاته که مان بو حهفته ی داهاتوو یه.

به م شیوه یه کاته که مان دیاری کرد و دواتر خودا حافی زیمان له یه کتری کرد.

دوای ئەو پروودا وه ی به سه رمدا هات، ئەوا ئاره زووم بو ئافه رت نه ما، به لکو هه ر
بیژیشم له و بیروکه یه ده کرده وه که هه زم به یه کیکی بیّت. به لام ئەو رۆژه ی که

زەردەخەنەكەى (لوسى)م بىنى، ئەوا ھەموو شتېك گۆرا. ھەستەم بە نوئ
بوونەو ھەستەم كەرد، ھەستەم كەرد كە دووبارە چىژى ژيانەم بۆ گەراوئەتەو.

دواى ھەفتەيەك وەكو بىرپاردا، ئەوا بەدوايدا رۆيشتەم و رۆيشتىنە دەرەو،
ھەر لە يەكەم ژوانەو ھەوتىنە داوى خۆشەويستى يەكتەرەو و بووين بە
خۆشەويستى يەكتەرى. نىكەى شەش مانگ ھەر بەم شىوئە مائىنەو تاكو لە
كۆتايىدا لە ئىوارەيەكى دىرپىندا كەوتەم سەر ئەژنۆيەكەم و ئەلقەى
ھاوسەرگىرەم پىشكەش كەرد، بەئىنەم پىدا كە تاكو لە ژياندا ماوين خۆشەم
بوئت و ئاگام لى بىت. كە بىنى داواى ھاوسەرگىرى لى دەكەم، ئەوا چاوەكانى
پىر بوون لە فرمىسكى خۆشى، دواتر ئەلقەكەى قىبوول كەرد و بۆم لە پەنجە كەرد.
وامان دانابوو كە ھەر بۆ رۆژى دواتر لە كلىسايەكى نىك ھاوسەرگىرى بەكەين،
بەلام بۆ ئەو شەوئەيان داىكى لوسى بە دەردىكى لەپىر و ناديار كۆچى داوى
كەرد، بۆ رۆژى دواتر ناشتمان و ماتەمىنيمان بۆ رىكخست. ماوئەكەى زۆرى
پىچوو تاكو لوسى گەرايەو ھەر بارى ئاسايى خۆى، بەلام كە گەرايەو ھەر
خۆى و خەمەكانى كەم بوونەو، ئەوا راستەوخۆ و بى بانگىشت كەردنى ھىچ
كەسكە لە بەردەم قەشەيەك ھاوسەرگىرەم كەرد. لەو رۆژەو بىرپارم دا كە
ژيانەم تەنيا بۆ دىخۆشكەردنى ئەو تەرخان بەكەم، بۆيە بەئىنەم بە خۆم دا كە داوى
تۆلەسەندەو لە جىنفر و دووانەكەى تر، ئەوا كۆتايى بە ھەموو شتېك بەئىنەم.

بەشى پىنجەم

ماوهی ساله‌ها بوو خه‌ونم بهم رۆژه‌وه ده‌بینی، له کۆتاییدا پێی گه‌یشتم، له کۆتاییدا بهم رۆژه گه‌یشتم که تێیدا تۆله له‌وان ده‌که‌مه‌وه که ئازاریان داوم.

چهند سالیک پاش مه‌شقه‌که‌م ده‌متوانی تۆله‌ی خۆم بکه‌مه‌وه، به‌لام دکتۆر جۆن رێگری لێ کردم، هه‌میشه پێی ده‌گۆتم که سه‌ره‌تا پێویسته ئاماده‌بم. قسه‌که‌ی درووست بوو به‌وه‌ی که ئه‌و کات ئاماده نه‌بووم، ته‌نانه‌ت دوا‌ی مردنیشی هه‌ر ئاماده نه‌بووم. به‌لام ئیستا... ئیستا ئاماده‌م.

ماوه‌ی چهند رۆژیک بوو لوسی "له‌نده‌ن"ی جیه‌یشتبوو، رۆیشتبوو بۆ یۆرکشایر تا‌کو سه‌ردانی هاو‌رپیه‌کی بکات.

ئه‌مه هه‌لیکی باش بوو، بۆیه هه‌له‌که‌م قۆزته‌وه و سوو‌دم له نه‌بوونی ئه‌و له ماله‌وه بینی.

رۆژیکیان رۆیشتم بۆ وایت چاپل تا‌کو شوینی دوو که‌چه‌که بدۆزمه‌وه، بۆیه رۆیشتم بۆ لای تا‌که که‌سیک که به شوینی ئه‌وان ده‌زانیت، جینفر.

وامزانی که به رۆیشتنم بۆ وایت چاپل، ئه‌وا هه‌یج هه‌ستیکی دیاریکراوم نابیت، به‌لام هه‌له بووم. که به‌و شه‌قامانه‌دا رۆیشتم که به مندالی پێیاندا ده‌رۆیشتم، ئه‌وا جۆره‌ها شتم بیر هاته‌وه. له‌گه‌ل هه‌ر یاده‌وه‌رییه‌کیش، ئه‌وا هه‌ستیکم بۆ درووست ده‌بوو. دلته‌نگی، دلخۆشی، تو‌ره‌یی، هتد.

که له ماله‌ کۆنه‌که‌مان نزیک بوومه‌وه، ئه‌وا ئه‌و گۆره‌پانه کۆنه‌م بینی که به مندالی هه‌میشه یاریم تێدا ده‌کرد، بیرم دیت که کاتیک نیوه‌رۆ داده‌هات، ئه‌وا دایکم به تو‌ره‌یه‌وه ده‌هاته‌وه ده‌روه‌وه و بانگی ده‌کردمه‌وه بۆ ژوره‌وه. که به‌قسه‌م نه‌ده‌کرد و هه‌ر به‌رده‌وام ده‌بووم له یاریکردن له‌گه‌ل منداله‌کانی تر.

ئەوا دەھات و بە گۆی پراکیشانەو دەبیردەمە ژوورەو، مندالەکان کە ئەوەیان دەبینی، ئەوا ھەمیشە پێدەکەنین.

نەمویست زۆر نزیک ببمەو، بۆیە لە سووچیک لەسەر کورسییەک دانیشتم و چاوەرپم کرد. نزیکە ی نیو کاژیر لەوئ دانیشتم، دواتر بینیم یەکیک ھاتە دەرەو. ئەو ی ھاتە دەرەو جینفر بوو، ئای کە چەندە گۆرپابوو. ھەرچەندە تەمەنی لە راستیدا 33 سالی بوو، بەلام زۆر پیرتر دەرەو کەوت. کە ئەوم بین، ئەوا ھەستم بە لیدانیکی توندی دلەم کرد، بە شیوہیەکی وھا توند لیدیدا کە خەریک بوو لە سینگم بێتە دەرەو. ھۆکاری ئەم لیدانەش رقی بوو، رقیک کە وایکرد بە بینینی خوینم بکوولیت. بە ئەستەم توانیم کۆنترۆلی خۆم بکەم، بە ئەستەم توانیم رپگری لە خۆم بکەم کە ھەر لە شوینی خۆی پارچە پارچە نەکەم.

دوای ئەو ی کە مەودایەک دوورکەوتەو، ئەوا بەدوای کەوتم. دوای نزیکە ی پینچ خوولەک لە رۆیشتن، ئەوا بە شەقامیکدا سووراپیەو، دواتر رۆیشتە ناو دارشتەییەک و لای دوو ئافرەت وەستا. لییان نزیک بوومەو تاکو رپووخساریان باشتر بینم و ببشیبستم کە باسی چی دەکەن، بۆیە لە سووچی راستی دارشتەییەو وەستام و چاودییریم کردن. بۆ ماوہی پازدە خوولەک ھەرسیکیان لەوئ وەستان و قسەیان کرد، لە ماوہی ئەو کاتەدا باش لییان وردبوومەو تاکو بزانی ئەوانە کین کە جینفر وا قسەیان لەگەلدا دەکات. ئەوم نەناسییەو کە لە لای راستییەو وەستابوو، بەلام ئەو ی ترم ناسییەو، ھینشتا پاش ئەو ھەموو سالی رپووخساریم بیر ماوو. ئەو ئەو کچە بوو کە شەو ی رپووداوەکە پیش لەھۆش چوونم ھاتە پیشم، کۆتا کەسیک بوو کە پیش لەھۆش چوونم رپووخساری بینم. کە ئەوم ناسییەو، ئەوا گومانیک بەھیزم ھەبوو کە ئەو ی تریان کچی سییەم بوو، ئەو کچە ی کە ئەو شەو لەگەلیان بوو. لە کاتیکدا کە

سهيرم دهکردن و له شويني خويان پيدەکەنين، ئەوا دووچاري تورەييهک بوومهوه که وايکرد سهيرم بيشيت، به راددهيهک تورە بووبووم که بۆ ساتيک خەريک بوو کۆنترۆلي خۆم لە دەست بدم. که هەنگاويک رۆيشتمه پيشهوه، ئەوا لە پر قسهيهکي دکتۆر (جۆن)م بيرهاتهوه که بریتی بوو لەمه: هەر کاتيک تورە بوويت ماثيو، ئەوه هەناسهيهکي قوول هەلکيشه، دواتر بير لهوه بکهوه که تورەييهکەت چ زيانکت پيدەگهيه نيت. که ئەمانهت ئەنجام دا، ئەوا راستهوخۆ هەنگاويک بکشيوه دواوه و دواتر دووباره هەناسهيهکي قوول هەلکيشهوه.

که هەموو ئەمانهت ئەنجام دا، ئەوا خۆم کۆنترۆل کردهوه و هيور بوومهوه. دواي ئەوهي که له قسهکانيان تهواو بوون، ئەوا خودا حافيزيان له يهکتری کرد و هەر يهکەيان به ئاراسته ي جياواز بهرپکهوتن. به هۆي ئەوهي که دەمزياني جينفر له کوئ نيشته جييه، ئەوا سه رنجم خسته سه ر دووانهکەي تر. به هۆي ئەوهي که به دوو ئاراسته ي پيچهوانه بهرپکهوتن، ئەوا ناچار بووم که تهنيا به دواي يهکييان بکهوم، بۆيه ئەوهم هەلبارد که رووخسارهکەيم بير بوو. ئەم جاره ئەمهيان نزیکه ي نيو کارژيري پيچوو تاکو گهيشته بهردهم شوقهکەي، شويني نيشته جييونهکەي به و راددهيه دوور نهبوو، بهلام له ريگاي گهرا نهويدا له زۆر شوين وهستا. بههەر حال که گهيشتهوه، ئەوا به دهرگاي پيشهوهدا رۆيشته ژوورهوه، دواتر بينيم بهسه ر پليکانهدا سه رکهوتوو و بهرهو شوقهکەي بهرپکهوت.

له كاتئكدا كه له دهرهوه وهستا بووم، ئەوا ويستم زانيارى زياترى له سهر به دهست بهينم.

كورپكى بچووكم بينى كه له نزيك ئەوى يارى ده كرد، رويشتمه لاي و پرسيم: بچكۆل، ئايا ئەو ئافرته دهناسيت كه ئيستا رويشتمه ناو ئەو خانووهوه؟ ئەويش وهلامى دايهوه و گوتى: نازانم، له وانهيه.

كه گويم له وه بوو، ئەوا زانيم كه دهيه ويت شتيكى له بهرامبهردا پى بدهم، ئاي كه مندالى ئەم سهردهمه چهنده زورزانن. بههه رحال دواتر پاوهنديكم پيدا، كه پارهكەى وهرگرت، ئەوا له گيرفانى هاويشت و دواتر گوتى: ناوى (مارى ئان نيكۆلزا، چهنه ساليكه لهو خانووهدا وهكو كريچيهك نيشتمه جييه. دايمك هميشه ئاگادارم دهكاتوه كه لى نزيك نه بهمهوه، ههه چهنده پيم ناليت بوچى، بهلام هۆكارهكەى دهزانم.

كه گويم له مه بوو، ئەوا برۆيه كانم بهرز كردنهوه و پرسيم: هۆكارهكەى چيه؟ ئەويش وهلامى دامهوه و گوتى: به هۆى ئەوهى كه ته مه نيكي بچووكم ههيه، ئەوا هه مووان وا رهفتارم له گه لدا دهكهن كه كورپكى نه فام و ساويلكه م، بهلام هه مووان هه لهن، به تايبهتى دايمك. هۆكارى ئەو ئاگادارييهى بو ئەوه دهگه رپتهوه كه ئەو ئافرته له شفرۆشه. زۆربهى شهوان پياوان له گه ل خويدا دهباته شوقهكەى، به يانيانيش كه دينه دهرهوه، ئەوا لاي دهرگايه كه پارهى به سه بردنى شهوه كه يان لى وهرده گرپت.

كه گويببىستى ئەم قسانهى بووم، ئەوا سه رسامى بووم به وهى كه له ته مه نيكي وهها بچووكدا ههست بهو هه موو شتانه دهكات، به راستى كورپكى ناوازه بوو.

به لّام نه وه تاكه شتّيك نه بوو كه سهرنجى راكيشام، به لكو خودى زانياريه كه ش سهرنجى راكيشام، يا خود وردتر بلّيم بيروكه يه كى پى به خشيم.

پيش نه وهى جيى بهيّلّم، نه وا سوپاسم كرد و پاوه نديكى تريشم پيدا، دواتر رويشتم و نه ويش دووباره گه رايه وه سهر ياريه كه ي

تاكو شهو له شه قامه كه دا مامه وه، كه دونياش تاريك بوو، نه وا دهستم به جووله كرد. رويشتمه به ردهم ده رگاي خانووه كه، ده ستگرى ده رگايه كه م سووراند تاكو بزانهم كراويه يان نا، بو خوشبه ختيم، نه وا ده رگايه كه قوفل نه درابوو. كه ده ستگره كه م سووراند و ده رگايه كه م كرده وه، نه وا رويشتمه ژوره وه.

رپرهبويكى دريژم بينى كه به لاي راستدا چوار ده رگا هه بوون، ههر يه كيكيان هى شوقه يه ك بوو. به لاي چه پيشدا ژورپك هه بوو كه له ژوروى پاسه وانى خانووه كه ده چوو، وه له سه روو ژوره كه ش پليكانه يه ك هه بوو كه به ره وه نه ومى سه ره وهى ده چوو. نه مويست هيج كه سيك دهنگى پييه كانم ببيستيت، بويه به سه ره په نجه كانم له پليكانه كان نزيك بوومه وه و دواتر سه ركه وتم. له كاتيكددا كه به سه ر پليكانه كاندا ده رويشتم، نه وا گويم له دهنگى كرده وهى ده رگايه ك بوو. نافره تيكي پير هاته ده ره وه و سه يري كردم، به هوى نه وهى كه پشتم تيكردبوو، نه وا رووخسارى نه بينيم. زورى پى نه چوو كه بانگى كردم و گوتى: به ريزم، ببووره كه نه مه ده پرسم، به لّام نه مه نه ركي منه وه كو خاوهنى ئيره. ليره چ كاريكت هيه و بو كوى ده رويت؟

له كاتيكددا كه هيشتا پشتم تيكردبوو، نه وا گوتم: كارم به خاتوو (مارى نان نيكولز)، ئايا كيشه يه ك هيه؟

كه گوئى له مه بوو، نه وا به دهنگيكي گالته جارانه وه گوتى: نه ها، كه وايه تو كړيارى نه مشه وهى نه ویت.

وه لّامم نه دايه وه و دووباره بهر پيکه وتمه وه، دواتر نه ویش رۆيشته وه ژووره وه. که گه يشتمه نهومی سه ره وه، نهوا چوار ده رگای تریشم بینین، نه مزانی کامیان شوقه که یه تی، بۆیه له ده رگای شوقه ی ژماره پینجم دا که لیمه وه نزیک بوو و دواتر یه کیک هاته ده ره وه. پیش نه وه ی بیته ده ره وه، نهوا سه رم دانواند و کلاوه که م زیاتر هینایه خواره وه تا کو روو خسارم نه بینیت. نه وه ی بینیم ئافره تی یک بوو که مندالیکی بچووکی یه ک سالی له باوه شدا بوو، سلاوم لی کرد و ده رباره ی شوقه ی (ماری ئان نیکۆلزام پرسی، که گوئی له و ناوه بوو، نهوا به چاوکی سووک سه یری کردم و دواتر گو تی: برۆ بۆ شوقه ی ژماره هه وت، له وئ نیشته جییه.

دواتر بئ هیج ئاگادار کردنه وه یه ک ده رگایه که ی به روودا داخستم، ئاشکرا بوو که هیج کام له نیشته جی بووه کان هه زیان به و نه ده هات، هوکاری نه وه ش ئاشکرا بوو.

به هه رحال دواتر رۆيشتمه بهر ده رگای شوقه ی ژماره چوار و له ده رگام دا، زۆری پئ نه چوو گویم له دهنگی پییه کانی بوو که له ده رگایه که نزیک ده بووه. راسته وخۆ ده رگایه که ی بۆ نه کرده وه، به لکو له پشت ده رگایه که وه ستا و گو تی: کییت و چیت ده ویت؟

منیش وه لّامم دایه وه و گوتم: هاو رپییه کم پیشنیاری تو ی بۆ کردووم، ده یگوت که تو باشتترین "خزمه تگوزاری" پیشکesh ده که ییت.

که گوئی له مه بوو، نهوا ده رگایه که ی کرده وه، که منی بینی، نهوا نه یناسیمه وه. نه وه شتیکی چاوه روانکراو بوو به وه ی سالی ها به سه ر نه و شه وه دا تیپه ری بوو که کو تا جار منی بینی بوو.

بۆ ماوهیهک به وردی سهیری کردم، دواتر زهرده خه نه یهک کهوته سهر لیوه کانی و گوتی: هاوړپیه کهت راستی فهرمووه، وهره ژووره وه.

دواتر رپویشتمه ژووره وه و ئه ویش دهرگایه کهی داخست. که رپویشتمه ژووره وه، ئه وا داواى لى کردم که له سهر کورسییهک دانیشتم و کلاوه کهم دانیم، که ئه مانهم ئه نجامدا، ئه وا گوتی: بۆ ههر کاژپریک ده پاوه ند وهرده گرم، دهرانم که پارمیه کی زوره، به لام دلنیات ده که مه وه ئه مه باشترین ده پاوه ندیک ده بیئت که له ژیانندا سهرفت کرد بیئت. هیچ یاسایه کی دیاریکراوم نییه، بویه ههرچی جهزت لى بوو، ئه وا بوئی ئه نجام ددهم. ههرچه نده فزول نیم، به لام نایا ئه مه یه کهم جارته که کاریکی له م شیوه یه ئه نجام بدیهت؟ ده بینم که ده له رزیت.

راستی ده کرد، ده له رزیم، به لام ئه مه به هوئی ئه و رق و تورپیه وه بوو که له و ساته دا ههستم پیده کرد.

وه لام دایه وه و گوتم: به لى، یه کهم جارمه.

ئه ویش زهرده خه نه یه کی کرد و گوتی: زورباشه، که وایه ده بیئت ئه مشه و بیئت به شه ویک که ههرگیز له بیرى نه که ییت.

منیش گوتم: هیوادارم.

دواتر دهستی گرتم و به ره و جیگای خه وه کهی بردم، دانیشتم و ئه ویش له پییشتم وهستا. ههنگاو یک دوور که وته وه و دواتر به ته وای خوی پروت کرده وه. که ئه مه ی ئه نجامدا، ئه وا دووباره لیتم نزدیک بووه و له ته نییشتم دانیشتم. دواتر دهستی به ره و سنگمی به رز کرده وه تاکو کراسه کهم داکه نیئت، له هه مان کاتیشدا لیوه کانی لى نزدیک کردم وه تاکو ماچیکى ناو دهمم بکات. که خهریک بوو لیوه کانی به لیوه کانم بگات، ئه وا که له یه کم له سه ریدا و خسته مه سهر

زهوى، به هۆى هېزى كه لله كه مه وه، ئەوا پېنشه وهى سهرى بريندار بوو و خوئىنى
 لى رڙا. نه مه پېشت له سهى زهوى ههستېته وه كه خيرا رۆيشتمه سهرى و
 مستېكم ليدا كه به هۆيه وه له شوئىنى خۆى بى هۆش كه وت. دواتر هه لمگرت
 و له سهى جيگايه كه يم دانا، دواى ئەمه دهست و قاچه كانيم بهسته وه، وه
 ده مېشم به چه سپىك گرت كه له گه ل خۆمدا هينا بووم. دواى نزيكهى سى
 خوولهك به هۆش هاته وه، بۆ ساتىك به هۆى نازار و سه رليشيو اوويه وه، ئەوا
 نه يزانى چى روويداوه و له كوئيه. دواى ئەوهى كه هزرى بۆ گه راپه وه، ئەوا
 سهىرى دهو روبه رى كرد و منى بينى كه له پېنشه وهى جيگايه كهى وه ستابووم،
 دواتر سهىرى خۆى كرد و بينى كه دهست و قاچه كانى به ستراونه ته وه. كه
 ئەمانهى بينى، ئەوا ترس له سهى رووخسارى دهركه وت و ويستى هاوار بكات،
 به لام سوودى نه بوو به وهى كه ده مى به سترا بوو. كه ئەمه سهى نه گرت، ئەوا
 هه وليدا خۆى ده رباز بكات، به لام ئەمه شيان سوودى نه بوو به وهى كه دهست و
 قاچه كانى به شيويه كى توند به سترا بوونه وه. دواى ماويه ك له م كارى، ئەوا
 ماندوو كه وت، بۆيه به بى دهسه لآتى و ترسه وه ته نيا سهىرى كردم.

پيش ئەوهى دكتور جۆن بهرپت، ئەوا به لىنم پيدا كه هه رگيز چيژ له كوشتنى
 ئامانجه كانم نه بينم، بۆيه ئەم به لىنم پيدا چونكه له و كاته دا به راستى له و
 برپايه دا بووم كه توانستى ئەمهم هه بپت. به لام له و ساته دا، له و ساته دا
 نه متوانى به لىنم كه جييه جى بكه م. به و رادديه به هيز نه بووم كه رپگري له خۆم
 بكه م، به و رادديه به هيز نه بووم كه به سهى خۆمدا زال به م.

که بینیم بهو شیوهیه سهیرم دهکات، ئەوا ههستم به چیژیکی سهیر کرد، ئەوه چیژی زال بوون بوو. که به رووتی و بئ دەسهلاتی لهسهه جیگایه کهم بینی، که فرمیسکی ترسی چاوهکانیم بینی، ئەوا بهشیکی روحم ئاسووده بوو. بهشیکی روحم ئاسووده بوو چونکه له کۆتاییدا دهستم به تۆلهکردنهوه لهوانه کرد که ژیان و بوونی منیان لهناویردبوو.

ههمیشه دهمیست که تۆلهکردنهوه هیچ جوړه قهره بوویهک بۆ خاوهنهکهی دهسته بهر ناکات، بهلام لهو ساته دا بۆم ده رکهوت که ئەمه چهنده قسهیهکی پووچه بهوهی که هیچ شتیکی به ئەندازهی تۆلهسندنهوه روحی مرؤف ئاسووده ناکات!

دوای ئەوهی که بۆ ماوهیهک به بیدهنگی چیژم له دیمهنی ئەو بینی، ئەوا له کۆتاییدا بیدهنگییه کهم شکاند و گوتم: لهوانهیه بپرسیت که من کیم و بۆچی ئەم کاره دهکهم، وایه؟

ئهویش سهیری لهقاند و ئاماژهی "بهلی" ی دا.

که ئەمهم بینی، ئەوا گوتم: ههولیده رووخساری منت بیریتتهوه، باش سهیرم بکه. ئایا هیشتا نامناسیتهوه؟ که وایه با کار ئاسانییهکت بۆ بکه. ههوت سأل پینش ئیستا شهوویکیان لهگهڵ دوو کچی تر دهستدریژیتان کرده سهه کورپکی ههرزهکار، کورپک به ناوی ماثیو هاریگن. ئیستا پیم بلئ، ئایا ئەمه هیچت بیر دینیتتهوه؟

که ئەمهم گوت، ئەوا چاوهکانی زهق بوون و باوهپۆ بهوه نهکرد که گوئی لی بوو. بۆ ماوهی خوولهکیکی تهواو به سههسامییهوه سهیری کردم، به شیوهیهک سهیری کردم وهکو ئەوهی خپویکی بینییت.

له کاتیځدا که هیشتا به سه رسامییه وه سهیری ده کردم، نهوا گوتم: دیاره که له کوټاییدا منت بیرهاته وه، که وایه با دهست پیبکهین.

له گه ل نه م قسه یه، نهوا لیی نزیك بوومه وه و رویشتمه سه ر جیگایه که ی، له سه ر جهسته ی رووتی دانیشتم و دواتر خه نجه ره که م ده رهینا. که خه نجه ره که ی بینی، نهوا که وته حاله تی توټینه وه، به شیوه یه کی وه ها توند له شوینی خوی ده جوولا وه کو نه وه ی هه وه ره برووسکه لیی دابیت، ده یویست خوی رزگار بکات، به لام سوودی نه بوو. دهستی چه پیم له سه ر زگی دانا، دواتر بو لای خوارووی سنگییه وه دريژم کرده وه تاکو په ستانی بخمه سه ر و له شوینی خوی جیگیر بکه م، دواتر به دهستی راستم خه نجه ره که م له زگی نزیك کرده وه و تیغه که یم ناراسته ی ناوکی کرد. بو ساتیک چاوه کانم داخستن و هه ناسه یه کی قوولم هه لمژی، بویه نه مه م کرد تاکو چیژ له ساته که بینم. دواتر چاوه کانم کرده وه و تیغه ی خه نجه ره که م خسته قوولای زگییه وه. له کاتیځدا تیغه که به هیواشی ده رویشتمه ناوه وه، نهوا به هوی نازاره وه ده یویست هاوار بکات، به لام نه یده توانی، نه مه ش نازاره که ی زیاتر کرد، نه مه ش چیژی زیاتری پی به خشیم. دواتر ناراسته ی تیغه که م گوپی و به ره و سه ره وم برد، به ره و سنگی. به هیواشی له زگییه وه تاکو خوارووی سنگی، نهوا ناوه وه یم هه موو هه لدی.

به لام هه ر به مه نده نه وه ستام، به لکو ویستم نازاری زیاتریش بچیژیت. بویه له سه ر جیگایه که هه ستام و له لای سه رییه وه نزیك بوومه وه، خه نجه ره که م خسته ژیر قورگی و به هیواشی بریم. به شیوه یه ک خوین له قورگییه وه ده رڅا که وه کو نه وه وابوو کانیوویک ته قبیته وه، کانیوویکی سووری توخ.

زوری پی نه چوو که به هوی برینی قوول و خوین رڅانی زوره وه گیانی له ده ستدا. دواي نه وه ی که بینیم مردووه، نهوا زانیم که کاتی نه وه یه له وئ

برۆم. نه مویست به پلیکانه کاندای برۆمه خواره وه و له رێگه ی ده رگای
 سه ره کییه وه برۆمه ده ره وه چونکه ئه گه ری هه بوو که سیکی روو خسارم ببینی،
 بۆیه رۆیشتمه لای په نجه ره یه ک که رووی له ده ره وه بوو و کرده مه وه. که
 سه یری خواره وه کرد، ئه وا بۆ ساتیک له شوینی خۆم وه ستام. مه ودا ی نیوان
 په نجه ره و زه وی ده ره وه به رزاییه کی ترسینه ر بوو، ئه مه وایکرد دووباره به و
 بریاره مدا بچمه وه. به لام له کۆتاییدا هه ر ئه نجام دا، که بازم دا و که و ته سه ر
 زه وییه که، ئه وا خه ریک بوو قاچم بشکی، نازاریکی زۆرم پیگه یشت. دواتر به
 قاچیکی برینداره وه له وی رۆیشتم، نزیکه ی پینج شه قامم به و حاله وه تیپه پاند
 تا کو له کۆتاییدا گالیسه که یه کم راگرت، دواتر سه ره که وتم و به ره و ماله وه
 گه رامه وه. که گه رامه وه بۆ ماله وه، ئه وا یه که م کاریک ئه نجامم دا بریتی بوو له
 تیمارکردنی قاچم، دوا ی ئه وه ی که ئه مه م ئه نجامدا، ئه وا رۆیشتمه بشۆرگه که و
 به ناویکی گه رم خۆش شه ر. دواتر رۆیشتمه سه ره وه و راکشامه سه ر
 جیگایه که م، زۆرم هه ولدا بخه وم، به لام نه متوانی. بیرۆکه ی کوشتنی ئه و میشتکی
 داگیر کردبووم، به لام به شیوه یه کی خراپ نا، نه خیر. به لکو به شیوه یه ک
 میشتکی داگیر کردبووم که به هۆیه وه نه مه توانی له زه رده خه نه کردن بوه ستم،
 به راده یه ک دلخۆش که وتبووم که نه مه توانی بخه وم. دواتر له پیر گویم له
 شتیکی بوو، گویم له ده نگیک بوو، ده نگیک که ده یگوت: هیشتا هیتر تر ماون،
 بۆیه وا خیرا ئاهه نگ مه گیره.

ئه وه ده نگی ناخم بوو، ئه وه ده نگی ناخم بوو که منی هینایه وه سه ر خۆم و
 ئه وانی تری بیر هینامه وه.

دوا ی ئه مه بیرۆکه ی دلخۆش بوون له میشتکم رۆیشته ده ره وه و زه رده خه نه
 لیوه کانه ی جیه یشت، دواتر دووباره له سه ر جیگایه که م راکشامه وه و پاش
 ماوه یه ک خه وم لیکه وت.

بۇ بەيانی دواتر كە لە خەو ھەستام، ئەوا سەيرى قاجم كرد تاكو بزنام
برينه كەى چۆنە، كە سەيرم كرد شتىكى وەھا نىيە، ئەوا ئاسوودە بووم. دواى
ئەمە جلو بەرگە كەم پۆشى و پۆيشتەمە خوارەو، نانى بەيانىم خوارد و دواتر
بەرەو نووسىنگە كە بەرپكە و تەم. كە گەيشتمە نووسىنگە كە و لەسەر مېزى
كار كردنم دانىشتەم، ئەوا راستەوخۇ بەرپو بەرەكەم بانگى كردم، بۆيە پۆيشتەمە
ژوورەكەى و دواتر لەسەر كورسىيەك دانىشتەم. كە دانىشتەم، ئەوا گوتى: ئەم
بەيانىيە پۆلىس لاشەى ئافرەتتىكىان دۆزىو تەو بە ناوى مارى ئان نىكۆلۇز،
دەلۇن كە بە شىو يەكى توندرەو كوژراو. ئەمە ھەوالىكە كە سەرنجى
خوينەران رادەكىشىت، بۆيە پيش ئەومى رۆژنامە نووسى نووسىنگە كانى تر
دەستيان بەم ھەوالە بگات، ئەوا دەمەوئيت خيرا بەرەو ناوچەى وايت چاپل
بەرپكە وئيت و لىكۆلىنەو ەكانت ئەنجام بەدەيت، دەمەوئيت بابەتتىكى باش لەسەر
ئەمە ئامادە بكەيت.

كە گويم لەو بوو، ئەوا بۇ ساتىك تاسام، چۆن دەكرىت وا خيرا لاشەكەيان
دۆزىيىتەو؟!

نەو ەكو ھەر ئەمە، بەلكو دەبوايە دووبارە برۆمەو ە بۇ ئەوئ و بابەتتىكى
لەسەرى بنووسم!

نەمدەويست بگەرپمەو ە بۇ ئەوئ، ئەو ە مەترسىدار بوو. بۆيە داوام لى كرد كە
يەكىكى تر بنىرئيت، بۆيە گوتم كە ناتوانم. بەرپو بەرەكەم ئەومى بەدل نەبوو كە
بىستى، بۆيە گوتى: تۆ باشتىرئين رۆژنامە نووسى مئيت، ھەر دەبئيت تۆ بچيت،
ئەمە برپارى كۆتاييمە!

كە گوئىستى ئەو بووم، ئەوا ناچار بووم فەرمانەكەى جىبەجى بكەم، بۆيە بە
نا بە دلئىيەكى زۆرەو دووبارە بەرەو ناوچەى وايت چاپل بەرپكە و تەمەو.

که گه یشتمه وه نهو شه قامه ی شهوی رابردوو لئی بووم، نهوا ههستم به نیگه رانییه کی زور کرد، له وه دترسام یه کیگ گومانم لی بکات یاخود بمناسنه وه. له کاتیگدا که نه م بیرۆکانه مینشکیان داگیر کردبووم، نهوا گه یشتمه لای خانوو هه که له وئ نزیگ بوومه وه، نهوا دوو له پاسه وانه کان که لای ده رگایه که وه ستابوون داوایان کرد بکشیمه وه دواوه، به لام هه ر که ناسنامه ی رۆژنامه نووسیم نیشان دان، نهوا ریگه یان پیدام برۆمه ژووره وه. یه که م که سیگ که له ژووره وه بینیم خاومن ماله که بوو، نهو نافرته ی که دوینئ شهو قسه م له گه لدا کرد. ترسام که بمناسیته وه، به لام که ئاوپر دایه وه و سهیری رپووخساری کردم، نهوا هیچ ههستیگی دیاریکراوی نهواند، منی نه ناسییه وه. که نه وه م بینی، نهوا زور دلخوش بووم. دواتر رۆیشتمه نهومی سه ره وه و قسه م له گه ل دانیشته وه کاندایا کرد تا کو وته کانیا ن تۆمار بکه م، ته نانه ت قسه م له گه ل نهو نافرته شه دا کرد که شهوی رابردوو شوقه که ی ماری نیشاندام. بو خوشبه ختیم، نهوا نه ویش نه یناسییه وه.

دواتر نه ویشم جیهیشت و له شوقه که نزیگ بوومه وه، پاسه وانیک له لای ده رگایه که وه ستابوو، ناسنامه که م نیشاندا و ریگای پیدام برۆمه ژووره وه. که رۆیشتمه ژووره وه، نهوا چوار پۆلیسم بینین که ژووره که یان ده پیشکنی، دواتر یه کیگی تریشم بینی که دیار بوو لیگۆله ری به رپرس بوو، خیرا ناسییه وه، نهوه تۆماس روسۆ بوو. له رابردوودا چهند جاریگ چاومان به یه کتری که وتبوو، له راستیدا جاریکیان له دۆسیه یه کیشدا یارمه تیم دا. که منی بینی، نهوا به رپوویه کی خوشه وه گوتی: جهیمز، ده مزانی که به مزوانه لیره ده تبینم ! ئیوه ی رۆژنامه نووس هه رگیز هه لیگی له م شیویه له ده ست ناده ن، به هه ر حال، به خیر بییت.

بۆ ساتئیک له قسه کردن وهستا و دواتر دهستی پئکردهوه، ئەم جارەیان گوتی:
خۆزگه له بارودۆخیکی باشتردا چاومان به یه کتری دهکەوت، به لام بۆ
به دبه ختیمان من و تو ته نیا له م جوړه کاتانه دا یه کتری ده بینین. وهره، با
کوژراوه کهت نیشان بدهم.

به دواى که وتم و دواتر لای لاشه مردووه که وهستاین.

زۆری پئ نه چوو که دووباره ده می کرده وه و گوتی: وه کو ده بینیت که ئەمه
دۆسیه یه کی ئاسایی نییه، قوربانیه که به شیوه یه کی قیزه ون کوژراوه.

وا خۆم دهرخست که دیمه نی لاشه که تئکی دام و دواتر گوتم: ده بیئت چ
درنده یه ک ئەم کاره ی ئەنجام ده بیئت؟

ئه ویش گوتی: ههر که سیک بیئت، ئەوا بروام وایه که به ئەسته م ده توانین
بیدۆزینه وه و قۆلبه ستی بکه یین. هیچ به لگه یه کی به رجه سته نییه که ناسنامه ی
بکوژه که دهربخات، جگه له وه نه بیئت که خاومن مأل و نافرته تئک گوتیان که
شه وی رابردوو پیاویکیان بینی دهرباره ی شوقه ی قوربانیه که ی ده پرسى،
هه لبه ته که ده لئیم بینین، ئەوا ته نیا جلوبه رگی دهره وه یان بینی بوو،
پرووخساریان نه بینی بوو، ئەمه ش خۆی هیچی وامان بۆ دهرناخات.

که گوئیستی ئەمانه بووم، ئەوا زیاتر دلخۆش بووم، هیچ به لگه یه ک له دژم
بوونی نه بوو!

پاش ئەمه قسه ی زیاترمان کرد و وته کانیم تۆمار کردن، دواتر خودا حافیزیم لئ
کرد و به ره وه دهره وه به ریکه وتم.

که له دهرگای دهره وه نزیک بوومه وه، ئەوا یه کیکم بینی که له و ساته دا چاوه رپی
بینینیم نه ده کرد، ئەو کچه م بینی که ئەو رۆژه قسه ی له گه ل جینفر و (مارى) دا

دەکرد، کچی سییەم. لە دەرهوه لای پاسەوانەکان وەستابوو، بە دوو چاوی پر لە فرمیسکەوه داوای دەکرد کە رێگە ی پێ بدن بچیتە ژوورەوه، بەلام پاسەوانەکان رێگەیان پێ نەدا، بە هۆی ئەمە بێ هیوایی دایگرت و لەوێ رۆیشت. ئەمە هەلیک بوو کە دووبارە بوونەوهی نەبوو، بۆیە بەداوای کەوتەم و دواتر بانگم کرد. گومانێکی بەهێزم هەبوو کە ئەویش منی بیر نییە، بۆیە بانگم کرد. کە ئاوری دایەوه، ئەوا لە شوینی خۆی وەستا، رۆیشتە لای و دواتر گوتەم: سلاو، ناوم (جەیمز کۆرماک)، رۆژنامەنووسیەکم لە نووسینگە ی "لەندەن دەیلی نوز". ئایا دەتوانم هەندیک پرسبارت ئاراستە بکەم؟

وەلامی دامەوه و گوتی: بەلێ، فەرموو.

داوای ئەمە دەستم بە قسەکردن کردەوه و گوتەم: هاتووم تاكو بابەتێک لەسەر مەرگی خاتوو ماری ئامادە بکەم. کە دەهاتە دەرهوه، ئەوا تێبینیم کرد کە لای پاسەوانەکان وەستابوویت و فرمیسکت دەرپشت، ئایا خاتوو (ماری) ت دەناسی؟ ئەویش وەلامی دامەوه و گوتی: بەلێ، هاوڕێی منداڵیم بوو.

دواتر گوتەم: ئایا دەبیت هیچ هۆکاریک بۆ مەرگی ئەو هەبیت خاتوو...؟ ببوورە، ناوتم نەزانیت.

وەلامی دامەوه و گوتی: ئانی، ئانی چاپمن. وە نەخێر، نازانم ئەو هۆکارە چیه کە وا لە یەکیک دەکات بەو شیوهیه کۆتایی بە ژیانی ئەو بهینیت.

دواتر فرمیسکی رپشت، کە ئەمەم بینی، ئەوا کلینسیکم پێدا تاكو فرمیسکەکانی بسرپێتەوه. داوای ئەمە گوتەم: هەر کەسیک بیت، ئەوا دلنیا بە کە بەمزوانە قۆلبەست دەکریت.

دوای ئەمە خودا حافیزیم لێ کرد و جیمهئیشیت، بەلام زۆر دوور نەکه وتمهوه بهوهی که دواتر تاكو بهردهمی ماله کهی بهدوای کهوتم. که شوینی ئەویشم زانی، ئەوا دواتر گه پامهوه و بهرهو نووسینگه که به پیکه وتمهوه.

تهواوی پۆژه کهم له ناماده کردنی بابته کهدا بهسه ر برد، که تهواوم کرد، ئەوا رادهستی به پۆبه ره کهم کرد، زۆری به دل بوو. دوای ئەمە ئەوم جیمهئیشیت و له نووسینگه که پۆیشتمه دهرهوه، به هۆی ئەوهی که درهنگانی شهو بوو، ئەوا گالیسه که یه کم راکرت و به رهو مالهوه به پیکه وتم. که گه پامهوه بو مالهوه، ئەوا راسته وخۆ به رهو ژوره کهم به پیکه وتم، دهرگایه کهم کردهوه و دواتر تووشی نشکیکی (سوپرایز) خۆش بووم. (الوسی) م بینی که به نیمچه رووتی لهسه ر جیگای خهوه که راکشابوو، دیار بوو که ماوه یه ک دهبوو چاوه رپی دهکردم. که منی بینی، ئەوا به هیواشی ههستا و لیم نزیك بووه. دواتر گوتم: نازیزه کهم، ئەوهی کهی...

نه یهئیشیت پرسیاره کهم تهواو بکه م که په نهجی لهسه ر دهمی دانام و گوتی: ششش، بیدهنگبه و ته نیا وهره لام!

له گه ل گوتنی ئەمه، ئەوا به دهسته کانی ههردوو ئیقه کانی گرتم و له خۆی نزیك کردمهوه، لیوه کانی بهر لیوه کانم کهوتن و بو ماوهی چه ند چرکه یه کی دوور و دریژ به شیوه یه کی توند ماچی ناو دهمی کردم. دواتر دهستی بو لای سنگمی نزم کردهوه و دهستی کرد به داکه ندنی جله کانم، له کاتی کدا که ئەمه ی ئەنجام دهدا، ئەوا بو لای سه رجییه که رایکی شام و...

پۆویست ناکات ئەمه تهواو بکه م بهوه ی دل نیام ده توانن خه یالی ئەوه بکه ن که دواتر چی روویدا.

بەشەشەشە

ئەو شەووە یەكەم جار بوو كە درۆ لەگەڵ (لوسی) دا بكەم، بەمە زۆر نارەحەت بووم بەوێی كە هەمیشە لەگەڵ ئەودا راستگۆ بووم. هەرچەندە پێی نارەحەت بووم، بەلام پێویست بوو. ئەو شەووە لوسی ویستی برۆینە دەرەووە و لە دەرەووە نان بخۆین، بەلام من پلانیکی ترم هەبوو، بۆیە پێم گوت كە ئەو شەووە لە نووسینگەكە كارم هەیه و بۆم ناكریت. لوسی كە ئەمە ییست، ئەوا كەمێك دلتەنگ بوو، بەلام دلتەنگییەكە ی زۆری نەخایاند بەوێی كە دواتر گوتی: كێشە نییە ئازیزەكەم، با بۆ شەویکی تر بییت. هەرچەندە حەز ناكەم بە شەوانە كار بكەیت، بەلام چار نییە، پێویستە ئەووە ئەنجام بەدەیت كە بەرپۆبەرەكەت لیت داوا دەكات. دەرەووە ساردە، بۆیە باش خۆت داپۆشە و وریای خۆتە.

دوای ئەم قسانە، ئەوا خۆم ئامادەكرد و دواتر رۆیشتەم دەرەووە. دوای ئەوێی كە گەیشتمە سەر شەقامەكە، ئەوا گالیسكە یەكەم راگرت و بەرەو وایت چاپل بەرپێكەوتم.

دوای ئەوێی كە گالیسكەكە گەیشتمە شوینی مەبەست، ئەوا دابەزیم و دواتر كرییەكەم بە شوڤیڤرەكە دا. نزیکە ی خۆلەكێك بە پێی رۆیشتەم تاكو گەیشتمە سووچی ئەو شەقامە ی كە ئانی چاپمن تییدا دەژیا. بۆ ماوێەك لەوێ وەستام و چاودیڤری شوینیەكەم كرد، هەرچەندە شەقامەكە قەرەبەلغ نەبوو، بەلام هیشتا كۆمەلە خەلكێك بەویدا دەرویشتم، بۆیە لە شوینی خۆم مامەووە تاكو لە كۆتاییدا شەقامەكە چۆل بوو. كە بینیم چۆلە، ئەوا لە خانووەكە نزیک بوومەووە، كە نیوێی مەودایەكەم بری، ئەوا لەپەر بینیم كە ئانی وا دیتە دەرەووە. بۆیە خیرا كشامەووە دواووە و دووبارە گەرمامەووە بۆ لای سووچەكە. هەرچەندە جگە لەو

دووانه مان هیج که سیکی تر له سهه شه قامه که نه بوو، به لام هیشتا جیی مه ترسی بوو که له شوینیکی کراوه هی رشی بکه مه سهه، بویه ته نیا چاودی ریم کرد. دوا چهند چرکه یه ک له هاتنه دهره وهی، نهوا بینیم که به ره وه شوینیکی دهروات، بویه به دوا که وتم.

چهند شه قامیکی بری تا کو له کو تاییدا گه یشته ریستوران تیکی بچووک، دواتر رۆیشتنه ناوییه وه و دیار نه ما، ناشکرابوو که بو چاویپکه وتن له گه ل که سیکی د رۆیشتبووه نه وی.

نه رۆیشتمه ژوره وه به وهی که نه گهر منی بینیا، نهوا هه موو شتیکی تیکی ده چوو، بویه له دهره وه وه ستام و چاوه ریپم کرد. پاش نزیکه ی ده خووله ک (ئانی) م بینی که به توره ییه کی زوره وه هاته دهره وه، له هه مان کاتیشدا پیایکی هاته دهره وه و به دوا که وت.

پیاهه که که به وه گه یشت، نهوا دهستی گرت و له شوینی خوی وه ستاند، ئانی که نه مه ی بینی، نهوا ئاوری دایه وه و زلله یه کی وه ها به هیزی لی دا که دهنگی دایه وه، دواتر له دووره وه گویم لئ بوو گوتی: به راستی پیایکی بی ره وشیت، چۆن بویری نه وه ت هه بوو له یه که م ژواندا ده ست بو رانه کانم به ییت؟! نه وه کو هه ر نه مه، به لکو نیستا وا هاتوویت تا کو به رۆم بگریت، خۆت پی چیه؟!

له گه ل گوتنی نه مه، نهوا ئانی دووباره نه وی جیه یشته وه، نه م جاره پیاهه که جووله ی نه کرد و ته نیا زه رده خه نه یه کی کرد. هه لبه ته بو ماوه یه کی کاتی جووله ی نه کرد، چونکه دوا نه وهی که ئانی که میکی دوورکه وته وه، نهوا دووباره به دوا که وته وه، منیش به هه مان شیوه دهستم به جووله کرد و به دوا هه ردووکیان که وتم.

دوای نهوهی که نانی سئ شهقامی تیپه‌راند، نه‌وا به دارشته‌یه‌کی تاریکدا بای دایه‌وه، پیاوه‌که که نه‌وهی بینی، نه‌وا هه‌نگاوه‌کانی خیرا کردن تاکو له‌وئ پیی بگات. زوری پی نه‌چوو که پیاوه‌که دووباره پیی گه‌یشته‌وه و وه‌ستاندی، نه‌م جاره به شیوه‌یه‌کی توند وه‌ستاندی. نانی که بینی دووباره به‌دوای که‌وتوته‌وه، نه‌وا نه‌م جاره ترسا، ویستی خوئی له دهستی رزگار بکات، به‌لام هیزی نه‌وهی نه‌بوو که دهسته‌کانی له‌ناو دهستی ده‌ربینیت. دواتر پیاوه‌که له خوئی نزدیک کرده‌وه و هه‌ولیدا ماچی بکات، به‌لام نانی کشایه‌وه دواوه و به‌ره‌لستی کرد. پیاوه‌که که زانی به‌م شیوه‌یه به هیچ نه‌جامیک ناگات، نه‌وا ده‌ستی‌کی به‌رز کرده‌وه و مستیکی لیذا، مستیکی وه‌ها به‌هیزی لیذا که خهریک بوو له هوش خوئی ببات. دوای نه‌وهی که نانی که‌وته سهر زه‌وی، نه‌وا پیاوه‌که زنجیری پانتوله‌که‌ی کرده‌وه و چووکی (نه‌ندامی نی‌رینه‌ی پیاو) ده‌ره‌ینا، لیی نزدیک بووه و دواتر ویستی نیوان قاچه‌کانی فراوان بکات تاکو ده‌ستدریژی بکاته سهر. نانی که نه‌مه‌ی بینی، نه‌وا هاواری کرد و داوای یارمه‌تی کرد، پیاوه‌که که گوئی له‌مه بوو، نه‌وا پیکه‌نی و گوتی: ئیره هیچ که‌سیکی لی نییه، بویه خوت ماندوو مه‌که، هیچ که‌سیک به هاناته‌وه نایه‌ت. نه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت نازاریکی زورت پی نه‌گات، نه‌وا وه‌کو نافرته‌یکی باش چیتر به‌ره‌لستی مه‌که و نیوان قاچه‌کانتم بو فراوان بکه.

نانی به‌ره‌لستی زیاتری کرد، به‌لام سوودی نه‌بوو به‌وه‌ی که پانش چهند چرکه‌یه‌ک پیاوه‌که توانی نیوان قاچه‌کانی فراوان بکات و چووکی بخاته ناوه‌وه، به‌م شیوه‌یه بو ماوه‌ی خووله‌کیکی ته‌واو سه‌یری پیاوه‌که‌م کرد که لهو دارشته‌یه تاریکه‌دا ده‌ستدریژی ده‌کرده سهر. ههر له سه‌ره‌تاوه ده‌متوانی ریگری لهو رووداوه بکه‌م، به‌لام چاوه‌ریم کرد.

بۆيە چاوهړيښم كرد چونكه چيژم لهو نازاره دهبيني كه ناني تووشى بووبووه،
چيژم لهو راستييه دهبيني كه نهوهى چند ساليك پيش ئيستا بهسر مندا
هات، نهوا بهسر نهويشدا هات.

بههرحال دواتر بيزار بووم لهوهى كه هينده لهوي بووستم، بويه سووچهكهم
جيهيشت و بهرو لاي نهوان بهريكهوتم. له كاتيكدا كه پياوهكه سمتى بو
پيشهوه و دواوه دهبرد، نهوا بهرديكم ههلگرت و له سهريم دا، به هوى
نهمهوه، نهوا لههوش خوى چوو و كهوته سر زهوى. ناني كه نهوهى بينى، نهوا
به دوو چاوى پر له فرميسكهوه له شويى خوى هستا و باوهشى پيدا كردم.
دهمتوانى هر لهوي كوتايى به ژيانى بهيښم، بهلام پلانيكى ترم بوى ههبوو. كه
سهيرى رووخسارى كردم، نهوا منى ناسييهوه و به گريانهوه گوتى: سوپاس
بهريز كوړماك، سوپاس بو نهوهى كه منت له دهستى نهو درندهيه رزگار كرد!
دواتر منيش گوتم: ببوره كه زووتر به هاناتهوه نههاتم، خوژگه توانيښام
ريگرى لهم رووداوه بكهم.

بههرحال، ئيستا دتهوييت چى بكهيت، ناي دتهوييت بانگى پوليس بكهم تاكو
نهمه قولبهست بكهن؟

وهلامى دامهوه و گوتى: نهخير، ليگهري، با ليړه بتوپي!

دواى نهم قسهيه، نهوا گوتم: چونت پى باشه وا دهكهن. بههرحال، ناي
شوينيكت هيه تاكو بوى بجيت؟

وهلامى دامهوه و گوتى: بهلئ، مالوهوم له نزيك ئيرهويه.

كه گوښيستى نهوه بووم، نهوا گوتى: زورباشه، كهوايه تاكو بهردهمى مالعهكت
لهگلتدا ديښم، دهموييت دلنيابم له سهلامهتيت.

که گوئی له مه بوو، ئەوا زۆر دلخۆش بوو به وهی که وایده زانی دهیپاریزم، بۆیه پازی بوو که له گهلی برۆم بۆ ماله کهی. بهم شیوهیه، ئەوا پلانه کهم سهری گرت.

له کاتیگدا که به ریگادا دهپۆیشتین، ئەوا به ههردوو دهستهکانی قۆلی گرتبووم، به راددهیهک ترسابوو که بۆ یهک ههنگاویش لییم دوور نه کهوتهوه. که گهیشتیته بهردهم ماله کهی، ئەوا گوتم: ئیستا که به سهلامهتی گهیشتووینه ته ئیره، ئەوا جیت دیلم، تکایه وریای خۆتبه.

که دوو ههنگاو کشامهوه دواوه و پشتهم تیگردد، ئەوا بانگی کردم و گوئی: بهریز کۆرماک، ئایا... ئایا دهتوانیت ئەمشه و لام بهیئیتهوه؟ دهزانم که داوای شتیکی نابهجی دهکهم، به لام ئەگهه تۆم لابییت، ئەوا ههست به سهلامهتی زیاتر دهکهم.

دهمزانی که داوای شتیکی لهم شیوهیه دهکات، بۆیه

که گویم له مه بوو، ئەوا زهرده خه نهیهکی گهوره کهوته سهه لیهوهکانم، ههنگاو به ههنگاوی پلانه کهم سهری گرت.

که به دهه داواکارییه کهیه وه هاتم و قبوولم کرد، ئەوا پوو خساری گهشایه وه و ههستی به ئاسوودهیی کرد، دواتر پۆیشتینه ژووره وه. بۆ کهسیک که تازه دهستدریژی کرابۆ سهه، ئەوا خۆپاگرییهکی باشی ههبوو. هههچنده تیبینیم کردبوو که به هۆی پووداوه که وه دهله رزی، به لام هیشتا ههه باش بوو.

دوای ئەوهی که چووینه ژووره وه، ئەوا پۆیشتین بۆ چیشتهخانه که و له سهه دوو کورسی دانیشتین که دهوری میزهیهکی بچووکیان دابوو. بۆ ماوهی چهند خولهکیک ههردوو کمان به بیدهنگی له شوینی خۆمان دانیشتین، ته نانهت

سهیری یه کتریشمان نه کرد، ههردوو کمان که وتبووینه داوی بیرکردنه وه. دوا ی
ئه وه، ئه وا ئانی له شوینی خۆی ههستا و له سینکه که نزیک بووه، دوو
پهرداخه دهرهینان و له سهه سینییه کی دانان. دواتر کترییه که ی دهرهینا و
ویستی پر ئاوی بکات، به لام له پر دهستی کرد به گریان. که ئه وه م بین، ئه وا
ههستام و رۆیشتمه لای، باوهشم پیدا کرد و سه ریم له سنگه وه نزیک
کرده وه، ئه ویش دهسته کانی به دهوری پشتما هیئا و به گریانه وه باوهشی
پیدا کردم.

هۆکاری ئه م باوهشه بو ئه وه نه بوو که به زهیم پیدای دههاته وه، به لکو بو ئه وه
بوو تا کو متهانه ی زیاترم پی بکات و وریای خۆی له دهست بدات، جووله یه کی
زیره کانه بوو که به باشی ئامانجی خۆی پیکا.

دوا ی ئه وه ی که له گریانه که ی ته واو بوو، ئه وا گوتم: برۆ پشوو بده، من چایه که
ئاماده ده که م.

که گوئیستی ئه مه بوو، ئه وا به قسه ی کردم و دووباره له سهه کورسییه که
دانیشته وه. منیش کترییه که م کولاند و دواتر چایه که م له پهرداخه کان کرد.
سینییه که م هه لگرت و دواتر له سهه میزه که م دانا، پهرداخیکم به و دا و ئه وی
تریشم بو خۆم هه لگرت.

که له خواردنه وه ی چایه که ته واو بووین، ئه وا گوتم: ئیره بو پشوودان باش
نییه، بۆیه با برۆین له سهه قه نه فه که دانیشتین.

ئه ویش سهه ری رازی بوونی له قاند و ههستا، که میک بی هیز بوو، بۆیه قۆلیم
گرت و یارمه تیم دا، دواتر پیکه وه به ره و لای قه نه فه که رۆیشتین و له سهه ری
دانیشتین.

دوای ماوهیهک له مانهوه مان لهوئ، ئەوا ئانی لهپر ههستی به گێژ بوون کرد، بۆیه ویستی بروت بو ژوورهکە و پاکشیت. که لهسهەر قهنهفهکه ههستا، ئەوا راستهوخۆ له شوینی خۆی کهوته سهەر زهوی. ئەمەى بهلاوه زۆر سهیر بوو، بۆیه سهەری بهرز کردهوه و وزهى به خۆى دا تاكو ههستتتهوه سهەر پێیهکانى، بهلام نهیتوانى. ههستى به ئیفلج بوونیکی سهیر کرد، جهستهى به تهواوى لهکار وهستا. تاکه شتییک که لهو کاتهدا توانى ئەنجامى بدات ئەوه بوو که به دهنگیکی نزم بانگی کردم و گوتی: جهیمز، ناتوانم بجوولیم، ئەوه چیمه؟! وهلام نه دایهوه، بهلکو لهسهەر زهوییهکه ههلمگرت و لهسهەر قهنهفهکهم دانا، له کاتییدا که وهکو ئیفلجیک خسته سهەر قهنهفهکه، ئەوا لای دانیشتم و دواتر به زهردهخهنهوه گوتم: ئەمه به هۆی چایهکهیهوه بوو، شتییکم لهناوی کردبوو. که گوئی لهمه بوو، ئەوا ترس و نیگه رانی کهوته ناو چاوهکانى، پئی سهیر بوو که کاریکی لهم شیوهیهم ئەنجام داوه، بۆیه به شپرزهی و دهنگیکی نزمهوه گوتی: بۆچی کاریکی... لهم شیوهیهت... ئەنجام داوه؟

ئایا... ئایا تۆش دهتهوئیت... تۆش دهتهوئیت دستدریژیم بکهیته سهەر؟

وهلام دایهوه و گوتم: نهخیر، بهلکو شتیکی ترم له میشکدایه. باش سهیرم بکه، ئایا رووخساری من ناشنا نییه؟

ئهویش گوتی: نهخیر، بۆمهگەر تۆ کییت؟

وهلام دایهوه و گوتم: ناوی راستهقینهه بریتییه له ماثیو هاریگن، برای زری جینفر.

که ناوهکهمی بیست، ئەوا وهکو چۆن ماری ئەو کاته تووشی سهەرسامی بوو، ئەوا ئهویش به هه مان شیوه تووشی سهەرسامی بوو. بۆ ماوهیهک بیدهنگ

بوو، به لّام دواتر بیدهنگییه که ی شکاند و به پروویه کی پر له خه مه وه گوتی:
که وایه ئەم رۆژەش گەیشت، ناتوانم بلییم که چاوه پرسی ئەمه م نه ده کرد.
ده مزانی که رۆژیک دادیت باجی هه له ی ئەو شه وه م ده ده م، ئەوه شتییک بوو که
هه ر ده بوایه پروویدا با. هه رچه نده ئەوه ی ئەو شه وه به رامبه ر توّمان کرد
شایه نی لی خۆش بوون نییه، به لّام داوای لیبووردن ده که م، نه ده بوایه به قسه ی
ئەو دووانه م کردبا و ئەوه مان به رامبه ر کردبایت. ئەوه بزانه که ئەو کات گه نج
و نه زان بووین، به داوای ئاره زوو ه کانه مان ده که وتین، به هۆی ئەمه شه وه پایه کانی
ژیانت پرووخوا.

که گویم له مانه بوو، ئەوا بو ساتیک له شوینی خۆم وه ستام و بیرم له
قسه کانی کرده وه، ئاشکرا بوو که به راستی په شیمان بوو له و کاره ی که به رامبه ر
میان ئەنجام دا بوو، به لّام ئەوه بو من هیچ نرخیکی نه بوو، بۆیه دواتر گوتم:
داوای لیبووردنیک ناتوانیت قه ره بووی ئەو هه له یه ت بکاته وه، بۆیه ئەم داوایه
له خوایه که ت بکه به وه ی که ته نیا ئەو توانستی ئەوه ی هه یه له هه له کانت
خۆش بییت، نه وه کو من.

که ئەمه ی بیست، ئەوا فرمیسک که وتنه چاوه کانی. داوای ئەمه خه نجه ره که م
ده ره ینا و خسته مه ژیر قورگییه وه، بو ساتیک سه یری چاوه کانیم کرد که پر
بوون له فرمیسک و په شیمانی، دواتر خه نجه ره که م به ژیر قورگیدا هینا و
کو تاییم به ژیا نی هینا.

բնօրինակ արձան

30 ی ئەیلوولی 1891ز

که گەیشتینه شوینی مەبەست، ئەوا لە گالیسکه که دابەزیم، دواتر بە شەقامە تاریکه که دا رۆیشتەم و گەرامەووە بۆ ئەو سووچە ی پێشووتر تاكو چاودیڤری بەردەمی مائە کۆنەکه مان بکهەم.

دوو سأل بەسەر مەرگی ماری و (ئانی) دا تیپەر بوو، دواي کۆتایی هینان بە ژیانان، ئەوا راستەوخۆ ویستم کۆتایی بە ژیانای (جینفر) یش بینم، بەلام لەو ماوەیەدا دووچاری چەند ئەرکێک و کیشەیهک بوومەووە که باسیان لێو ناکەم بەووی که وردهکاریان زۆرە.

بەهەر حال بۆ ماوەیهک لە ژیر پەستانی سەرما دا لەوئ مامەووە، چاودیڤری شەقامە کهم کرد تاكو دنیام که هیچ کهسیکی لئ نییه. که دنیایا بوومەووە هیچ کهسیکی لئ نییه، ئەوا بەرێکهوتم و بەرەو دواووی خانوو که رۆیشتەم. لە پشتهووە دەرگایهکی لئ بوو که بە چیشتخانه کهووە بەسترابوو، واتا لە رێگە ی چیشتخانه کهووە دەتانتوانی برۆنە دەرەووە. هیشتا پاش ئەو هەموو سألە کلیله کهم لا ما بوو، بۆیه کلیله کهم لە گیرفانه کهم دەر هینا و دەرگایه کهم پئ کردەووە، دواتر

رۆیشتە ماووە و دەرگایه کهم لە پشت خۆم داخستەووە. که چیشتخانه کهم بینی، ئەوا بۆ ساتیک لە شوینی خۆم وەستام، لەو ساتەدا زۆر شتم بیر هاتەووە، زۆر یادەووری خۆش، وە هیتیریش ناخۆش، لە هەمووشیان زەقتر یادەووری رووداوی ئەو شەووە نەفرەتییه. که ساتە که تیپەری، ئەوا چیشتخانه کهم جیهیشت و بەرەو لای پلیکانەکان بەرێکهوتم. دواتر بە هەنگاوی هیواشەووە بەسەر پلیکانەکان سەر کهوتم تاكو جینفر دەنگی پێیه کانم نەبیستیت، لەم کارەمدا سەر کهووتوو بووم. که رۆیشتە سەرەووە، ئەوا سەرەتا بەرەو ژووری

جینفر بهرینه که وتم، به لکو بهر و ژووره که کۆنه کهم به پیکه وتم. نازانم که بۆچی ئەم کارم کرد، له وانیه له و ساته دا بیری ژیانی کۆنم کرد بوو بیئت، یا خود له وانیه فزول دایگرتبم تا کو بزانی چى به سهر ژووره که کۆنه کهم دا هاتبوو، ههرچیه ک بیئت، ئەوا منى بهر و ئەوی برد. دهرگایه کهم به هیواشی کرده وه، که سهیری ناوه ویم کرد، ئەوا بینیم چۆل کرابوو، هه موو ئەو شتانهی که پینشووتر له ژووره که کۆنه کهم دا هه مبوون له وی لابردا بوون. جگه له بوونی تۆز و تۆری جالجالۆکه، ئەوا هیچی تر نه ده بینرا. هه رچه نده چاوه پری شتیکی له و شیوه یه م ده کرد، به لام خۆم بۆ نه گیرا و که میک دلته نگ که وتم. به هه رحال دواتر دهرگایه کهم داخسته وه و له وی رۆیشتم، رۆیشتمه لای دهرگای ژووری جینفر و ده ستگری دهرگایه کهم سووراند تا کو بزانی داخواه یان نا. بۆ خۆشبه ختیم دهرگایه کهی دانه خستبوو، ئەمه کاره کهی منى ناسان کرد. دهرگایه کهم به هیواشی کرده وه و رۆیشتمه ژووره وه، بینیم که جینفر له سهر جیگایه کهی خه وتبوو. دواتر لیی نزیک بوومه وه و لای سه ری وه ستام، به ده ستی راستم خه نجه ره کهم دهره ینا و خسته ژیر قورگییه وه، به ده سته کهی تریشم ده میم گرت و دواتر له خه وم هه ستاند. که چاوه کانی کرده وه و منى بینى، ئەوا تۆقی و ویستی هاوار بکات، به لام نه یوانى به هوی ئەوه ی که ده میم گرتبوو. دواتر سه رنجیم خسته سه ر خه نجه ره که، که ئەوه ی بینى، ئەوا ترسیک دایگرت که وایکرد ئاره ق به لایه کی سه ری دا بیته خواره وه. که هیمن بۆوه، ئەوا گوتم: ئیستا ده ستم لاده به م، ئەگه ر هاوار بکه ییت، ئەوا به م خه نجه ره قورگت ده برم، تیگه یشتیت؟

بى ئەوه ی هیچ شتیکی بیئت، ئەوا سه ری له قاند و ئامازه ی "به لى" ی پیدام. که ئەوه م بینى، ئەوا ده ستم له سه ر ده می لابرد. به پیچه وانیه ماری و ئانى، ئەوا جینفر راسته وخۆ منى ناسییه وه، باوه ری به وه نه کرد که به چاوه کانی خوی

بینی. دەنگی کەوتە لەرزینەووە و تووشی شپرزەبیەکی زۆر بوو، لە کاتیگدا کە
حالی بەم شیۆەییە بوو، ئەوا گوتی: ما... ماتیو! تۆ چۆن... لیڤە چی...
چۆن...؟!

کە بەم شیۆەییەم بینی، ئەوا زەردەخەنەییەک هاتە سەر لیۆەکانم و دواتر گوتم:
دەبینم کە زمانت گیراوە، چاوەرپی بینینی منت نەدەکرد، وایە؟ بەلام دوا
مەرگی ماری و ئانی، ئەوا دەبواوە چاوەرپی هاتنی منت کردبا، چونکە لە
کۆتاییدا ئەووە من بووم کە ئەو دووانەم کوشتن.

جینفر کە ئەووەی بیست، ئەوا رووخساری سپی هەلگەرا و بە ترسیکی زۆرەووە
گوتی: ئەووە... ئەووە تۆ بوویت؟!

وہلامم داہووە و گوتم: بەئی، ئیستاش سەرە تۆیە.

لەگەڵ ئەمە، ئەوا خەریک بوو خەنجەرەکە بە ژیر قورگیدا بینم و خەلتانی
خوینی بکەم، بەلام لەپەر دەنگیک هات کە وایکرد لە شوینی خۆم بوەستم.
ئەووەی بیستم دەنگی کردنەووەی دەرگای خوارەووە بوو، دوا ئەمە دەنگی شوین
پیی دوو کەس هات، جینفر کە ئەمە بیست، ئەوا بە هەلی زانی و هاواری
کرد، هاوارەکە لە چرکەییەکی زیاتری پی نەچوو بەووەی کە بە مستیک لەھۆش
خۆیم برد. بەلام ئەو چرکەییە بەس بوو، چونکە زۆری پی نەچوو کە گویم لە
دەنگی نزیک بوونەووەی ئەوانە بوو کە لە خوارەووە بەرەو سەرەووە دەهاتن. بۆیە
رۆیشتمە لای دەرگایەکە و لەوێ وەستام، کە دەرگایەکە کرایەووە، ئەوا
راستەوخۆ منی حەشاردا. کە هاتنەووە ژوورەووە، ئەوا گویم لە دەنگی یەکیکیان
بوو کە بە دەنگیکی پر لە نیگەرانییەووە گوتی: جینفر!

ئەو دەنگەم بیستەووە، ئەووە دەنگی کارۆلاین بوو، هیندە تریشی پینەچوو کە
گویم لە دەنگی ئەووە تر بوو، دەنگی باوکم. لە کاتیگدا کە هەردووکیان روویان

له جینفر بوو، ئەوا پالم به دەرگایه که نا و پویشتمه دواوهیان، پیش ئەوهی
بتوانن ئاور بدنهوه، ئەوا به پشتی خهجرهکه له سهریانم دا و ههردووکیانم
لههۆش خۆیان برد.

دوای ئەمه، ئەوا پویشتم بۆ خوارهوه و گوریسیکم هیئا، دواتر سی کورسیم
ههنگرتن و بهرهو سهروهوم بردن. که کورسییهکانم لهسه زهوی دانان، ئەوا
ههرسیکیانم دانه به دانه خستنه سهر کورسییهکه، دواتر به گوریسهکه
دهست و قاچیانم بهستهوه، دوای ئەمه چاوهپیم کردن تاکو له کۆتاییدا بههۆش
خۆیان هاتنهوه. که چاویان کردهوه و خۆیان بهو شیوهیه بینی، ئەوا کهوتنهوه
حالهتی تۆقینه، ههه خۆیان دهجوولاند و دهجوولاند تاکو پزگاریان بیته، بهلام
سوودی نهبوو. یهکهه کهسیک قسهی کرد باوکه بوو که گوتی: ئەوه کی بهم
شیوهیه ئیمه بهستۆتهوه؟

خهریک بوو جینفر وهلامی بداتهوه، بهلام پیشی کهوتم و له سووچی تاریکی
راستی ژورهکهوه خۆم دهرخست. باوکه و کارۆلاین که منیان بینی، ئەوا
تووشی شوک بوون، هههگیز چاوهپیی ئەوهیان نهدهکرد که جاریکی تر چاویان
به من بکهوئتهوه، جا بهم شیوهیهش. باوکه که له ههمووان زیاتر سهری
سوورمابوو، ئەوا پووی له من کرد و گوتی: ماثیو، ئەوه لیته چی دهکهیت؟
بۆچی ئیمهت بهم شیوهیه بهستۆتهوه؟! ههه ئیستا نازادمان بکه، دهی!

لی نزیك بوومهوه و پویشتمه بهردهمی، دهستم بهرز کردهوه و مستیکی وهها
توندم لیدا که خهریک بوو بکهوئته سهر زهوی، کارۆلاین که ئەوهی بینی، ئەوا
به توپهیهکی زۆروه گوتی: چۆن بویری ئەوهت ههیه که دهست له باوکت
بهرز بکههتهوه ههه نهفرهتی! ههه بی ئەدهب! ههه بی شهرم!

له کاتیځدا که بهم شیوهیه دهوهری، نهوا خه نجره کهم دهرهینا و له دهیمم نژیک کردهوه، دواتر گوتم: نه گهر دهمت دانه خهیت، نهوا بهمه زمانت دهرپر و دهرخواردی (جینفرای ددهم، تیگه یشتیت؟

که نه هه ره شهیه م لیکرد، نهوا ترسا، بویه بیدهنگ بوو.

دوای نهوهی که هه مووان بیدهنگ بوون، نهوا گوتم: دوای نه هه موو ساله، نهوا له کو تاییدا هه موومان وهکو خیزانیک کو بووینه وه، باوهر ناکهن که بهمه چهنده خو شحالم! نیستا که نه مه م گوت، نهوا با برۆینه سهر بابه تی سهره کی. چهند سالیک پیش نیستا سووکایه تیتان پیکردم و دواتر به شتیکی پوچ تو مه تبارتان کردم، به لام ههر لیره نه وهستان، به لکو له ماله وهش دهرتان کردم! نیستا نه م رۆژهیه، یاخود نه م شهوهیه که ههرسیکتان به سزای خو تان ده گهن. به لام پیش نهوه، نهوا دهمه ویت تیشک بخه مه سهر هه ندیک شت.

دواتر رۆیشتمه پشته وهی جینفر و دهستم خسته سهر شاننه کانی، دوای نه مه گوتم: نیستا جینفر دهرباره ی نهو شهوه هه ندیک شتتان پی ده لیت که نیوه لی بی خه بهر بوون، یاخود وردتر بلیم راستی رووداوی نهو شهوه تان پی ده لیت.

جینفر دهستیپکه، پییان بلی که نهو شهوه به راستی چی روویدا.

که نه مه یان بیست، نهوا باوکم به سهر لی شیاووی و (کارۆلاین) یش به ترسه وه سه یریان کرد، به لام جینفر هیچی نه گوت. که بینیم هیچ نالیت، نهوا خه نجره کهم دهرهینا و په نجهیه کی دهستیم گرت، دواتر به خه نجره که په نجه کهیم قرتاند و فریمدایه سهر زهوی. به هو ی نازاری زۆره وه، نهوا خه ریک بوو هاوار بکات، به لام دهیمم گرت و ریگریم لی کرد. دواتر لیم دووباره

کردهوه و گوتەم: جینفر، پینان بلّی که ئەو شەووە چی ڕوویدا، ئەگینا دانە بە
دانە ی پەنجەکانت دەبەرم!

دواتر دەستم لەسەر دەمی لابرد و ئەویش دەستی بە قسەکردن کرد، تەواوی
راستیەکانی ئەو شەووی بو ئەوان گێڕایەووە و هیچی بەجێ نەهێشت. جیی
باسە لە کۆتاییدا شتیکی گوت که تەنانەت منیشی شوک کرد، شتیکی بوو
دەربارە ی کارۆلاین. شەوی ڕووداوەکە، ئەوا کارۆلاین بو مەبەستیکی زووتر
گەرابوووە بو مالهووە، که ڕۆیشتە ژوورەووە و دیمەنی دەستدریژیکردنە سەر
سەری منی بینی، ئەوا تۆقی. دەیزانی که ئەگەر راستی ئەو سییانە
دەربکەوێت، ئەوا تێدادهچن. بۆیە پلانی ئەووی دانا که دوو کچەکە لەوئ برۆن و
(جینفر)یش لەگەڵ خۆی ببات. دواتر لای باوکم شانۆیان نواندوووە و وا دەریان
خستوووە که من دەستدریژیم کردۆتە سەر جینفر.

لە کاتیکیدا که بەم قسەییە شوک بووم، ئەوا باوکم بە ڕوویەکی پڕ لە بیژ و
تورەییەووە سەیری ئەو دووانە ی کرد، دواتر دەستی کرد بە جنیودان و
هەرپەشەکردن لییان. که لەمە تەواو بوو، ئەوا بە ڕوویەکی شەرمەزار و
پەشیمانییەووە سەیری کردم و گوتی: ماتیو، ماوەی سألەهایە بە هەلە لە راستی
ڕووداوەکانی ئەو شەووە تیگەیشتبووم، هەرچەندە شایەنی لیخۆش بوون نیم،
بەلام تکایە بمبوورە، تکایە بمبوورە کورە جوانەکەم.

که ئەمەم بیست، ئەوا ڕۆیشتە لای و باوەشم پێدا کرد، سەریم لە سنگم
نزیکی کردهووە و ئەویش تیر گریا. دوا ی ئەووی که گریانەکە ی تەواو بوو، ئەوا
ڕۆیشتە پشتی و دەستم لەسەر شانەکانی دانا، وایزانی که ئازادی دەکەم،
بەلام هەلە بوو.

له پړ سهریم گرت و خه نجره کهم به ژیر قوریگدا هیئا، له کاتیگدا که چاوه کانی
زهق بوو بوون و خوینیکی زوری لی دهرژا، نهوا گوتم: برؤ داوای لیخوش بوو
له دایکم بکه بهوهی که پشتنت له من کرد!

دوای نه مه رووم له کارولاین کرد، رویشتمه پشتیهوه و خه نجره کهم له ژیر
قورگیدا راگرت. پیش نهوهی کوئی به ژیانی نهویش بهینم، نهوا گوتم: ماوهی
ساله هایه به هوی تو و که که ته وه له نازاردام، نازاریک که هرگیز لی
تیناگن! ژیانی منتان رووخاند ته نیا بو نهوهی ژیانی خوتان زیانی پینه گات،
نیوه مروف نین، نیوه نازهن، به لکو له نازهلش خراپترن!

له کاتیگدا که نه قسانم ده کردن، نهوا دهستی کرد به گریان و پارانه وه، نه مه
وایکرد زیاتر توره بم. بویه دوای نه مه خه نجره کهم به ژیر قورگیدا هیئا و
کوئییم به ژیانی نهویش هیئا.

له کوئییدا رووم له جینفر کرده وه، بینیم که به هوی ترس و نهو دیمه نی
خوینه زوره وه، نهوا له شوینی خوی رهق بوو بوو و هیچ ههستیک یاخود
کاردانه وهیه که له سهر رووخساری نه ده بینرا. دواتر رویشتمه پشتیهوهی و
وهستام، به دهستی چهیم، نهوا قزیم گرت و سهریم بو دواوه راکیشا، به
دهستی راستیشم خه نجره کهم خسته ژیر قورگییه وه. ویستم کوئا شتیگ
پیش مهرگی بیینیت بریتی بیئت له چاوه کانی من، ویستم بزانیئت که له
کوئییدا به سزای خوی گه یشت. بو ماوهی ساتیک بهم شیوهیه سهیری
یه کتریمان کرد، سهیری چاوه کانی یه کتریمان کرد. دواتر پهستانم خسته سهر
خه نجره کهم و به ژیر قورگیدا هیئا، بهم شیوهیه کوئی به هه موو شتیگ
هات. دوای نهوهی که ههرسیکیانم کوشت، نهوا له ناوه ندیان وهستام و سهیرم
کردن. که جهستهی نهوانم به مردوویی بینی، نهوا له کوئییدا درکم به وه کرد
که تو له کهم کوئی پیهات، له کوئییدا روحم ناسووده بوو.

دواى ئەوئى كه هه موو شتئىك كۆتائى پئهات، ئەوا رۆئىشتمه دەرئوه و دواتر
گالئسكه يه كم گرت، ناوئىشانه كه م پئگوت و به رمو ماله وه به رپكه وتئىن. كه له
گالئسكه كه دابه زئىم، ئەوا به ماندووئيه كى زۆرئوه دەرگائى پئشه ومم كرده وه،
رۆئىشتمه ژوورئوه و دەرگائه كه م داخسته وه. دواتر به سهر پلئكانه كاندا
سهر كه وتمم و به رمو ژوورئوه كه مان به رپكه وتمم، بئئىم كه لوسى خه وتبوو، بۆئيه به
بئده نئگى له جئگهئى خه وه كه نئزىك بوومه وه. كه راكشامه سهر جئگه كه، ئەوا
هه سئتى به بوونى من كرد و به رپوهئى خه والئوه وه گوتى: گه راپئته وه
ئازئزه كه م؟

وه لأمم دا ئه وه و گوتم: به ئئى ئازئزه كه م، گه رامه وه.

دواتر ماچئكى نئوچاوانئىم كرد و پئىم گوت كه بخه وئته وه، ئەوئىش به قسهئى
كردم و دووباره خه وته وه.

دواتر به راكشانه وه لئى نئزىك بوومه وه و باوه شمم پئدا كرد، زۆرى پئى نه چوو كه
منئىش خه وم لئكه وت.

به م شئوه ئه كۆتائى به چئروكه كه م دئت، چئروكى گه سئتى بوونم به بكووژئىك،
به تۆله سه نئره وه ئه كه، چئروكى بوونم به (جاك)ئى خوئئرئىژ!

كۆتايى